

Dolarlarımızı kim çaldı?

Türkiye 26 Kasım Cuma gününe kişi başına 2 bin 354 dolar daha zenginleşmiş olarak uyandı. Böylece kişi başına gelir, 15 bin 392 dolara yükselmiş oldu. GSYH (Gayri Safi Yıllık Hasıla) da 1 trilyon 119 milyar dolara çıkmış oldu. 2001 krizinden şimdiye kadar kişi başına düşen gelir 8 kat artmış durumda. Bu rakamlar bize birilerinin çok büyük oranda zenginleştiğini açık şekilde göstermektedir. Bu sü-

reçte halkımızın payına düşen ise zenginliğin artması için daha fazla sömürü olmuştur. Krizle birlikte artan işsizlik oranını hesaba kattığımızda, Türkiye'de "birilerinin" yoksulluk arttıkça zenginleştiğini rahatlıkla söyleyebiliriz. **Sayfa 7**

Kaplanlar bir bir dökülüyor!

Küresel kriz alınan tüm önlemlere, piyasalara oluk oluk para akıtılmasına rağmen devam ediyor. **Krizin bittiği, toparlanmanın başladığı** şeklindeki ifadeler 2010 yılının başlarında çok sık kullanıldıysa da, gelinen aşamada krizin derinleşerek sürdüğü görülmektedir. Kriz derinleştikçe emperyalistler

arası çekişmeler şiddetlenmekte, her biri krizden en sağlam, en güçlü şekilde çıkmamın çabasını göstermektedir. Kapitalizmin tarihine baktığımızda sürekli krizleri, savaşları gördüğümüz halde, 21. yy'da "süper güç"lerin **olgun ve hesaplı** davranarak birbirleriyle artık dalaşmayacakları, küreselleşmenin yoksulluğu azaltacağı, krizlerin bittiği gibi fantazilere inanmaların şu anki durumu objektif şekilde sorguladığımızı pek sanmıyoruz. **Sayfa 7**

İŞÇİ-KÖYLÜ

Demokratik Halk İktidarı İçin

www.iscikoylu.net

Sayı: 78

* 10-23 Aralık 2010

* Fiyatı: 1.50 TL

* ISSN: 1307-878X

Kadınlar Meclis'e gitti

Yeni Demokrat Kadın'ın da bileşeni olduğu Kadın Cinayetlerini Durduracağız Platformu olarak 25 Kasım'da Ankara'da Meclis önündeydik.

□ Sayfa 2

Kanla yazılan tarih silinmiyor

19 Aralık katliamının yaşandığı Bayrampaşa Hapishanesi'nde operasyona katılan 1000 askerden 39'unun yargılanmasına 22 Ekim'de başlandı.

□ Sayfa 6

Toplu yıkımın adresi: Tuzla

Yıllardır Tuzla'ya yönelik yıkım saldırısı girişiminden, 10 Kasım günü tapulara gönderilen bilgi ile mahallenin haberi oldu bu kez. **Aydınlı, Konaşlı ve Orhanlı** bölgelerini kapsayan yıkım kararı mahalleliyi harekete geçirdi.

□ Sayfa 6

Bir özelleştirme efsanesi, ihanetler zinciri

Kardemir işçisi üzgün ve öfkeli... Yıllarca süren emeklerinin bir çırpıda ayaklar altına alınması onlarda bu etkiyi yaratmış. **"Benim fabrikamdan beni attılar, bunun hesabını soracağım"** diyorlar.

□ Sayfa 8

Akdeniz Demir-Çivi'den mektup

Mersin'deki Akdeniz Demir-Çivi fabrikasından atılan ve CHP il binasını işgal eden işçiler gazetemize mektup yolladı.

□ Sayfa 8

Talanın yeni adı...

Tabiatı ve Biyolojik Çeşitliliği Koruma Kanun Tasarısı'na hayır diyen, doğanın satılığa çıkarılmasına karşı birlikte mücadeleyi öne çıkaran **Suayn Ticarileştirilmesine Hayır Platformu** 26 Kasım tarihinde TBMM önündeydi.

□ Sayfa 9

İçerde "özgürlük" dışarıda cop!

Dolmabahçe'de rektörlerle biraraya gelen başbakan Erdoğan, içeride "özgürlük"ten söz ederken, öğrenciler dışarda coplanarak gözaltına alındı.

□ Sayfa 15

SADECE KRALLAR DEĞİL, KUKLALAR DA ÇIPLAK!

DİRENEBEN DÜNYA HALKLARI KAZANACAK!

Dünya ve Türkiye kamuoyu Wikileaks'in aynasında yansıyan ABD'nin **"çıplak/müstehcen resimleri"** meşgul. 2004-2010 yılları arasında kapsayan, ABD Dışişleri Bakanlığı'na ait **251 bin 287 belgenin** sözü ediliyor. Bu belgeler sayesinde ABD'nin büyükelçilikleri üzerinden nasıl bir küresel casusluk ağına sahip olduğu da gözler önüne serildi.

Görünen o ki, belgeler yayımlanmaya devam ettikçe tartışmalar ve yorumlar da sürmeye devam edecek. Ancak elbette herkes kendine ilişkin olan üzerinden yorumlarını yapmakta, meseleyi ABD ile olan

ilişkileri üzerinden ele almaktadır.

Hiç şüphesiz bu tür belgelerin kamuoyuna yansması yeni değildir. Yani emperyalistler ve uşakları ne bu tür belgelerin içeriğine ne de kamuoyuna yansmasına yabancılar. Dolayısıyla kimileri tarafından koparılan gürlütüler veya şaşkınlık görüntüleri tıpkı aralarında sürdürdükleri ikiyüzlü ilişkilerin bir yansıması gibidir.

Evet bu ikiyüzlü ve kirli ilişkiler ağıdır. Ve bu belgeler sayesinde **"stratejik ortaklık"**, **"dostluk"** kavramlarının nasıl da içi boş, bizleri kandırmak için uydurulduğunu bir kez daha görebiliyoruz.

"My name is Spartaküs!"

"10.Yılında Hapishanelerde Tecrit ve Tecride Karşı Mücadele Sempozyumu"na konuk olarak katılan Filipinli **Axel Alexandro A. Pinpin** ve Arjantinli **Teresita Castrillejo** yoldaşlarla Trakya köylerine gittik ve oradan da Çorlu'daki deri

işçileri ile buluştuk.

Trakya'da köy kahvesinde biraraya geldiğimiz Trakyalı köylüler; mazot, gübre ve tohum gibi girdi fiyatlarının yüksekliğinden buna karşın ürün fiyatlarının düşüklüğünden dertli!

□ Sayfa 10

Yangın yerine dönen HAYDARPAŞA!

"**Taşı toprağı altın**" diye İstanbul'a koşan yüz binlerin, trenden iner inmez ilk gördüğü yerdir **Haydarpaşa**. Sultanahmet'in koca minarelerini, boylu boyunca Kadıköy'ü açık deniz dalgalarından koruyan mendireği, kendisini şehrin karmaşasına götüreceği vapuru, ilk deniz fenerini, hatta çoğunlukla ilk defa denizi gördüğü yerdir. İstanbul'a gelip de hayatında yeni sayfa açabilenler için, geçmişlerinin son durağı; açamayanlar içinse hayal kırıklıklarının ilk durağıdır **Haydarpaşa**.

Yoksulluğun canından bezdirdiği her insanın, üniversiteye girebilme hayaliyle gençliğini dersane, özel ders yüzünden harcayan her öğrencinin mesken ettiği İstanbul'u İstanbul yapan en temel güzelliklerden biridir **Haydarpaşa**... "İstanbul'u yenme"nin (ki bu kavram, insanı yoksulluğa mahkum ederek, insanlığından çıkaran düzene gol atmakla eş anlamlı kullanılıyor!) ilk adımı burada atılır çoğu zaman! Yeşilçam'ın nostaljisi, Nazım'ın dizelerinin döküldüğü yerdir **Haydarpaşa**'nın merdivenleri...

□ Sayfa 14

İşçi-köylü'den

Devrim sorumluluğumuzu

yerine getirelim...

✓ Sayfa 15

Sınıfsal Yaklaşım

"Muktedirmiş" iktidarsız, kusurluymuş "kusursuz"! **Sayfa 3**

Sayfa 2

Göğün yarısı

Kadına yönelik şiddet ve sistem karşıtı mücadele

Sayfa 2

Emekçinin gündemi

Ulusal İstihdam Stratejisi gelirken...

Sayfa 8

Evensel bakış

Emperyalizmin hedefindeki Asya-Pasifik

Sayfa 11

Pusulâ

Enerjimizi birleştirerek adımlarımızı hızlandırmalıyız

Sayfa 12

GÖĞÜN YARISI

Kadına yönelik şiddet ve sistem karşıtı mücadele

Geride bıraktığımız 25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele Günü'ne dair elbette söylenecek çok şey var. Kadınların gördükleri şiddetin çeşitleri, etkileri, şiddet uygulayanların genel durumu, mücadelenin önemi ve örgütlenmenin meselenin nasıl da temel noktası olduğu üzerine bitmeyecek kadar çok sözümlü var.

Ama söylenecek bu çok sözleri şimdilik bir kenara bırakalım. Çünkü 25 Kasım günü "kadına yönelik şiddete dur" diyen milyonlarca kadın, sözlerini söylerken, kadına yönelik şiddet en ağır istatistiklerle devam ediyordu. İşte bu yüzden Yeni Demokrat Kadın, İstanbul'da yaptığı eylemde bir dakika boyunca sessiz kalarak, bu sırada kaç kadının dövüldüğünü, kaç kadına tecavüz edildiğini, kaç kadının tacize uğradığını, kaç kadının işkence gördüğünü, kaç kadının hapis-hanelerde insanlık dışı koşullarda tutulduğunu vs. düşünmemizi istedi.

Düşünenler, tüm bu şiddetlerin mağdurları (veya olası mağdurları) olunca, sessizlik daha bir ağır olur! Bir dakika kısa bir süredir, ama o anda şiddet gören bir kadın için saatlerle, günlerle ölçülemeyecek kadar uzun, upuzun bir zaman dilimi haline gelir. Bir dakikadır geçer gider ama bu upuzun bir dakika kadına ömür boyu yaşayacağı etkiler bırakır ve hiç bitmez! Attığı her adımda o bir dakikası yanındadır hep. İster kulağına küpe deyin ister yüreğinde hiç geçmeyen bir sıkıntı. Ona ne zaman "susması gerektiğini", "hayır"ın hep yanlış yanıt olduğunu, dolayısıyla her şeyi kabul etmek zorunda olduğunu öğretir. Ona saat kaçta evine gelmesi gerektiğini, nasıl "fedakar bir anne, iyi bir eş olacağını", yabancı bir erkeğe saat sormaması gerektiğini, eteğinin "kabul edilebilir" uzunluğunu/kısalığını belletir. Kimi zaman kadın "öğretmeni" tarafından öldürülür ama olsun, o zaman da yaşananlar geride kalanlara miras olarak kalır!

Bizler bu sözlerimizi sokaklarda, meclis binasında, alanlarda söylerken şiddeti yaşayanlardan biri de Mihriban Feslioğlu idi.

Mihriban 4 çocuk annesiydi ve 25 Kasım günü eşi Cengiz Kaynakçı'nın şiddetine uğradı, karakola şikayetçi oldu ama gözaltına alınan "koca", 2 saat karakolda tutulduktan sonra serbest bırakıldı.

Aynı durumda olan milyonlarca kadın olduğunu biliyoruz elbette ama tek başına bu örnek dahi 25 Kasım günü tüm dünyada milyonlarca kadın söyleyecekleri sözlerin çok az bir kısmını söyleyebilmişken, söyleyenlerden çok daha fazlasını anlattı.

Kadın şiddet görür, karakola şikayette bulunur, devleti temsil eden bu kurum da gözüne sokarçasına dayakçı eşi serbest bırakır. Klasik hikaye diyeceğiz ama kolay mı? Mihriban şimdi ailesinin yanında. Kendisine yardımcı olan Beytepe Kadınlar Topluluğu, onu önce başka bir eve götürmüştü, ardından amcası memleketi Konya'dan gelerek almıştı.

Ama bize miras kalan olaylardan da biliyoruz ki, Mihriban hayatı tehlikeyi atlatabilmiş değil. Çünkü daha üniversiteli öğrencilerin koruması altındayken dahi bıçak çekip "Seni lime lime doğrayacağım, poşete koyacağım" diyen bir koca var peşinde.

Koca rahat, koca pervasız. Çünkü belli ki o da kendince bize miras kalan olaylardan öğrenmiş öğreneceğini. Gerçekten Mihriban'ı "lime lime doğrayıp poşete koysa" da bir hafifletici neden bulabilir. Çünkü erkek egemen sömürücü sınıfların yaptığı yasalar, kendisine tüm bu imkanı tanıyor.

Yeni Demokrat Kadınların bu 25 Kasım'da Sıdıka Platin ismine özel bir yer vermesinin nedeni de budur. Sıdıka Platin, "kocası" tarafından kulağı kesilmiş, hastaneden çıktıktan sonra da gözaltına alınıp tutuklanmayan bu adamın koluna takılıp evine gönderilmişti. Ardından daha boyutlu bir şiddet ve komada geçen aylar... Sıdıka'nın eşi hala bu yaptıklarının hesabını vermiş değil. Çünkü kendisi elini kolunu sallayıp gezer ve aileye tehdit mesajları gönderirken bir türlü "bulunamıyor" devletin kolluk güçleri tarafından(!) Muhtemelen o da biliyor, kadın yaşamının bu ülkedeki en ucuz değerlerden biri olduğunu. Hele de meselenin içine "namus" lafı karıştırıldı mı, değmeyin bu katillerin keyfine, rahatlığına, pervasızlığına!

Çünkü "namus"una pek düşkün devletin

kurumlarının en hassas noktasıdır "namus" diye söze başlanıp "kadın"la bitirilen cümleler. "Can pahasına namusunu koruyan"lar aynı hassasiyetle hapis-hanelerde de en "saygın" konumdadırlar. Yapılan araştırmalar bu katillerin hapis-hane erkek ve kadınlık modellerinin devlet koruması altında pekiştirilip güçlendirilmesi devam ettikçe bu şiddetin son bulması mümkün değil. Yeni Demokrat Kadınlar da bu nedenle tek tek bireylerin işlediği suçlar da dahil kadına yönelik şiddeti bir sistem sorunu olarak görüyor. Bu nedenle "kadına yönelik şiddete karşı mücadeleyi" sisteme karşı mücadelenin önemli bir parçası olarak kabul ediyor. Bu nedenle sistem karşıtı mücadele içinde bir yer açmaya çalışıyor kendine.

25 Kasım'da, yok sayılan kadınların çılgınlıkları yankılandı alanlarda!

25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele ve Dayanışma Günü'nde Yeni Demokrat Kadınlar olarak alanlardaydık. Çünkü biliyoruz ki şiddet sadece Ayeşe'nin evinin kapısının arkasında yaşanmıyor ya da sadece Elif'in patronu ağzıyla, ustabaşısı sapık değil! Tüm kadınların, hepimizin en sevdiğimiz erkeklerle başlıyoruz sorunlarımız ve yaşamın her alanında kadın olduğumuz -kadın derken de aşağılık cins olduğumuz- yani yok ya da hiç olduğumuz hatırlatılıyor. Bu kadar örgütlü bir aşığılama, yok sayma ancak örgütlü bir var oluşla, hak mücadelesi ile yok edilebilir.

25 Kasım akşamı, Kadıköy'de biraraya gelerek, şiddeti protesto ettik. "Kadına yönelik şiddete son!", "Şiddete karşı suskun değil öfkeli yalnız değil örgütlü!", "Bedenimiz, emeğimiz, kimliğimiz bizdir!" sloganlarını attığımız eylemde önce bir tiyatro gösterimi yapıldı, ardından

da şiddete uğrayan ve katledilen kadınların öyküleri okundu. Son olarak Duygu Yıldız arkadaşımızın basın açıklamasını okuduğu eylemde kadına yönelik şiddetin insanlık suçu olduğu, YDK olarak şiddete karşı mücadelemizi sürdürdüğümüzü vurguladık ve örgütlenme çağrısında bulunduk.

Kadın cinayetleri ve kadına yönelik şiddet Meclis'e taşındı

Yeni Demokrat Kadın'ın da bileşeni olduğu Kadın Cinayetlerini Durduracağız Platformu olarak 25 Kasım'da Ankara'da Meclis önündeydik.

Polis yoğun engelleme çalışmalarına rağmen TBMM'nin Dikmen Kapısı'nda eylemimize sloganlarla, alkışlarla başladık. Açıklamada kadına yönelik şiddetin ve cinayetlerin sistematik bir politikanın ürünü olduğu ifade edildi. Kadın cinayetlerinin son 7 yılda yüzde bin 400 arttığını, 2010 yılının ilk 10 ayında toplam 301 kadının

öldürüldüğünü, yılın ilk 7 ayında 478 kadının tecavüze maruz kaldığını, 722 kadının ise tacize uğradığını belirterek tablonun ciddiyetine dikkat çekildi.

Açıklamanın ardından 10 kişilik heyet milletvekilleriyle görüşmek üzere Meclis'e girdi.

İlk olarak CHP milletvekilleri Canan

Aritman ve Çetin Soysal ile görüşüldü. Görüşmede kadına yönelik taciz, şiddet, tecavüz ve cinayetlerle ilgili veriler sunuldu. Bununla birlikte Platform olarak kısaca çalışmalarımızdan bahsederek kendimizi tanıttık. Kadın cinayetlerinin yasalarda dahi "adam öldürme" olarak geçtiği ifade edilerek durumun çarpıcılığı vurgulandı.

Canan Aritman konuşmanın ar-

dından kadın cinayetleriyle ilgili yasa tasarısı hazırlayabileceğimizi ve üzerinde birlikte çalışabileceğimizi önerisini getirdi. Aritman ve Soysal'la görüşmemizi sonlandırıp Sabahat Tuncel'le görüşmek için BDP grup odasına geçtik.

Konuşmada, "Kadın cinayetlerinde haksız tahrik indiriminin uygulanması failleri salveriyor ya da yetersiz ceza almasına neden oluyor, bu da kadın cinayetlerini neredeyse teşvik

ediyor. TCK'da kadın cinayetlerini caydırıcı yasalar olmalı ve uygulanmalı, haksız tahrik indirimi ise kadınlar lehine kaldırılmalıdır. Diğer taraftan tacize, tecavüze, şiddete uğrayan kadınların şikayetlerini iletebilecekleri yaygın çözüm mekanizmaları oluşturulmalı ve kadın dayanışma evleri açılmalı, sığınma evleri yaygınlaştırılarak kadın örgütlerinin denetimine açık hale getirilmelidir" denildi. Tuncel kadına yönelik şiddetin ve kadın cinayetlerinin boyutlarının oldukça dikkat çekici olduğu ve buna karşı yürütülen mücadelelerin öneminden bahsetti. Ardından BDP olarak bir kanun teklifi hazırlığında olduklarını ve hazırlık süresince çalışmalarını önemsediklerini ifade etti. Tuncel'in ardından AKP Kadın Kolları'ndan Fatma Şahin ile

görüşülecekti, ancak Şahin görüşmeyi erteledi ve sonrasında aramadığı için görüşme iptal olmuş oldu.

Kolluk kuvvetlerinin kapı önünde bekleyen kadınları gözaltına alacağından haberdar olan heyet Sabahat Tuncel ve Çetin Soysal ile birlikte dışarıya çıktı. Tuncel 25 Kasım'la ilgili kadının bu toplumda dört duvara mahkum edildiğini ve bugün buna karşı meşru mücadele yürütenlere karşı da polislerin duvar ördüğünü ve yine bir şiddetle karşı karşıya olduğunu ve polis çemberinin dağıtılması gerektiğini ifade etti.

Kendilerini içeri davet eden milletvekilleriyle birlikte içeriye girmek isteyen kadınlar yine polis tarafından engellendi. Milletvekilleri ve kadınlar polislerle uzun tartışma yaşadı, tartışmanın ardından milletvekilleri ile birlikte heyet içeri girdi, diğer kadınlar ise dağıldı. Heyet son olarak AKP milletvekili Halide İncekara ile görüşme yaptı. (Yeni Demokrat Kadın)

Kelebeklerin Özgürlük Çılgılığı Her Yerde

25 Kasım vesilesi ile Ankara Yeni Demokrat Kadın olarak Tuzluca'yı'da Mammak İşçi Kültür Evi'nde semtte bulunan kadınlara yönelik bir etkinlik düzenledik. Kadına yönelik şiddetin araçları ve şiddet türlerini ele aldığımız etkinliğimizde Bakış Kültür Evi tarafından hazırlanan "Şiddete Bakış" isimli bir tiyatro oyunu sergiledik.

Sloganlarla sona eren tiyatro gösteriminin ardından yapılan sunumda şiddetin araçlarına ve medyanın kadına yönelik şiddetteki rolüne değindik. Sunumun ardından etkinliğimize katılan kadınlar söz alarak yaşadıkları sorunları anlattı. Bir kadının "sadece kocamın tarafından değil bazen erkek çocuklarımız tarafından bile baskıya maruz kalıyoruz" demesi ataerkil zihniyetin kadın üzerinde nasıl bir baskı yarattığının göstergesi oldu. Başta tutuk olsa da sonrasında oldukça hareketli geçen bölümde semtteki birçok kadın söz alarak kadınların ma-

ruz kaldıkları olayları kendi bakış açısıyla değerlendirdi. Tartışma kısmının bitiminden sonra hazırlanmış olduğumuz slayt gösterimi yapıldı ve etkinlik sona erdi.

Oldukça kısa sürede hazırlanmış olduğumuz etkinliğimiz bir yönü ile olumlu bir yerde durmakta iken, birçok eksikliğimiz de kendisini göstermiş oldu. Çalışmaların kolektif yayılamaması, semtteki kadınları etkinliğe çağırılmaması vs. daha yoğun emek sarf etmemiz ve kolektif bir çalışma örmemiz gerekliliğini bizlere gösterdi. (Ankara YDK)

Münevver için adalet isteyen kadınlar darp edildi!

Münevver Karabulut davasının 4. duruşması 26 Eylül'de görülmüş ve bir sonraki duruşma 26 Kasım'a ertelenmişti. Önceki duruşmalarda olduğu gibi bu duruşmada da sabahın erken saatlerinden itibaren Kadın Cinayetlerini Durduracağız Platformu olarak Bakırköy Adliyesi'ndeydik.

Basın açıklamasını platform adına Yeni Demokrat Kadın üyesi Rahime Karvar yaptı. Basın açıklamasının ardından platform adına oluşturduğumuz

heyet Karabulut ailesi ile birlikte duruşmayı izlemek istedi. Ancak duruşma salonuna mahkeme heyeti tarafından hazırlanan, yalnızca ailelerle gazetecilerin olduğu liste ile kimlik kontrolü yapılarak girildi. İsimlerimiz listede olmadığı gerekçesiyle salona alınmak istenmedi. Bizleri içeri almamalarını hiçbir hukuki dayanakları olmadığını söyleyerek içeri girmekte ısrarlı olduğumuzu belirttik. Mahkeme heyeti platform üyelerini duruşmada istemediğini söyleyince salonu dolduran resmi ve sivil kolluk kuvvetleri tarafından darp edilerek salondan dışarı çıkartıldık. Kolluk kuvvetleri ısrarla davayı takip etmek istememizi içine sindirememiş olacak ki, biri dışarı çıkarak bizlere "burası mahalle değil, böyle bağıramazsınız" diye hakaret etti.

Karabulut davasında adaletsizlik sürerken bir sonraki duruşma 11 Şubat'a ertelendi. Duruşmanın ardından adliye önünde duruşma boyunca oturma eylemini sürdüren platform ile birlikte platform heyetine yapılan saldırıyı protesto ettik. (İstanbul YDK)

"Kazanıma kadar mücadelemize devam edeceğiz!"

Her Cuma olduğu gibi 3 Aralık Cuma günü 17. kez "Yaşasın kadın dayanışması", "Katillere değil kadınlara adalet", "Kadın-nefret cinayetlerini durduracağız", "Şiddete karşı suskun değil öfkeli, yalnız değil örgütlü" sloganları ile İstiklal Caddesi boyunca yürüyen Kadın Cinayetlerini Durduracağız Platformu, haftalık eylemlerini 15 günde 1'e düşürdüğünü açıkladı. Galatasaray Lisesi önünde yapılan oturma eylemi sırasında önce bu hafta içinde katledilen kadınlar anıldı.

Yeni Demokrat Kadın olarak bizim de bileşeni olduğumuz platform adına EHP'li Kadınlar'dan İlke Acar basın açıklamasını okudu. Acar, 25 Kasım'da Meclis'e, 26 Kasım'da Münvever Karabulut davasını izlemek için Bakırköy Adliyesi'ne gittiğimizi aktara-

rak, mücadelemizi somut kazanımlar elde edene kadar sürdürdüğümüzü belirtti. (İstanbul YDK)

"Fantezi değil gerçek, erkek devlet şiddeti sürüyor!"

Devrimci bir kadın olan Asiye Zeybek Güzel, 1999 yılında gözaltına alınmış ve erkek egemen devletin kadınlara "cezası" olan cinsel işkence görmüş, tecavüze uğramıştı. Güzel'in avukatlığını; kendisi de gözaltında cinsel işkence gören ve bu konuda mücadele yürüten Av. Eren Keskin üstlenmişti. Geçtiğimiz günlerde dönemin Emniyet Genel Müdürlüğü'nün bu dava hakkında "Avukatlar olayın mağduru olan şahısların beyanlarını dışında, kendi fantezilerini de katarak abartılı bir şekilde açıklıyorlar" ibarelerinin bulunduğu bir rapor hazırladığı ortaya çıktı!

Bunun üzerine devrimci, demokrat, feminist ve yurtsever kadınlar 1 Aralık akşamı Taksim'de bir yürüyüş düzenlediler. Yeni Demokrat Kadınlar olarak bizim de desteklediğimiz eylemde "Fantezi değil gerçek, erkek-devlet şiddeti sürüyor", "Gözaltında tacize tecavüze son", "Tecavüzcü devlet hesap verecek" dövizleri taşıdı. Yürüyüş sonrasında kadın kurumlarına açıklama yapan Aylin Mert, erkek egemen sistemin hız kesmeden kadına yönelik saldırılarını sürdürdüğünü söyledi. (İstanbul YDK)

Çanakale

YDK Kadın Komisyonu olarak kadına yönelik şiddeti ele alan bir tiyatro gösterimi sunuldu. Çevredeki insanların yoğun ilgiyle karşılanan tiyatro gösterimi yoğun alkış aldı. Tiyatronun ardından basın açıklaması gerçekleştirildi. "Kadınlar mücadeleyle özgürleşecek/YDK Kadın Komisyonu" pankartının arkasında toplanan kitle adına yapılan açıklamada "her geçen gün çeşitli türden şiddete maruz kalan kadınlarımızın kurtuluşu mücadele etmekten geçer" denildi. Eylem bitiminde kitle alkışlarla dağıldı. Eyleme devrimci ve ilerici kurumlar da destek verdi. (Çanakale YDK)

Bursa

25 Kasım günü Bursa Kadın Platformu Mafel Kafe önünde toplanarak "Kadın cinayetlerine, tacize, tecavüze, tutuklamalara, savaşa, şiddete karşı; yasta değil isyandayız, evde değil sokaktayız" pankartı açtı. Kadınlar meşaleler taşıyarak sloganlarla Orhangazi Parkı'na yürüdü. Aynı gün Bağımsız Tekstil İşçileri Sendikası ve Bağımsız Metal İşçileri Sendikası üyelerinin Bahar Tıp Hastanesi önünden başlattıkları yürüyüş Kent Meydanı'nda sona erdi. (Bursa)

SINIFSAK YAKLAŞIM

“MUKTEDİRMİŞ” İKTİDARSIZ, KUSURLU MUŞ “KUSURSUZ”!

“Yeniden üretim”, “kendini üretmek” denilen bir olgu var. Faaliyeti, yaşamı sürdürmeyi başka format ve yöntemler, değişik ilişki ağları ve olanaklar üzerinden gerçekleştirilmeyi tarif için kullanılmakta. Bunun emperyalist-kapitalist sistemin çeşitli politika ve taktikleri üzerinden kazandığı anlama sıkça yer verdiğimizden söz edilebilir. Sistemin kendini yeniden üretme ihtiyacı, sınıf mücadelesi karşısında sürekli **eski-mi** halinden ötürüdür. Yeni sayılabilecek koşul ve ortamlar üzerinden yenilenmeye, tekrar kurulmaya çalışılan denklem **“yeniden üretim”** olmaktadır.

Özün değişmesi “dış müdahalenin” dönüştürücü etkisi ile iç ilişkideki olgunluğa bağlanmalıdır ama bunun değişir görünmesi için elbette iç çelişki yeterli değildir ve fakat illa ki “dış” faktör gerçeğinden bahsetmek gerektir. Emperyalist gericilerin sistemi **revizyona** tabi tutma ve böylelikle yeniden üretmenin esaslı alt yapısını oluşturma çabaları, ancak bir bütün değil onun farklı parçaları üzerinden gerçekleşmektedir. Bu faaliyetin dar kapsamlı olduğu düşünülmemelidir. Üstelik bu kampanyanın hemen her defasında başka misyonlar üstlenmesi de gözletilmektedir.

WikiLeaks (Türkçesi, “hızlı sızıntılar”) olayı, düz ve kaba bir bakışla çok değişik kalıp ve önyargılarla, kimi beylik tanım ve değerlendirmelerle ele alınmakta, böylelikle bir anlamda sistemin “yeniden üretim” faaliyetine hizmet edilmektedir. Olayın emperyalistler tarafından kurgulandığı, gerçekleştirildiğine dair kesin bir kanıt yoktur ama onların bir biçimde kullanmak ve lehlerine sonuçlar üretmek için yararlanmaya çalışacakları da muhakkaktır. Eğer kendilerine doğrudan ya da dolaylı biçimde bağlı bir hareket değilse, bu süreci en **“verimli”** geçirmenin hesapları çoktan yapılmış olsa gerektir. O takdirde konuya ilişkin yorum ve pratik bakımından isabetli olmanın yararı tartışılmaz.

Meselenin bir dizi boyut ve cepheden yürütülen tartışmaları, olayın sansasyonel ölçülerle sarmalanmış biçimde yarattığı **kaos** ile bütünü kafa karışıklığı yaratmaktadır. Bir yanda başrolün mutlak ve her şeye kadir güç olan ABD ve oluşturduğu **kusursuz** makineye verildiği senaryo, diğer yanda ise yine bu mükemmel, tanrısal özellikler atfedilen **“yenilmez”** güce kafa tutmayı başarabilen, “inanılmaz” bir yaşam öyküsüne sahip, taktik dehası, akıl küpü olan bir korkusuz **kahraman** efsanesi. Bunun aynı zamanda kitlelerin gücünden kahramanların kerametine (ve asimetrik savaş teorisine) sığınan bir evrilşe nasıl da güzelleme içerdiği gözden kaçırılmamalıdır.

“Diplomasinin 11 Eylül’ü” denilen hadise, yeni bir döneme kapı aralıyorsa ciddi biçimde düşünme ve buna göre konumlanışın yeridir. İtalya Dışişleri Bakanı Franco Frattini’nin hiç de yabana atılmayacak bu yorumunu en iyimser ifadeyle “durumdan vazife çıkarma” olarak yorumlayacaksa bile bir dizayn ve saldırı dalgası, yeni koşullar ve yeni bir hukuk üzerinde durmak gerekir. 11 Eylül, belki de yeni dönem modası/yöntemi olarak, kontrol edilmesi ihmal edilen güçler tarafından gerçekleştirildiğinde, devamıyla açılan perdede sahnelenen **“oyun”**u temsil eden bir nitelik almıştır. 11 Eylül bir eylem günü değil, bir dönemin, bir yoğun saldırı ve bunun üzerinden toparlanmanın adı olmuşsa, orada tartışılacak asıl noktanın saldırının biçim ve kaynağı olmadığı anlaşılmalıdır.

Şimdi de WikiLeaks ve aktörleri ile onların bu belgeleri servis ediş biçim ve yöntemleri üzerinde yürütülecek tartışma ve spekülasyonun merkez noktasından savrulmadaki mesafeyi artırmaktan başka bir yararı yoktur. Bunda da belirli çevrelerce işletilen usulün belirli bir amaç taşıdığından şüphe duyulmamalıdır. J. Assange ile hemen her gün gerçekleşen söyleşilerdeki **“İnsanlara yardım etmeyi, güçlülerin çorbasına tükürmeyi seviyorum”, “Halkın (CIA’sı) Ha-**

ber Alma Örgütü’yüz” tavrı, Bond filmlerinden ödünç alınan sığınak, üs görüntüleri ile Çakal’a taş çıkartan çalıma, kaçma ve gizlenme öyküleri üzerinden yapılan her türlü okumanın yarattığı **körleşme**, bu sanallığı bozma ya da “yenme” aşamasında teslimiyeti çağırarak bir zemin yaratmaktadır.

11 Eylül, dünya çapında ilan edilen olağanüstü hal ve sıkıyönetim koşullarında büyük bir saldırı, baskı ve sindirme kampanyasını başlatmış, böl yönet politikasına **“imha et”** eklenmişti. İşgal ve katliamlarla süren dönemin perdesi henüz kapanmamışken devreye giren **“müzmin bela”** ekonomik (ve politik) kriz, sisteme önderlik misyonunda gerileyen konumdaki ABD’nin işini zorlaştırmış ve bu bağlamda devreye sokulan imaj yenileme objesi Obama’nın derisi de çabuk beyazlamıştır. Önce Kenya (2008) sonra da Irak (92 bin) ve Afganistan’a (400 bin) ait belgelerin ardından çeyrek milyonluk bu yazışmaları, iki büyük banka ve BP’ye ait belgelerin takip edeceği açıklanmıştır ki (2 milyonluk belge stokundan söz ediliyor), bütün bunların sistemi sarsma bakımından değil ama **teşhir** bakımından çapı ve niteliği ortadadır.

Burada, sistemin toplumsal yaşam ve düzen bakımından çok önemli bir konum elde eden sanal dünyayı (interneti) denetim ve kontrol adına hamlede bulunması gibi bir amacın (da) gözetildiği ya da bu süreçten lehine geliştireceği sonuçlardan birisi olarak bunu tespit ettiğini söylemek yanlış değildir. Zira internetin geldiği aşamada kapsamına aldığı, diğer bir deyişle üzerine ağlarını ördüğü neredeyse hiçbir sosyal ilişki ve hareket alanı kalmamıştır ki bunların her geçen gün ortaya çıkardığı sonuçlar üzerinden gittikçe gelişen bir **bağımlılık** (döngüsü) da bulunmaktadır. Sistem adeta internet üzerinden sarkıttığı ipler aracılığıyla bütün herkese ağ atmış ve kafese aldığı nüfusu hızlı biçimde çoğaltmıştır. Öyle ki/üstelik, sosyal paylaşım ve kolaylık adına üye yaptığı bir tür tarikatın, “olağanüstü” yetenek ve gücüne biat etmenin ilk basamağı olan “bağ(ım)lılık” aşaması, çok çabuk gelişmektedir.

Kimi ülkelerde ekmek, su, elektrik, enerji gibi en temel gereksinimler arasında sayılan ve bu bağlamda **“temel hak”** olarak tanımlanan internet, en önemli iletişim aracı haline gelmiştir. Her türlü aktivitenin düzenlenmesi ve yürütülmesine varan biçimde, sosyo-kültürel bağlamda ilişki ve paylaşım aracı olarak **“sanal savaşa”** kavramının da merkezize oturan internetin sınırsız, ölçsüz bir **özgürlük** alanı yarattığından hareketle oluşturduğu **tehdit**, belli bir zamandır tartışılmaktaydı. Sisteme ait her olgunun “hukuk”la kontrol altına alınıp asıl hedef ve amaç doğrultusunda yönlendirilmediği her durumda aksi yönde üretim gerçekleştirileceği bilinmektedir. Son olay vesilesiyle ABD’li sözcü ve temsilcilerin 11 Eylül’deki kilit kavram olan **“güvenlik”** ve **“terör”**den söz edip, “idam”lı yaptırımlar üzerinde durmasını “enteresan” bir benzerlik olarak karşılamamak gerek.

WikiLeaks’ın beş “amiral” gazete (New York Times, Guardian, Le Monde, Der Spiegel, El Pais) ve en “önde gelen” dört dil üzerinden gerçekleştirildiği dağıtım ve servisin (yayının) bizzat bu gazete yöneticilerince ABD’den aldıkları üstü kapalı onay ile yürütülmesine dair en açıklayıcı yorum, yine aynı adreslerden okunmaktadır: **“Nihayetinde, bu ifşaatların Çin veya Rusya değil de, teknolojik açıdan en ileri ve bazı açılardan da en şeffaf toplum ABD’den çıkması bir tesadüf değil. Demokratik bir güç, açık doğasından ötürü kapalı bir güce kıyasla daha fazla ihale marazı kalır. İnternet devriminin bizzat ABD’den çıkması gibi, sivil toplumun ‘muhbir’ geleceği de orada yaşıyor. Ve WikiLeaks bunu herkesin iyi biliyor.”** (Le Monde, 28.11.10)

Külliyyatta **“çok gizli”** niteliği taşıyan, dolaşıyla sisteme ait daha esaslı ve kapsamlı değişim imkanı sunacak belgelerin bulunmaması, **“gizli”** nitelikli olanların ise ancak yüzde 6’yı oluşturması, malumu ilan yorumuna neden olmaktan başka, içerikteki spekülasyonun özelliğinin “dedikodu”, “şahsi fikir” şeklinde değerlendirilmesini getirmekte, “işlerin/dostluğun” bozulmaması ve fakat yeniden biçimlendirilmesini sonuçlamaktadır. Dolaylı biçimde verilen destur ile “ortalığa dökülme” üzerinden otoriteyi

yeniden tesis ve güçlendirmek, çok açık ki kaos koşullarında **muktedirliği** pekiştirmeye yol açmaktadır. Nitekim özürlü kabahatten büyüklüğünden öte bu tarz yönetimi **meşrulaştırma** aracı kılmasından söz etmek gerekir. Başlı başına devletin/sistemin has temsilcisi olup sürekliliği taltif edilerek ilerleyen bu “özel” ve “seçilmiş” kişilerin (ajanların) sıradan ve ne dediğini bilmeden diplomatlar (memurlar) olduğunu söyleyenlerin, bu kişilere biçilen **“gizli”** **“valilik”** payesi karşısında hiçbir inandırıcılığı yoktur.

Gizli hesap, ihale yolsuzluğu, rüşvet, şantaj, erooin ticareti, ayak oyunları, birbirini satma ve gammazlama, dipsiz bir alçalma ve yavaşlamanın, büyük bir **aşağılama ve alay** üzerinden ifşası, kolay geçirilecek olgular değildir. Bunların zaten bilindiğine dair yorumlar sıradanlaştırıcı, olağanlaştırıcı ve meşrulaştırıcıdır. Efendi ile uşak ve işbirlikçi arasındaki ilişkinin resmedilmesi ve işleyişin bütün çıplaklığı ile okunmasına yol açan yazıların, diplomasi adı verilen “dış ilişkiler” dünyasındaki **iki yüzlülük ve sahtekârlıktan** (maskeli balo) öte bütün politika ve taktikler üzerinde ve hegemonya savaşındaki gerçekliğe açıklığı getirici özellikler taşıdığını da vurgulamalıyız.

Olay ve sorunu **“devlet”**in ya da benzer anlamla gelmek üzere “ulus-devlet”in sonu olarak tartışanlar, sistemi yeniden üretmenin zirvesinde yer alıyor. Bırakalım devletin son erme ya da biçim değiştirmesini, daha da **güçlendirilmesine** çalışılacak bir süreç yaşanmaktadır. Kendi söküldüğünü dikme ve yaralarını sarma muktedirliğine, ancak kendi kotaracağı ya da ilişiksiz kalamayacağı bir eylem üzerinden **ölümsüzlük** payesi verilmesi, daha yakın zamanda yaşanan (ve hala sürmekte olan) **“kriz”** anında olup bitenler karşısında hiçbir anlam ifade etmemektedir. Nitekim bu “müthiş” otorite ve iradenin çaresiz kaldığı durumda gösterdiği klasik refleks (devlet’e sığınma), çıplaklığın danskasıydı ve bunu ertecek bir sürecin hala örülemediği düşümlenecek olursa, son gelişmelerin sağlıklı bir okuması yapılabilecek ve esas yönelim noktası daha iyi saptanabilecektir.

DEMEK Kİ HER ŞEY SAKLI GİZLİ KALMIYORMUŞ!

Dünya ve Türkiye kamuoyu **WikiLeaks**’in aynasında yansıyan ABD’nin **“çıplak/müştehcen resimleri”**yle meşgul. 2004-2010 yılları arasında kapsayan, ABD Dışişleri Bakanlığı’na ait 251 bin 287 belgenin sözü ediliyor. Bu belgeler sayesinde ABD’nin büyük çelişkileri üzerinden nasıl bir **küresel casusluk ağına** sahip olduğu da gözler önüne serildi.

Görünen o ki, belgeler yayımlanmaya devam ettikçe tartışmalar ve yorumlar da sürmeye devam edecek. Ancak elbette herkes kendine ilişkin olan üzerinden yorumlarını yapmakta, meseleyi **ABD ile olan ilişkileri** üzerinden ele almaktadır.

Hiç şüphesiz bu tür belgelerin kamuoyuna yansımaları yeni değildir. Yani emperyalistler ve uşakları ne bu tür belgelerin içeriğine ne de kamuoyuna yansımalarına yabancıdır. Dolayısıyla kimileri tarafından koparılan güdümler veya şahıslık görüntüleri tıpkı aralarından sürdürdükleri ikiye bölünmüş ilişkilerin bir yansıması gibidir.

Evet bu ikiye bölünmüş ve kirli ilişkiler ağıdır. Ve bu belgeler sayesinde “stratejik ortaklık”, “dostluk” kavramlarının nasıl da içi boş, bizleri kandırmak için uydurulduğunu **bir kez daha** görebiliyoruz. Devletler arasındaki ilişki dostluk ilişkisi değildir ve olamaz da! Tamamen çikara dayalı ve tamamen halk karşıtı ilişkilerdir bunlar. Nitekim ABD ile “arayı bozmayı” göze alamadıklarından da belgelerin içeriğine değil belgeleri yayımlayanlara saldırmaktan geri durmuyorlar.

Fransa, Wikileaks’ın “demokratik otoriteyi” ve “devletin hizmet kalitesini” tehdit ettiğini öne sürerken, **Almanya**, bu belgelerin Alman-ABD ilişkilerini sarsamayacağını açıklıyor. **Rusya** belgeler hakkında yorum yapmayı dahi gereksiz bulurken, **Türkiye** ABD’nin özür dilemediğini iddia ediyor. Sonuç olarak kimse ABD’ye bu casusluğun hesabını sormaya yanaşmıyor. Yanaşmazlar da, çünkü zaten ABD’nin kendileri hakkında neler düşündüğünü onlar çok iyi

biliyorlar. Onların korkuları tamamen başka! Onlar öylesine korunaklı sırça köşklerinde, kapalı kapılar ardında her şeyi halktan gizleyebileceklerini zannediyorlar ya da umut ediyorlar. Ama bu örnekte de görüldüğü gibi günün birinde biri çıkıyor ve çok basit bir şekilde ABD’nin güvenlik duvarını aşmayı başarıyor! Ve diyor ki; “Bakın kral çıplak!” Ama çıplak olan sadece kral mı? Elbette değil, ABD ile beraber tüm diğer emperyalistler, uşaklar, kuklalar da çıplak! Ve bu çıplaklık gerçekler karşısında bir incir yaprağı dahi bulamıyor!

ABD, tüm bu tablo karşısında üzgün olduğunu söyleyip hala daha “gizli iletişimin kamu çıkarına hizmet ettiğini” iddia edecek kadar pervasızlaşıyor. Kamu yararına, yani bizim yararımıza yapıyor muş tüm gizli görüşmeler. Öyle ya ABD’li diplomatların örneğin Guantanamo Hapishanesi’ndeki tutukluları başka yerlere göndermek için pazarlık yapmaları da bizim yararımıza değil mi? Örneğin Slovenya devlet yetkililerinin ABD başkanı Obama ile görüşebilmesi evet sadece görüşebilmesi için Guantanamo’daki bir tutukluyla ülkesine alması gerekiyor! Bu “gizli görüşmeler”de Slovenya halkının nasıl bir çıkarı olabilir?

ABD büyükelçileri Erdoğan’ın servetiyle, bakanların niteliğiyle, rüşvetçiliğinin bu konuda mercek altına alınması tesadüf bir durum değildir. Keza başbakanından cumhurbaşkanına, genelkurmandan kimi muhalefet partilerinin başkanlarına kadar yapılan tüm değerlendirmelerin emperyalist efendilerinin çekmecelerinde bulunması sadece kendi çıkarlarını güvence altına almak içindir!

Yine emperyalistler iç ve bölgesel politikaları için hangi burjuva parti ve

liderine oynayacaklarını, kimlerle darbe yapacaklarını iyi hesaplamaları için diğer ajanlarının yanı sıra, diplomatlarını da tam bir dedektif gibi çalıştırıyorlar. Yapılan tam olarak budur. “Dedikodu” denilen bilgiler, çikara dayalı, karşılıklı olarak hiçbir ahlaki sorumluluk taşınmayan derin güvensizlik içeren ilişkilerin hesap notlarıdır.

Kendi halkına, değerlerine yabancı, emperyalizme uşaklığı görev olarak kabul etmiş her hain, efendisinin gönüllü ajanıdır. Kendi çıkarı için bakan arkadaşını da satar. Efendisinin çıkarı için her türlü kirli işi de göze alır. Çünkü ortada bir çıkar birliği, bir kader ortaklığı vardır. Bölge halklarının akacak kanı üzerinde “bir koyup beş almanın” hesabını yapan uşakları hatırlayın. Dolayısıyla belgelerde kimi bakanlar, generaller ya da şifrelenmiş şahsiyetlere dair geçen bilgiler hafife alınamaz. Kaldı ki, rüşvetçilik, yolsuzluk, ahlaksızlık egemen sınıfların ve her renk kuklalarının sıradan eylemleridir. **Bu denli çürümüşlüğü olduğu bir ilişki ağında güvensizlik, ikiye bölünmüş doğu olur.** Türkiye’deki emperyalist askeri üslerin, kimi bölge ülkelerine ve halklarına karşı saldırı üslerine dönüştürülmesi TC ve diğer bazı Arap ülkelerinin ABD çıkarları için merkezi roller üstlenmesi bilinen bir gerçektir. Dolayısıyla bunun için yeni bilgilere de ihtiyaç yoktur. Pratikte yaşananlar bu ilişkinin en iyi kanıtıdır.

Ama şu da bir gerçek; emperyalistler ve uşakları, kendi aralarında birbirlerine karşı ne kadar güvensizlik duyurlarsa duysunlar ne kadar çürürlerse çürürler, sorun ezilen halkların mücadelesi, ulusal ve sosyal kurtuluş hareketleri olunca hemen birleşirler. Bizler tüm gelişmeleri bu anlayış ışığında ele alıp değerlendirmeliyiz. Bu da bize yalnız ortaya çıkan sonuçları teşhir etme görevini yüklemiyor, aynı zamanda geniş yığınları birleştirerek enternasyonalist bir bilinçle daha örgütlü, daha militan bir mücadele yürütme sorumluluğunu dayatıyor.

Siyonizmin dostu, Lübnan’da coştı(!)

Erdoğan’ın Lübnan ziyaretinin coşkusu dikkate değer bir gündem oluşturdu. Kendisine verilen “ödülün de” yaratmış olduğu etkiyle, bir anda İsrail devletinin suç ortağı olduğunu unuttu. Ve ortağının suçlarını sıralarken, aslında kendi suçlarını da itiraf etti. Çünkü İsrail devletinin başta Filistin halkı olmak üzere bölge halkına karşı uyguladığı tüm destekçisidir TC ve kendi ülkesinde de aynı Kürt halkına, diğer azınlık milliyetlere uygulamaktadır. Erdoğan Lübnan’da “Zulme karşı diri olacağız” dedi ve devamında İsrail hükümetine dönük su açıklamaları yaptı; “Sen em modern silahlarınla, füzelerinle, misket bombalarıyla, fosfor bombalarıyla Gazze’ye gireceksin, okuldaki, oyun bahçesindeki, çiçek tarlasındaki çocukları katledeceksin, ondan sonra da bizden susmamızı bekleyeceksin. Susmayacağız, var gücümüzle gerçekleri, var gücümüzle hakları, hukuku haykıracağız!”

Oysa herkes tarafından malumdur ki son yıllarda TC İsrail ilişkilerinde suni gerilimler yaşanıyor görünse de hala suç ortaklıkları devam ediyor. Çünkü aralarında güçlü ticari, ekonomik ve sınıai anlaşmalar vardır. **İsrail sermayesinin en çok dış yatırım yaptığı ülkeler sıralamasında TC üçüncü sırada yer almaktadır.** Dolayısıyla Erdoğan’ın İsrail yönetimine karşı ara sıra kükremesini Filistin halkıyla dayanışmaya, haklı davalarını sahiplenmeye yorumlamak egemen si-

beğeli ve aynı zamanda suç ortağı olan İsrail Siyonizmine karşı en fazla yapacağı şey hiçbir pratik yaptırımını olmayan **bolca güdümlüdür.** Çünkü TC askeri ihtiyaçları bakımından ABD emperyalizmine bağlıdır. IMF yardımı, AB üyeliği projesi için ABD’nin desteğine mahkumdur. Kürt ulusal sorunu ve diğer bölgesel sorunlar nedeniyle ABD emperyalizmine muhtaçtır.

Hiç şüphesiz ABD emperyalizmi de **bölgesel çıkarları** için TC gibi bir uşağı ihtiyaç duyuyor. Özellikle Irak halkının direnişi karşısında bölgede ABD emperyalizminin itibarı sarsılmış durumdadır. Bölgede geniş yığınlardan destek alan güçlü bir ABD karşıtı muhalefet söz konusudur. Bu muhalefet ABD uşağı olan yönetimler üzerinde de bir baskı yaratmaktadır. Ama tüm bunlara rağmen ABD emperyalizmi hala bölgede etkin bir güçtür. Ve kaybettığı itibarı yeniden kazanmak için daha çok müdahaleci olmaya çalışacaktır. Kimi zaman bunları uluslararası NATO gibi savaş örgütleri, kimi zaman da sadık uşakları vasıtasıyla artırmaya çalışacaktır. Bölgenin stratejik konumunu dikkate aldığımızda başta ABD emperyalizmi olmak üzere, diğer tüm emperyalistlerin karşı-devrimci planlarının ardı arkasın kesilmeyeceği gerçeğini daha rahatlıkla görebiliriz.

Görülmesi gereken diğer bir gerçek ise, askeri, ekonomik ilişkilerde esasta pratik bir yaptırım içermese de TC ve İsrail hükümet sözcülerinin karşılıklı olarak yaptıkları bu açıklamalar iç kamuoylarında belli bir karşılık bulacaktır. Soruna bu açıdan baktığımızda İsrail hükümetinden önce, ona güçlü destek sunan ABD’deki kimi lobiler TC’ye dönük kimi yaptırımların uygulanmasını yeniden gündeme getirebilirler. Böylesi bir pratik adım, aynı zamanda ABD emperyalizminin AKP hükümetine bugüne kadar sunmuş olduğu desteği de tartışmalı bir hale getirebilir.

Amedlilere sağlık şimdi daha uzak!

Sağlık örgütleri, düzenlemenin halkın sağlık hizmetine ulaşması için değil, kârın artırılması için yapıldığını ortaya koyuyor.

Diyarbakır'da, ülkenin en büyük sağlık merkezlerinden biri olan devlet hastanesi kapatılarak kentten 13 kilometre dışında kurulan Eğitim ve Araştırma Hastanesi ile birleştirildi. Sağlık örgütleri, düzenlemenin halkın sağlık hizmetine ulaşması için değil, kârın artırılması için yapıldığını ortaya koyuyor.

Diyarbakır Tabip Odası, SES Diyarbakır Şubesi, Dev Sağlık-İş Diyarbakır Şubesi, Bölge Eczacılar Odası, Bölge Veteriner Hekimler Odası ve Bölge Diş Hekimleri Odası'nın oluşturduğu Diyarbakır Sağlık Meslek Örgütleri Platformu 30 Kasım'da Diyarbakır Devlet Hastanesi Başhekimliği önünde bir basın açıklaması yaparak Diyarbakır Devlet Hastanesi'nin kapatılıp Eğitim ve Araştırma Hastanesi ile birleştirilmesini protesto etti.

Birleştirme işleminin Diyarbakır'da uygulanan yanlış sağlık politikalarının ürünü olduğu belirtilerek; birleşme sonrasında ortaya çıkan ve ilerleyen günlerde ortaya çıkması muhtemel sorunları sıralayarak Sağlık Bakanlığını ve ilin sağlık planlayıcılarını görevlere çağırıldı. Diyarbakır Tabip Odası Başkanı Şemsettin Koç'un okuduğu basın açıklamasına yoğun bir katılım olurken, açıklama sırasında sık sık "Vekiller istifa", "Hastaneler halkındır kapatılmamaz" sloganları atıldı.

Açıklamada kapatılan devlet hastanesinin sadece Diyarbakır'a değil tüm bölgeye hizmet verdiğini belirtildi. 3.500 poliklinik ve 1000 acil polikliniği bulunan, günlük ortalama 100 ameliyatin yapıldığı, doluluk oranının yüksekliği, yoğun bakım ve kardiyovasküler cerrahinin faaliyette olduğu 625 yatak kapasiteli hastanenin Türkiye'nin önemli merkezlerinden biri olduğunu söylendi.

Bir hastanın Eğitim ve Araştırma Hastanesi'ne başurması sırasında refakatçi, ulaşım, yiyecek ve içecek, katkı payı ve ilaç bedelinin 40 ile 45 lira arasında olduğunu belirtilerek, durumun sağlık kriterleri açısından geri olan bölge halkını daha da zora sokacağını söylendi. Sağlık sorununa çözüm bulunmak isteniyorsa ilk olarak odalarında 6'şar yatağın bulunduğu ve çoğu zaman bir yatağa iki çocuğun yatırılarak tedavi edilmeye çalışıldığı çocuk hastanesinin durumunun düzeltilmesi gerektiğini vurgulandı.

"Hastalar, 13 kilometre uzaklıktaki hastaneye nasıl gidecek?" sorusuna verilen "Taksi tutsunlar" yanıtının kabul edilemez olduğu ve birleşme işleminin kâr mantığı ön planda tutularak yapıldığı belirtildi. Ayrıca hastanenin kapatılmasının ardından özel şirkete bağlı çalışan 730 çalışanın akıbeti de soruldu.

Birleşmeye giden süreç, devlet hastanesine bağlı poliklinik hizmeti veren ek binanın Eğitim ve Araştırma Hastanesi'ne bağlanmasıyla başladı. Ardından devlet hastanesi A Grup hastaneden B Grup hastaneye çevrildi. Böylece yoğun bakım ünitesi, ardından da Gastroenteroloji ve Onkoloji birimleriyle bazı yan birimler Eğitim ve Araştırma Hastanesi'ne nakledildi, göğüs cerrahi servisi de kapatıldı.

(H. Merkezi)

Önceki eylemsizlik kararlarına rağmen pervasız saldırılara girişen bir güç, bugün askeri saldırı oranını geçici olarak aşağıya çekmiştir. Bu durumda eylemsizlik kararına biçilen, tarihin geriye çekilmesi kararını veren (verecek olan) taraf açısından bir sıkışma olarak değerlendirmek mümkündür.

Silahlarımızı Gömersek Neyle Savaşacağız?

Suların durulması, gerçekliğe işaret etmeyen bir görüntü sadece... Zira sorun, iki taraflı bir çıkmaza demir atmış durumda epey zamandır. Çıktılar, bilhassa devlet tarafından geliştirilenler taktiksel bir görüntüde tezahür etse de bir süreklilik yakalaması uzak bir ihtimal değil. Kaçır dilendirdikleri "tarihi fırsat" hem iç koşulların, hem dış koşulların kendileri açısından müsait bir pozisyon yarattığına yormak yanlış olmayacaktır. Kendilerinden o kadar eminler ki, amaçlanan tasfiye olduğunu söylemekte bir sakınca bulmuyorlar. Hesap bu kadar açıkken can ve kanla yaratılan değerleri yine aynı cihetle savunacaklar olacaktır. **Bunun anlamı, hesapta olsun veya olmasın bir direniştir.** Böylesi bir direnişin tasfiye saldırısına ne kadar cevap olabileceğini, dengeleri ne kadar tersine çevireceğini şimdiden tamamen öngörmek pek olası değildir.

Bu zamanlar, yok sayılmaktan sözde vatandaşlığa, sözde vatandaşlıktan "bireysellik" kayıtlı Kürt realitesine uzanıldığı bir süreç. Başka bir ifadeyle kaba inkâr yerini incelikli inkâra terk etmiş durumda. Silahlı mücadele eşliğinde yakalanan kitleselliğin sıkıştırdığı devletin gerçekleştirmekten zorunda kaldığı hamleler söz konusu. Kürtlerin başlıca taleplerinden olan anadilde eğitim hakkı bir yandan kesin suretle reddedilirken bir yandan da Kürtçe'nin önünün açıldığına yönelik küçük adımlar atılarak yoğun bir propagandaya girişilmektedir. Ne de olsa birey çerçevesinde haklardan söz ediliyor. TRT 6

bir kitleye hitap etmesine rağmen, hitap ettiği kişileri somut bir şekilde yakınlaştırma tehlikesi taşıyor. Zira korkulan birlik olmaktır: Kürtlerin birliği, işçilerin birliği, halkın birliği.

Dün, kaba inkâr, fiziki imha eşliğinde sürdürülmekteydi. Bugün "artık fiziki imha yoktur" demek safdillik olacaktır. Oysa daha şimdiden Hareketin eylemsizlik kararı sonrası askerinin de operasyon yapmadığının propagandası işlenmektedir. Oluşturulmak istenen algı bellidir: "Teröristler" saldırmazsa askeri operasyonlar da olmayacaktır. Unutulmaktan eklenense, hiçbir devletin egemenliğine saldırı tehdidinde bulunan silahlı bir güce müsamaha etmeyeceğidir. Oysa bu tehdit sadece zulme isyanın zorunluluğu ve kaçınılmazlığından doğmaktadır. Hiç kimse keyfinden dağa çıkmayacaktır!

Son eylemsizlik kararı askerî operasyonların minimize edilmesindeki asıl etken. Bu geçici duruma olumlu bir anlam atfedilecekse eylemsizlik kararı iradesinde bulunan tarafa atfetmek gerektir. Yine de ka-

rarın etki gücü zayıftır. Ne de olsa çokça denenmiş bir taktik hamle daha çok karşı tarafın donanımını güçlendirir. Önceki eylemsizlik kararlarına rağmen pervasız saldırılara girişen bir güç, bugün askeri saldırı oranını geçici olarak aşağıya çekmiştir. Bu durumda eylemsizlik kararına biçilen, tarihin geriye çekilmesi kararını veren (verecek olan) taraf açısından bir sıkışma olarak değerlendirmek mümkündür.

Oysa dün daha çok sıkışan devlettir. Öyle ki, güçlü gerilla saldırılarına karşı hedeflediği savaşı sadece kontrol edilebilir bir seviyeye çekmektedir. Bugün açıktan tasfiye dilendirilmektedir. Tasfiye topyekûn olmak durumundadır. Öncelikli hedef, silahları tasfiye etmektir. Bu hedefe ters yönelimlerin izlendiği doğrudur. DTP'yi kapatmak, KCK operasyonları gibi saldırılar daha çok silaha sarılmasını salık verir nitelikte görülmektedir. Ancak hareketin sınıfsal karakteri düşünüldüğünde bazı eğilimlerin daha çok legalleşmeyi içerdense istemeleri de söz konusu olacaktır. Örgüt

çinde ikilik yaratma çabaları tasfiye projesinin olmazsa olmazıdır.

Muazzam bir gerilla ordusuna rağmen silahı "muğlaklaştırarak" bir hatta yürümek önce legal alanın genişlemesine, sonra alanın tamamen kapsayıcı olması gerektiği tezlerinin doğrudan içerden ileri sürülmesine kapı açar. Silah, devlet ve ihtilal olgularının çarpıklığında muğlaklık kazanır. Dolayısıyla "silah miadını doldurmuştur" tezi doğruluk açısından değil ama doğmak açısından maddi bir zemine sahiptir.

Tasfiye ancak kitlelere dönük bilinç bulanıklığı yaratacak yoğun propaganda ile mümkün olabilir. Bahsini ettiğimiz tezin halk arasında yayılması ve benimsenmesi doğrudan faşizme hizmet edecektir. Ne de olsa siyasi iktidarın Kürtler arasındaki meşruiyeti Türklere oranla çok daha gerilerdedir. Her ne kadar meşruiyet, kitlelerin genel fikrinden azade, üretim ilişkilerinden doğan bir olgu ise de meşruiyetin ete kemiğe bürünmesi kitleler tarafından benimsenmesiyle mümkün olacaktır.

İki tarafın çarpışmasında karşılıklı propaganda ve karşılıklı propagandaların boşa çıkartılması her daim elzemdir. Bu durum taktik hamlelerde daha çıplak görünür. Söylemler bunu amaçlar. TRT 6'nın açılması, Kürtçe dil kurslarına olanak tanınması anadil talebini boşa çıkarmaya yönelir. Faili meçhul cinayetleri araştırarak bir meclis komisyonunun kurulması, Hakikatleri Araştırma Komisyonu kurulması talebini boşa çıkarmaya yönelir. Oysa onca çocuk araştırma-

ya yer bırakmayacak şekilde katledilmekle karşı karşıya kalmıştır.

Meselenin etki gücü ve kapsadığı alan düşünüldüğünde meseleye ilişkin tasfiye projesinin bir devlet politikası olması da kaçınılmaz olacaktır. Hatta devletin reorganizasyon sürecinin başlıca unsurunun Kürtlerle ilişkin olması da kaçınılmaz olacaktır. Zira en yoğun sıkışmayı yaşadıkları alan sadece coğrafi anlamıyla sınırlı kalmayarak burasıdır. Bu nedenle diplomasinin vazgeçilemez konuları arasında Kürt meselesi önemli bir yerde durmuştur. **Dişardan yalnızlaştırma, içeriden her türlü saldırı...**

Ve Kürtlerin yirmi altı yıllık savaşta yaşadığı acılar, kayıplar sonucu yorgun düşmesi, barış istemesi... Yaşanan acıları tarif etmeye kuşkusuz sözler kifayetsiz kalacaktır. Yorgunluk ibaresi, ifade edenin iyi niyetinden bağımsız düşünüldüğünde anlamsız bir kelime sadece. Barış mı? Onursuzca bir yaşamdansa onuruyla ölmeyi yeğlemeyi Kürt halkı iyi bilmektedir. Hatta ne bilmesi! Kahramanlık timsali evlatları kaç kez bu sloganla yürümüşler ölümün üstüne.

Bir gün Diyarbakır Kültür ve Sanat Festivallerinden birisinde konser öncesi sunucu kadın sahnedeki seslerini kitleye: "**Artık savaş olmasın! Barış istiyoruz! Barış, hemen şimdi, diyoruz. Barış demek için toprağa gömelim silahlarımızı!**" O sıralarda iki Diyarbakırlıdan biri diğerine ciddi ve kuşkuyla bakışlarla sorar:

"Silahlarımızı gömersek neyle savaşacağız?"

3. Kongre mücadelenin büyüyeceğinin habercisidir!

Elimize e-posta kanalıyla geçen bir habere göre TKP/ML-TIKKO militanları TMLGB'nin 3. Kongresini selamlamak ve halka duyurmak üzere bir dizi eylem gerçekleştirdi.

Verilen habere göre Dudullu Huzur Mahallesi'nde ve Okmeydanı'nda pankart asma eylemi gerçekleştirilirken, pankartlarda "**Şan olsun 3. Kongremize, TKP/ML TMLGB**"

sloganı yer aldığı öğrenildi. Gönderilen haberde şu ifadeler yer aldı: "Komsomolumuzun gerçekleştirdiği kongre, mücadelesini daha da büyüyeceğinin habercisi oldu. Dudullu-Huzur Mahallesi'nde kahvelere ve Okmeydanı'nda Sağlık Ocağı'na asılan pankartlar oldukça ilgi çekti. Okmeydanı'nda akşam saatlerinde asılan pankart sabah ve gün boyunca asılı kaldı."

JİTEM elemanına JİTEM tarafından infaz kararı!

Tam olarak sayısı dahi bilinmeyen "faili meçhul" cinayetlerin, yakılan köylerin, katledilen insanların failleri ege-menler tarafından "iyi çocuklar" olarak korunmaya devam ederken diğer yandan da kimi itirafılar gerçekleri ortaya seriyor. Örneğin JİTEM'de görev yapmış korucu başı ve Şehit Aileleri Derneği Başkanı Bedran Akdağ'a ait sözler aşağıdaki sözler...

"1996-1999 yılları arasında Jandarma Genel Komutanlığı'nın hala varlığını inkâr ettiği JİTEM'de haber elemanı olarak görev yaptım. JİTEM kimliğim bile vardı. JİTEM o dönem bölgede birçok faili meçhul cinayete imza attı. 1994'teki Mardin Savur'da 4 öğretmenin öldürülmesi olayında da JİTEM vardı. Yapılan katliamlar ise medya aracılığı ile PKK'nin üzerine atıldı."

Akdağ bu açıklamayı faili meçhul cinayetlerin ortaya çıkarılması ve faillerin yargılanması için bazı milletvekillerine anlatmış ve bu anlattıklarını da Ergenekon duruşmasında tekrarlamıştı. JİTEM içinde görev yapan Akdağ'ın, yaptığı açıklamalardan kaynaklı hakkın-

da JİTEM tarafından infaz kararı çıkarıldı. Evine konulan mermilerin ardından bölge karakolundan gelen jandarma birimleri tarafından tehdit alan Akdağ, örgütlü bulunduğu dernekten istifa ederek bölgeyi terk etti.

(H. Merkezi)

Korucu vahşeti devam ediyor

Mardin'in Derik ilçesine bağlı Zorava köyünde geçici köy korucusu olan Nadir Yılmaz, tartıştığı yakını A. Rahim Yılmaz'ı kalaşnikof silahıyla öldürdü.

Nadir Yılmaz, aynı köyde mısır tarlalarında bakıcılık yaparak geçimini sağlayan ve yakını olan A. Rahim Yılmaz ile tartıştı. Nedeni belirlenemeyen tartışmanın kavgaya dönüşmesi sonucu Nadir Yılmaz A. Rahim Yılmaz'ı kalaşnikof marka silahıyla tarayarak öldürdü. Olay yerinde yaşamını yitiren A. Rahim Yılmaz'ın cenazesi, Diyarbakır Adli Tıp Kurumu'nda yapılan otopsinin ardından Zorava Köyde toprağa verildi. Nadir Yılmaz'ın ise kaçtığı belirtildi.

(H. Merkezi)

Kürtçe savunma engeline tepki ve protesto

14 Nisan 2009'dan itibaren 1800'ün üzerinde Kürt siyasetçinin tutuklanıp yargılandığı davada özellikle Diyarbakır 6. Ağır Ceza Mahkemesi'nin tutumunu 2 Aralık günü Barış ve Demokrasi Partisi Bursa Yıldırım İlçe Örgütü bir basın açıklaması ile protesto etti.

2 Aralık günü yapılan eylemde basın metnini okuyan ilçe başkanı Halit Bozbeğ; "Diyarbakır 6. Ağır Ceza Mahkemesi heyetinin sergilediği anti-demokratik ve hukuk dışı tutumunu protesto ediyor; uluslararası hukuk normlarına uygun davranmaya ve tüm tutuklu siyasetçilerimizin derhal serbest bırakılmasını istiyoruz" dedi. Kitlenin alkışlarla destek verdiği eylem Partizan, BDSP ve SO-DAP da destek verdi. (Bursa)

"Bilinmeyen dil"de savunma!

BDP milletvekillerininin 12 Eylül 2009'da Siirt ziyareti sırasında yapılan meşaleli karşılamada, polis kitleye saldırmış ve yaşanan çatışmada birçok polis yaralanmıştı. Yaralanan polisler açtıkları dava so-

nucunda ilçesinde Siirt Belediye Başkanı Selim Sadak'ın da bulunduğu 17 kişi 28 Kasım'da Siirt Asliye Ceza Mahkemesi'nde görülen duruşmada Kürtçe savunma yaptı.

Duruşmada Kürtçe ifade vermek istediklerini ifade talebi hakim tarafından olumlu karşılanarak mübaşir tercüman olarak atandı. Görülen duruşmada, tutanaklara "**Sanıklar Kürtçe dilinde savunma yaptı**" diye geçti. (H. Merkezi)

Oramar'a 10 ay ceza

Mem u Zin Kültür ve Sanat Merkezi (MKM) sanatçısı Bahdin Acar'a, Newroz kutlamalarında Oramar isimli parçayı söylediği gerekçesiyle, "örgüt propagandası" iddiasıyla 10 ay hapis cezası verildi.

Diyarbakır 5. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görülen ve geçtiğimiz hafta ikinci duruşması görülen dava kapsamında hakim karşısına çıkan Acar, "Örgüt üyeliği" suçlamasına beraat ederken, "Örgüt propagandası yapmak" suçundan ise 10 ay hapis cezasına çarptırıldı. Verilen cezaya tepki gösteren Acar, avukatları aracılığıyla kararı temyiz edeceğini söyledi.

(H. Merkezi)

Şehit düşen HPG'liler çatışma bölgesinden 45 gün sonra alındı

14 Ekim günü Dersim'de çıkan çatışmada yaşamını yitiren 3 HPG'li Hüseyin Akkoç (Ağit-Amer) ve Şükran Gürsül'ün (Şilan Ekin) aileleri, MEYLA-DER, İHD ve BDP Diyarbakır il yöneticileri ile birlikte Tunceli ile Ovacık Cumhuriyet Savcılıklarına 4 kez başvuru yapmış ve tüm başvurular sonuçsuz kalmıştı. "**Güvenliğimizi alamayız**" bahanesi ile gerillaların cenazeleri alınmamış, bölgeye giden heyetler ise sadece cenazelerin resimlerini çekmekle yetinmişlerdi. Ailelerin tekrar savcılığa başvurularını üzerine 28 Kasım günü cenazeler alındı. Alınan cenazeler daha sonra Ovacık'a bağlı Kuşluca Jandarma Karakolu'na götürüldü. 45 gündür cenazeleri arazide bekletilen gerillalar 29 Kasım günü ailelerine verildi. Şükran Gürsül, Bitlis'in Tatvana ilçesinde, Hüseyin Akkoç ise Diyarbakır'ın Yenışehir ilçesine bağlı Terziyan köyünde "**Şehit na mırın**" sloganları ile sonsuzluğa uğurlandı. (H. Merkezi)

Kürt çocukları hala hedefte!

Yine yabancı bir cisim patlaması ve yine yaralanan bir çocuk... Hakkari'nin Yüksekova İlçesi'ne bağlı Bizok Köyü'nde 24 Kasım günü keçi otlatan 10 yaşındaki çocuk, bulduğu yabancı cismin patlaması sonucu ağır yaralandı.

Yaralanan Nazif Yanar'ın babası Mehmet Yanar olayı şöyle anlattı: "Yüksekova ile Bizok Köyü arasında kalan 21. Sınır Tugay Komutanlığı, tel örgülerinin olduğu yerde keçileri otlattığı sırada bulduğu cisimle oynadığı sırada cisim patlamış. Oğlum, kollardan ve göğsünden yaralandı."

12 yaşındaki çocuğu vuran asker tutuklandı

Şirnak'ın Kumçatı (Dêrgulê) Beldesi'nde, 6. sınıf öğrencisi Ahmet Açar'ı vuran askerin tutuklandığı belirtildi. Açar, hayatı tehlikeyi hala atlatamazken, 13 kurşunla katledilen 12 yaşındaki Uğur Kaymaz'ın ölüm yıldönümünde Açar'ı ağır yaralayan askerin ise

tutuklandığı öğrenildi. Doktorlar, G3'ten çıkan merminin dönerli bir şekilde vücuda saplandığı için kurşunun çıktığı bölgedeki iç organların tahrip olduğunu söyledi.

Bir Kürt çocuğu daha yaralandı

Van'ın Erçek Beldesi'ne bağlı Yeniçavuş (Mamedik) köyünde 29 Kasım günü askerlerin kaçak sigara olduğu gerekçesiyle kamyonuna ateş açması sonucu bahçede bulunan Murat Ersözsoy (9) adlı çocuk iki bacağından yaralandı. Olaya ilişkin bilgi veren Ersözsoy'un amcası Nurettin Ersözsoy, askerin kaçakçı olduğu gerekçesiyle bir araca rasgele ateş açtığını belirterek, "Sabah saatlerinde aniden silah sesleri gelmeye başladı. Biz bahçeye çıktık. Murat o sırada bahçede oynarken kurşun ona değdi. Olay köyün içinde meydana geldi. Daha sonra askerler olay yerinden uzaklaştı" dedi.

HAPİSHANELER

Ağırlaştırılmış müebbetlerin koşulları iyileştirilsin!

Ağırlaştırılmış müebbetlerin koşullarının iyileştirilmesi, tutsaklarla dayanışmanın büyü-tülmesi için **Tecrite Karşı Mücadele Platformu** olarak basın açıklamaları, toplu bildiri dağıtımları, yürüyüşler vb. şeklinde sürdürdüğümüz kampanya faaliyeti sonunda **tutsak aileleri Meclis'e giderek tutsakların taleplerini ilettiler. 22 Ekim** akşamı Galatasaray Lisesi önünde toplanıp bildiri dağıtan kitle, sesli ajitasyonla Taksim Meydanı'na kadar yürüyüş yaptı. Burada yapılan bir basın açıklamasıyla tutsak yakınları Ankara'ya uğurlandı. Ankara'da görüşmelere katılan TUYAB'lı aile **Semih Kız**'e Ankara izlenimlerini sorduk.

Hapishaneden yankılanan sesleri ancak biz çılgına çevirebiliriz

"Tecrite Karşı Mücadele Platformu olarak çeşitli etkinliklerle tecrit altında direnen devrimci tutsakların seslerini; görmeyen gözlerle, duymayan kulaklara ulaştırmaya çalışıyoruz. Aynı zamanda dışarıdaki bizlerin etra-

fına örülmek istenen hücre duvarlarına da engel olmak istiyoruz. Bu amaçla aldığımız bir kararla bir kez daha Ankara yollarına düştük. Öncelikle TBMM, Adalet Başkanlığı ve Ceza Tevkif Evleri'ne vermek üzere bir dosya hazırladık. Dosyanın içinde tek kişilik hücrelerde tutulan ağır müebbetlik tutsakların ağırlaştırılmış olumsuz koşulları, hasta tutsakların Adli Tıp Raporları, tutsak mektupları ve direnen, boyun eğmeyen tutsakların karşılaştığı hak gaspları, dayatmalar, haksız uygulamaları içeren yazılar vardı.

Tuttuğumuz bir otobüsle, 23 Kasım günü Ankara'ya ulaştık. Öğlen 12.30'da Adalet Bakanlığında karşıdaki yerimizi aldık ve pankartlarımızla, döviz ve sloganlarımızla oturma eylemi ve basın açıklaması yaparak Ankara'ya geliş amacımızı anlattık. Tutsak yakınlarından bir heyet oluşturarak dosyamızla birlikte daha önce defalarca talep etmemize rağmen bizimle görüşmeyi kabul etmeyen **Adalet Bakanlığı Ceza Tevkifleri Müdürlüğü**'ne bir kez daha gittik. Heyeti beklerken söyledik-

ğimiz marşlar, attığımız sloganlar yoldan geçen halkın yoğun ilgisini çekti. Adalet Bakanlığı her zamanki gibi üç maymunu oynayarak görüşme talebimize olumsuz cevap verdi. Onlara göre "hapishanelerde işkence yoktu". Ne garip ki, "hasta tutsak da yoktu". Oysa gerçekleri onlar yok saysa da bizler biliyoruz F Tipleri'nde yaşananları, uygulanan tecrit işkencesini... F Tipleri'nden tabutlar çıkıyor. Ölüm sınırında olsalar dahi hasta tutsaklar tahliye ediliyor. Verilen mücadele sonunda tahliye edilenler de ölmek üzereyken tahliye ediliyor... Bu gidişle Adli Tıp'ın verdiği "hapishanede kalabilir" şeklindeki raporlarıyla F tiplerinden daha çok tabutlar çıkacak gibi görünüyor. Çünkü Adli Tıp, ölüm evleri gibi çalışmaya devam ediyor.

Adalet Bakanlığı önündeki oturma eylemi bittikten sonra Yüksel Caddesi'ne geçerek gönderilen heyeti burada bekledik. Sesli ajitasyonlarla kitleye orada bulunma nedenimizi anlattık. **İkinci bir heyet oluşturarak TBMM'ye gittik.** Meclis'te DTP milletvekil-

Öldürülen çocuklar için bir göz de sen ol!

"Bir Gözde Sen Ol" İnsiyatifi 4

Aralık Cumartesi günü saat 11.30'da Tünel'de biraraya gelerek Taksim Tramvay Durağına kadar yürüdü.

1989'dan 2010 yılına kadar geçen süreçte içinde 342 Kürt çocuğunun devletin kolluk güçleri tarafından öldürüldüğünü dile getiren insiyatif, bu cinayetlere dikkat çekmek amacıyla bir eylem gerçekleştirdi.

Üzerinde öldürülen çocukların isimlerinin yazılı olduğu bir bez taşıyan insiyatif

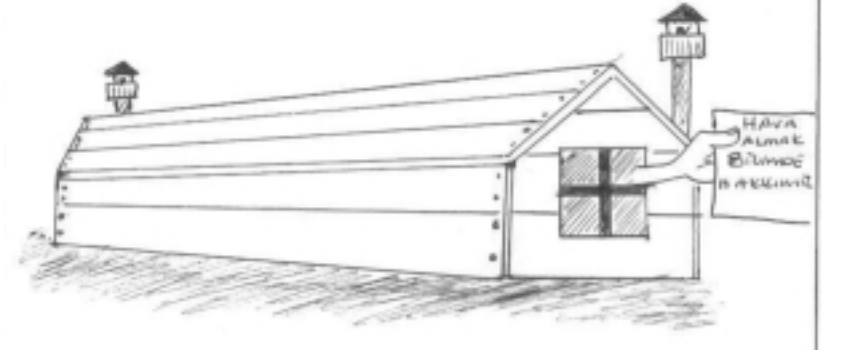
üyeleri sessiz bir şekilde yürüdü. İnsiyatif; "artık çocuklar ölmesin diye bir gözde sen ol durdur bu ölümleri" çağrısı yaptı. (İstanbul)

Kürt vicdani retçiler açıklama yaptı

5 Aralık Pazar günü BDP Çanakkale il binasında Kürt Vicdani Red Hareketi tarafından bir basın açıklaması gerçekleştirildi. Basın açıklamasıyla 13 Kürt genci vicdani reddini açıkladı. Haksız savaşlara

karşı askere gitmeme çağrısı yapan gençler, halkların öz istemlerine dayalı çözümleri savduklarını belirttiler. Basın açıklamasına YDG, ESP ve DGH'da destek verdi. (Çanakkale YDG)

leri bizi çok sıcak karşıladı. Aynı acıları yaşadığımızdan birbirimizi iyi anlıyoruz çünkü. Analarımız yaşadığı somut olaylar üzerinden hapishanelerde yapılan baskıları, çocuklarının karşılaştıkları sorunları anlattılar.

Alın Birdal, hapishanelerdeki tecrit işkencesini çözmek için **Parti** olarak yoğun bir çalışmanın olduğunu söyleyerek **bizim taleplerimizi aldi ve bıraktığımız dosyaları sahiplerine ulaştıracağını söyledi. Aynı zamanda dosya içinde bulunan tutsak mektuplarından hareketle, Meclis'te soru önergesi vereceğini, 10 Aralık İnsan Hakları Günü'nde yurt dışından gelecek olan heyetlere sorunları bir kez daha anlatacağını, bizi haberdar ederek bu konuyla ilgili basın toplantısı yapacağını bildirdi.** Meclis İnsan Hakları Komisyonundan başka milletvekilleri ile de görüş-

me talebimiz oldu ancak orada bulunmadıkları için görüşemedik. Biz de oradan ayrılarak Yüksel Caddesi'nde bizi bekleyen arkadaşlarımızın yanına döndük. Görüşmelerle ilgili yaptığımız açıklamadan sonra hep birlikte tecriti ve ağırlaştırılmış müebbetlerin koşullarını ve taleplerini anlatan bildirilerimizi dağıttıktan sonra dağıldık. Yeni bir etkinlikte buluşmak üzere sözleştik. Çünkü hapishanelerden gökyüzüne yankılanan sesleri ancak ve ancak biz çılgına çevirebilir, tecrit duvarlarından bir tuğla daha sökülmesine bir aracılık edebiliriz."

HASTA TUTSAKLAR

70. Hafta

26 Kasım Cuma günü her hafta olduğu gibi saat 19.30'da Taksim Tramvay durağında biraraya gelen kitle "**Devrimci tutsaklar onurumuzdur**", "**Hasta tutsaklar serbest bırakılsın**" sloganlarını haykırarak Galatasaray Lisesi'ne kadar yürüdü. Bu hafta Artı İvme dergisinin okuduğu açıklamada Türkiye hapishanelerinde yaklaşık 100 tutsak ve hükümlünün tedavisi hapishane koşullarında mümkün olmayacak derecede ağır hasta olduğu, yaklaşık 40 hasta tutuklu veya hükümlünün ise yakın süreçte ölümü beklediğini söyleyerek hasta tutsaklar serbest bırakılınca kadar mücadelenin devam edeceğini dile getirdi.

71. Hafta

3 Aralık günü saat 19.30'da Taksim Tramvay Durağı'nda biraraya gelen Platform bileşeni kurumlar "**Bedel ödedik bedel ödeteceğiz**" sloganlarını haykırarak Galatasaray Lisesi'ne kadar yürüdü. Yol boyunca hasta tutsakların isimlerini haykırın

kitle adına yapılan basın açıklamasında; Son 10 yılda hapishanelerde 1659 tutuklunun yaşamını yitirdiği dile getirilerek hasta tutsakların devletin ve Adli Tıp Kurumu'nun ellerine bırakılmayacağını altı çizildi.

Adli Tıp eylemi

Hasta tutsaklar için her ay Adli Tıp önünde yapılan eyslemelere **2 Aralık** günü devam edilerek, "**Adli Tıp Kurumu'nun hasta tutsakları tahliye etmeyerek öldürmelerine seyirci kalmayacağız**" denildi.

700 tutukluya bir doktor!

Bafra T Tipi Hapishane'den gazetemize mektup yazan Tutsak Partizan **Hasan Gülbahar** yaşananları şöyle özetledi: "700-800 civarında insanın varlığına karşın burada bir aile hekimi var. O da yarım gün ve belli günlerde geliyor. Bu durum revire çıkmayı uzatıyor. Yine hastane sevklerinin uzaması yeterli araç olmadığı ve çok sevk olduğuyla izah ediliyor. Hâlbuki ambulans da var. Fakat çeşitli nedenlerle hizmete sokulmuyor. Çok acil ve yaşlı (kalp tansiyon vb. gibi ciddi sorunu olanlar bile!) insanlar o kötü ring aracıyla sevk ediliyor.

Yine bir tek sağlık memuru yok. Kadın mahkûmlar da bulunduğu halde hemşire yok. Burası açılmalı en az iki sene olmuş ancak yapılmamış. Ani rahatsızlığa (kalp tansiyon, kesik, düşmeye bağlı travma vb.) hemen müdahale edebilecek kimse yok sağlıkçı olarak. Doktora yardımcı olacak birkaç gardiyan gönderilmiş sadece. Bu sorunları Adalet ve Sağlık bakanlığına ilettilik. Geçen gün il sağlık müdürlüğünden yanıt geldi. 'İlgileniyoruz' demişler. Diş doktorumuz da yok. Arada gelen doktor ise sadece çekim yapıyor. Diş yapımı için has-

tanede mahkum bölümü henüz olmadığından diş hastanesine de sevkimiz yapılmıyor."

Saldırıları ivmesini artırıyor!

Cezaevleri Merkezi Platformu'nun aldığı karar doğrultusunda ağır müebbetliklerle ilgili hapishanelerde yürütülen mücadele, keskinleşerek devam ediyor. Konu ile ilgili taleplerinin kabul edilmesi için günün belli saatlerinde kapı döven ve slogan atan tutsaklara yönelik saldırılara bir yenisi **Tekirdağ 1 Nolu F Tipi Hapishane**'de eklendi.

Tutsaklardan gelen mektuplara göre geçtiğimiz hafta içinde **Hüseyin Uzundağ** isimli tutsağın "**slogan attığı ve kapı dövdüğü**" gerekçesi ile bulunduğu hücreden zorla alınıp 3 saat teklî hücrede tutulmasının ardından geri getirilmesinden sonra **Fatih Ergin Arpaç**'ın bulunduğu hücreye gelen gardiyanlar havalandırma kapısını kapatmak istemiş, tutsakların engellemeye çalışması üzerine saldırı yaşanmıştır. Eylemlerini aşama aşama artıran tutsaklar saldırılarının ardından artık saatte bir "**Havalandırma hakkımız engellenemez**" sloganını atarak kapı dövüyorlar. (H. Merkezi)

"Gün geçtikçe ölüme yaklaşıyorum!"

İzmir Kırıklar 1 Nolu F Tipi Hapishane'de bulunan Menduh Kılıç, yazdığı mektupta sağlık durumunun kötüye gittiğini belirterek, "Elimde hayati tehlikeyim olduğuna dair raporlar var ama dikkate alınmıyor. Gün geçtikçe ölüme yaklaşıyorum" dedi. Mektubunda hakkında "hayati tehlikesi var" yönünde rapor olmasına karşın Adalet Bakanlığının bir şey yapmadığını vurgulayan Kılıç, "Adli Tıp Kurumu'na 2 kez gittim ama beni cezaevine geri yolladılar. Hastalığım veremin son aşamasıdır. Gün geçtikçe ölüme yaklaşıyorum" dedi.

(H. Merkezi)

Uygulamaların 12 Eylül dönemini aratmadığı Kürkçüler F Tipi Hapishanesi'nde "intihar etti" denilerek bir tutsağın daha yaşamını yitirdiği açıklandı.

Kürkçüler F Tipi Hapishanesi'nde "intihar etti" denilerek bir tutsak daha yaşamını yitirdi. PKK'li hükümlü **Rahmi Öner**'in yaşamını yitirmesinden devlet, AKP ve Adalet Bakanlığının sorumlu olduğunu belirten PKK'li ve PAJK'lı tu-

F tipi hapishanelerde ölümler artıyor

tuklular yaptıkları açıklamada hapishanelerde yeni katliam denemelerinin yapıldığını belirtti. Tutsaklar ayrıca, Öner'in yaşamını yitirdiği Kürkçüler Hapishanesi başta olmak üzere, Ceyhan, Erzurum, Tekirdağ, Edirne, Rize, Kandıra ve Bolu hapishanelerine acilen bağımsız heyetlerin gönderilerek inceleme yapılmasını istedi.

Hapishanelerdeki uygulamaların 12 Eylül dönemini aratmadığı ve bazı hapishanelerde o dönemin uygulamalarını da aş-

ğı belirtilen açıklamada, "Yasaklanmış olsa dahi, sırf Kürtçe oldukları için hiçbir gazete, dergi, kitap içeri alınmaması, görüşlerde ailelerimize ve bizlere karşı insan onurunu ayaklar altına alan dayatmalar yapılmakta, kaldığımız hücrelere ajan provokatörler sokulmakta, çıplak bedenleri dışında hiçbir şeyleri olmayan arkadaşlarımıza karşı vahşice saldırılar gerçekleştirilerek, yeni katliam denemeleri yapılmak istenmektedir" denildi. (H. Merkezi)

Politik Tutsaklarla Uluslararası Dayanışma Günü'ne dair ortak deklarasyon

3 Aralık 2010

Politik Tutsaklarla Uluslararası Dayanışma Günü'nde (3 Aralık 2010) Filipinler ve Türkiye'deki politik tutsakların aileleri, arkadaşları ve yoldaşları olarak tüm politik tutsakların serbest bırakılması için ellerimizi birleştiriyoruz.

Türk ve Filipin devletlerini ülkelerimizdeki tutsaklara yönelik tüm işkence ve tecrit biçimlerini durdurmaları için uyarıyoruz. Türkiye'deki 6.000 ve Filipinler'deki 375 politik tutsak, koşulsuz olarak serbest bırakılmalıdır.

Politik tutsaklar suçlu değildir ve onlar sınıfsal ve/veya ulusal mücadele vererek Türkiye ve Filipinler halklarına yönelik paha biçilmez hizmetlerine devam edebilecekleri için serbest bırakılmalıdır.

Bizler aynı şekilde çeşitli hapishanelerde güçsüz düşürülen tüm politik tutsakların derhal serbest bırakılmasını isteyen uluslararası halk hareketleri ile birlik olduğumuzu ifade ediyoruz!

İmzalayanlar:

Axel Pinpin, Genel Sekreter, KASAMA-TK (Güney Tagalog Köylü Hareketi Federasyonu –Filipinler)

SELDA – Organization of Former Prisoners Against Detention and for Amnesty in the Philippines

Alinteri, Demokratik Haklar Federasyonu, Halk Cephesi, Partizan, Partizan Şehit ve Tutsak Aileleri, Tutuklu Gazetecilerle Dayanışma Platformu

Kanla yazılan tarih silinmiyor

19-22 Aralık 2000 tarihlerinde Türkiye'nin 20 hapisanesinde eş zamanlı olarak yapılan operasyonda 28 devrimci tutsağın katledilmesi Hürriyet gazetesinde "devlet belki de yıllar önce yapması gerekeni yaptı. Cezaevlerine girdi" şeklinde verilmişti. Medyanın operasyon öncesi "devletin cezaevlerine hakim olmadığı" yönü açıklamaları ve sonrasındaki işlevi halkta katliama karşı gelececek tepkiyi törpüleme, hatta katliamı meşrulaştırma yönündeydi.

Öyle ki 6 kadının diri diri yakılmasını da ambulandan indirilirken görüntülenen **Birsen Kars' sözlerine rağmen "örgüt yaktı jandarma kurtardı" şeklinde vermişlerdi. Sonrasında gelişen protesto eylemlerinin duyurulmaması için basına yuğulanan sansür, 19 Aralık katliamında yaşanan vahşeti ve buna karşı geliştirilen direnişi gizlemeye çalıştıysa da kanla yazılan bu tarih silinmemiştir. 10 yıldır hapisanelerde irade savaşını veren devrimci tutsaklar ve dışarıda tutsak yakınlarının yürüttüğü mücadele bunun en somut kanıtıdır... Dün "katliamdan başka çare yok" diye açıklamalar yapan medya bugün artık gizlenemeyen gerçekler karşısında katliama katılan askerlere dava açılmasının ardından aymazca çarşaf çarşaf ya-**

zı yazarak, röportaj yaparak sorumluların yargılanmasını istiyor(!)

Şu ana kadar görülen duruşmalarda tutsakların jandarma ve özel timler tarafından atılan kurşunlar ve bombalarla öldürüldüğü, kimilerinin diri diri yakıldığı, Adli Tıp Kurumu'nun raporlarıyla belgelendiği halde katliamı yapanlar değil katliama maruz kalan tutsaklar yargılanmıştır.

Şimdi ise katliamı düzenleyenlerin, karar alanların ve emir verenlerin kimlikleri belli olduğu halde mahkemeler her zamanki gibi sadece katliamda yer alan askerleri "yargılıyor" ki asil sorumlular cezasız kalarak katliamın üstü örtülebilir. Çünkü bu ülkede mahkemeler devletin katletmesini, işkencesini aklama ve meşrulaştırma mercileri gibi

çalışıyor. Çok açık kanıtları olduğu halde Buca, Ümraniye, Ulucanlar, Gazi davaları, sayısız infaz davası, katliamların nasılalandığına herkese göstermiştir.

19 Aralık katliamında yaşamını yitiren 28 tutsaktan 12'sinin katledildiği Bayrampaşa Hapishanesi'nde operasyona katılan 1000 askerden 39'unun yargılanmasına 22 Ekim'de Bakırköy 13. Ağır Ceza Mahkemesi'nde başlandı.

Sorumluların yargılanması için sürdürülen mücadele; soruşturmaya izin verilmesi 3 yıl, jandarmanın operasyona katılan isimleri savcılığa bildirmesi ise tam 6 yıl sürdü. Askerler hakkında soruşturma açılması talebi 3 kez reddedildi. Bu anlamda **10 yıldır verilen hukuk mücadelesi sonucunda**

ancak açılabilen davanın sahiplenilmesi, katliamın esas sorumlularının yargılanması için verilecek mücadelede önemlidir.

Duruşma sırasında Baro tarafından askerlerin avukatlığı yapması için atanan bir avukatın, "sanıkları savunmak istemediğini" söyleyerek "müştekilerin yanında yer almak istediğini" belirtmesi anlamlıdır. Sadece Elazığ Jandarma Kuvvet Komutanlığı'na bağlı askerlerin yargılandığı davada heyet, Elazığ Jandarma Kuvvet Komutanlığı'ndan askerlere görevlendirme yapıp yapılmadığı, görevlendirme yapıldıysa bildirilmesini; 4 aşamada gerçekleştirildiği söylenen operasyonun hangi aşamasında görevlendirildiğinin sorulmasına karar vererek duruşmayı 6 Nisan 2011 tarihine erteledi.

Davanın görüldüğü sırada dışarıda da katliam tanıkları ve tutuklu yakınları tarafından eylem yapıldı. Mahkeme önünde açıklama yapan TAYAD'lı aileler asil sorumluların yargılanması için davanın daha geniş kamuoyu tarafından sahiplenilmesi çağrısında bulunarak "Asıl sorumlu olan komutanlar, dönemin Adalet Bakanı Hikmet Sami Türk'ün de yargılanmasını istiyoruz" dediler. Açıklamaya Sırrı Süreyya Önder ve Pınar Sağ da katılarak destek verdi.

(İstanbul)

NATO'nun füze kalkan projesi protesto edildi

27 Kasım günü saat 13.00'de Kocaeli'de Belediye İşhanı önünde NATO'nun füze kalkanı projesine karşı ortak basın açıklaması gerçekleştirildi. Eyleme **Partizan**, DHF, TKP, SDP, ESP ve EHP katıldı. **BDSP** ve **Halkevleri** destek verdi. "Yaşasın halkların kardeşliği", "Katil NATO Ortadoğu'dan defol", "Emperyalizmin değil halkların kalkanı olacağız" vb. sloganlar atıldı.

(Kocaeli'den bir İK okuru)

Emekçiler ulaşım hakkına sahip çıktı!

İstanbul'da Büyükşehir Belediyesi tarafından yapılan fahiş zamlar bir eyleme protesto edildi.

DISK İstanbul Merkez Temsilciliği, KESK İstanbul Şubeler Platformu, İstanbul Meslek Odaları Koordinasyonu'nun (İstanbul TMMOB İl Koordinasyon Kurulu, Tabip Odası, Eczacı Odası, Diş Hekimleri Odası, Veteriner Hekimler Odası, Serbest Muhasebeci Mali Müşavirler Odası) 1 Aralık günü Saraçhane Parkı'nda biraraya gelerek buradan Belediye önüne yürüdü.

"Ulaşım zam değil ücretlere artış istiyoruz" yazılı pankart açan emekçiler adına açıklamayı okuyan TMMOB İstanbul İKK Sekreteri **Tores Dinçöz**; İBB'nin halkın ulaşım araçlarını soygun aracına çevirdiğinin, yapılan zammın emekçiler ve öğretmenler açısından yüzde 30'luk bir orana, mavi kartı olan çalışanlar açısından da yüzde 27'ye tekabül ettiğini söyledi. Dinçöz'ün açıklamasının ardından **3. Köprü Yerine Yaşam Platformu** adına konuşan TMMOB MMO İstanbul Şube Başkanı **Hayati Can**, platform olarak 26 Aralık'ta Kadıköy'de gerçekleştirecekleri mitingin çağrısını yaptı. (İstanbul)

Arızlı'da depremzedeler açlık grevine başladı!

Marmara depreminde evleri yıkılan depremzedeler kaldıkları konutlardan çıkarılmak istenmelerine karşı açlık grevine başladı.

2001 yılında Irak hükümeti tarafından depremzedelere hibe edilen yardımlarla yapılan Arızlı konutlarında yaşayan depremzedeler bir süredir evlerinden çıkarılmak istenmesine karşı mücadele ediyor. Evlerinden çıkmak istemeyen depremzedeler, birçok eylem ve etkinlik gerçekleştirmiş bu sırada polislin vahşi saldırılarıyla da karşı karşıya kalmıştı.

Depremzedeler evlerine devlet bürokratlarının yerleştirilmesine karşı yürüttükleri mücadeleye yeni bir eylem biçimi olarak açlık grevine başladı. 3 Aralık günü başlayan eyleme site sakinlerinden **Recep Uğur, İsmet Saraç, Rıza İncekar** ve **Osman Altun** katılırken diğer depremzedeler de arkadaşlarını yalnız bırakmıyor. (İstanbul)

Adaletin terazisi yine 'kaçtı'; Kemal Türkler davası zamanaşımı!

22 Temmuz 1980'de katledilen DISK'in kurucu Genel Başkanı Kemal Türkler dava-

sında hiç de yabancı olmadığı bir karar verildi.

Bakırköy 2. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görülen, katil Ünal Osman Ağaoglu ile Kemal Türkler'in eşi Hatice Türkler, kızları Yasemin Türkler ve Nilgün Soydan'ın da hazır bulunduğu davanın 1 Aralık günü gerçekleşen son duruşmasında mahkeme heyeti; davanın zaman aşımı süresinin dolduğunu belirterek, ortadan kaldırılmasına yani düşürülme-

sine karar verdi. Böylece 30 yıldır devam eden dava diğer birçok örnekte olduğu gibi zamanaşımına uğramış oldu. Mahkeme böylece katil Ünal Osman Ağaoglu'nu açıkça koruyarak akladı.

Kararın açıklanmasının ardından Kemal Türkler'in yakınları ve DISK üyeleri sloganlarla buna tepki gösterdi. Polisin salonu boşaltmak istemesi üzerine arbede yaşandı. Polis bu karara tepki gösteren sendikacılara, insan hakları aktivistlerine ve Türkler'in yakınlarına saldırdı.

Duruşma sonrası bir açıklama yapan DISK Genel Başkanı Süleyman Çelebi; Davanın kasıtlı olarak zaman aşımına uğradığını, hukuki mücadeleyi devam ettireceklerini dile getirerek şöyle konuştu; "Bir kez daha buradan ilan ediyorum. Kemal Türkler davası bizim açımızdan katilleri belli olan bir

davadır". Kemal Türkler'in kızı Nilgün Soydan ise; Ünal Osman Ağaoglu'nun cinayeti işleyenlerden biri olduğunu bunu kendi gözleri ile gördüğünü dile getirerek 30 yıl sonra bile Kemal Türkler'den korktuklarını dile getirdi.

30 yıl önce açılan dava da katil Ünal Osman Ağaoglu önce "suçun DGM kanunundan önce işlendiği" gerekçe gösterilerek normal mahkemede yargılanmaya başlandı. Bakırköy 2. Ağır Ceza Mahkemesi 2003 yılında katil zanlısının beraatine karar vermiş, ancak karar Yargıtay tarafından bozulmuştu. Normal seyirinden çıkarılarak uzatılan mahkeme süreci böylece zaman aşımına uğradı.

Karar ülkemizde diğer birçok örnekte olduğu gibi devletin adalet terazisinin nasıl çalıştığını tüm dünyaya ilan etmiş oldu bir kez daha...

(İstanbul)

Plaza De Mayo Anneleri ve Cumartesi Anneleri buluştu!

296. Hafta

1976-1983 yılları, Arjantin'de darbeyle gelen diktatörlüğün hükümet olduğu yıllardı... Bu yıllar aynı zamanda Arjantin devleti tarafından; *tıpkı '90'lı yıllarda TC'nin binlerce insanı kaybettiği gibi*; 30 bin devrimci, demokrat, ilerici sendikacının, işçinin, köylünün, öğrencinin kaybedildiği yıllardı... Bu kayıpların aileleri, tıpkı Cumartesi Anneleri gibi, kayıplarının akibetini öğrenmek için sürekli eylem yaptılar, seslerini duyurmaya çalıştılar ve toplumun vicdanı oldular. 27-28 Kasım günleri İstanbul'da Tecride Karşı Mücadele Platformu tarafından düzenlenen "10. yılında tecrid ve tecride karşı mücadele" sempozyumuna katılmak için gelen Arjantinli **Teresita Castrillejo** da onlardan biri! Castrillejo, Cumartesi Anneleri'nin 27 Kasım günü gerçekleştirdikleri 296. eylemlerine katılarak, Plaza De Mayo Anneleri'nin sıcaklığıyla selamlarını getirdiğini söy-

ledi. Haftanın basın açıklamasını 1994'te kaybedilen Özgür Gündem gazetesi muhabiri Nazım Babaoğlu'nun kardeşi İrfan Babaoğlu okudu. Babaoğlu, "Sınırsız demokrasi havarisini kesilen Başbakan, devlet gücü ve desteğiyle, insanları asit kuyularına atan, kazalarda yakan katilleri ne zaman göreceksin?" diye sordu.

297. Hafta

Cumartesi Anneleri eylemlerinin 297. haftasında 1993 yılında kaybedilen Hüseyin Taşkaya'nın akibetini sordu. 4 Aralık günü Galatasaray Lisesi önünde bir araya gelen Cumartesi Anneleri bir kez daha failerin yargılanmasını istedi.

Eylemde ilk sözü Taşkaya'nın oğlu **Latif Taşkaya** aldı. 6 Aralık 1993'te gündüz saatlerinde Urfa'nın Siverek ilçesi Bağlar Mahallesi'nden 30 araçlık bir konvoy tarafından gözaltına alınan babasından bir daha haber alınmadığını söyleyen oğul Taşkaya; dönemin OHAL Valisi **Ünal Erkan**, Bucak Aşireti lideri **Sedat Bucak**, Genelkurmay Başkanı **Doğan Güreş** ve diğer yetkililerin yargılanmasını istedi.

Cumartesi Anneleri ayrıca AKP hükümetinin gözaltında kaybedilen yazar Sabahattin Ali üzerinden yürüttüğü politikayı da kınadı. AKP, Sabahattin Ali'nin "Kürt Mantolu Madonna" adlı kitabının filmini çekecek 10 Aralık 2011'de yapılacak İnsan Hakları Günü'nde sergilemeyi hedefliyor. Cumartesi Anneleri muhalif yazarın 62 yıl önce gözaltında kaybedildiğini ve geçen süre içinde akibetinin ortaya çıkarılması için yapılan tüm girişimlerin engellendiğini dile getirerek AKP hükümetinin ikiyezül bir politika izlediğini söyledi. (İstanbul)

Toplu yıkım adresi: Tuzla...

Emekçi sementlere yönelik yıkım saldırılarını sürdürüyor. Yıllardır Tuzla'ya yönelik bu girişimden, 10 Kasım günü tapulara gönderilen bilgilerle mahallelinin haberi oluyor. Tuzla'nın Aydınlı, Konaşlı ve Orhanlı bölgelerini kapsayan yıkım kararı mahallelileri şoka uğrattı. Zaten yıllardır sürekli yıkım korkusuyla yaşayan halk, bu söylemlere yabancı değil. Konaşlı'nın büyük bir kesimi yıllardır yeşil alan olarak gösteriliyordu. Sürekli yıkım tehdidi altında yaşayan mahalleli, bundan önce sürekli imza kampanyaları başlatarak gerekli yerlere başvurmuş ama bir karşılık alamamıştı. Seçimlerden sonra, bir ev yıkılmaya çalışmış ve halkın tepkisi karşısında yıkım kararı geri çekilmiş, zarar verilen ev belediye tarafından tekrar yapılmıştı. Ama şimdi işin boyutu daha farklı ve kesin kararlar ilerleniyor. Tuzla'nın 3 mahallesinde toplu yıkım gerçekleştirilme kararı alındı. Başbakanlık Toplu Konut İdaresi (TOKİ), üzerinde binlerce binanın bulunduğu, on binlerce kişinin yaşadığı Orhanlı, Aydınlı ve Konaşlı mahallelerinin büyük bölümünü içine alan yaklaşık 312 saha için kamulaştırma kararı aldı. Tuzla Tapu Sicil Müdürlüğü'ne bir yazı gönderen TOKİ, tapulara "Kamulaştırma Şerhi" koydu. Bu duruma sessiz kalmayan mahalle sakinleri, mahallede toplanarak tepki gösterdi. Ve birlikte hareket etmek ve haklarını aramak için bir komisyon kurdu. Yıkım kararıyla ilgili mahalle muhtarı **Hakkı Uzunyayla**; "Burada büyük bir yaşam alanı oluşmuş binlerce insan oturuyor. Bu-

nun adı haksızlık, bunun adı zulüm, bunun adı siz fakirsiniz, yoksulsunuz, buraya laik değilsiniz, bu bölge çok önemli bir bölgedir, siz buradaki temiz havayı almaya layık değilsiniz, köylerinize gidin, size orada fabrikalar kurdum, orada hayvancılık yapın, siz artık modernleşen bir kentte oturma hakkına sahip değilsinizdir. Bizi aşağılamaktan başka bir şey değildir bu bana göre. Biz de buna karşı direneceğiz. Çünkü insanız, her şeyden önce insani duygularla hareket ederiz, doğru olan bir şeye kesinlikle tarafız, ama burada doğru olan bir taraf yoktur. Yerlerimiz sermaye gruplarına peşkeş çekiliyor. Biz bu yerlerin peşkeş çekilmemesi için mahallemizdeki vatandaşla birlikte hareket edeceğiz, bundan hiç kimsenin şüphesi olmasın" dedi.

Toplam 3 milyon metre alanın kamulaştırılmasından söz edildiğini, tahminen 5-10 bin daireyi kapsadığını, henüz kendilerine bir tebligat yapılmadığını söyleyen Uzunyayla, olayı tapudan öğrendiklerini, yazının ise kaymakamlıklara 10 Kasım'da gönderildiğini ifade etti. "Bunu vatandaşın kabul etmesi mümkün değildir. Biz mağdur edileceksek, yerlerimizden edileceksek, bunu kabul etmek mümkün değildir. Dernekler ve kurumlarla komisyon oluşturduk, aslı kararından sonra itiraz edeceğiz. Ankara'ya Başbakanlığa, Bakanlığa ve ana muhalefet partisine gideceğiz, haklarımızı sonuna kadar arayacağız. Bundan 6 ay önce Tuzla Belediye Başkanı Şadi Yazıcı 'biz buraların imarını vereceğiz, buralar yüksek kat imarlı planlı projeli olacak, kimsenin şüphesi kuşkuysa olmasın' dedi. Hatta bir iki TV burada çekim yaptı, gerekirse bunları kanıt olarak gösterebiliriz" dedi. (Kartal)

Mazgirt Belediyesi ile dayanışma gecesi

"Tarihin ve geleceğine sahip çıkan Mazgirt halkının umuduna ortak olalım" şiarıyla Mazgirtliler Derneği, DEDEF ve DHF tarafından düzenlenen Mazgirt Belediyesi ile dayanışma gecesi, 27 Kasım Cumartesi günü İstanbul Bağcılar Olimpik Spor Salonu'nda gerçekleştirildi.

Önce CHP'li sonra AKP'li bir belediye tarafından yönetilen Mazgirt Belediyesi'nde

devrimci-demokrat kimliğiyle tanınan bağımsız aday Tekin Türkel son seçimleri halkın desteği ile kazanmıştı. Mazgirt Belediyesi bu olumlu değişimden sonra halkın yararına birçok proje gerçekleştirmiş ve önüne koymuştur. Sanatçıların sahne aldığı, sinevizyon gösteriminin gerçekleştirildiği gecede Mazgirt Belediye Başkanı **Tekin Türkel**, Hozat Belediye Başkanı **Cevdet Konak**, Dersim

BDP milletvekili **Şerafettin Halis**, Mazgirt Dayanışma Derneği Başkanı **Ali Rıza Aydın** ve DHF temsilcisi **Ozan Doğan** birer konuşma yaptı. Beraber sermaye çikan Türkel ve Konak, Fatsa'da askeri bir saldırı ile sonlanan Terzi Fikri'nin halk belediyeceğini örnek aldıklarını belirttiler. Gecede Grup Munzur, Servet Kocakaya, Agire Jıyan, Emre Saltık, Şevin, Mehmet Özcan, Seydi, Enver Çelik, Nurettin Güleş, Önder Babat Çocuk Korosu sahne aldı. (İstanbul)

Dolarlarımızı kim çaldı?

Türkiye 26 Kasım Cuma gününe kişi başına 2 bin 354 dolar daha zenginleşmiş olarak uyandı. **Böylece kişi başına gelir, 15 bin 392 dolara yükselmiş oldu.** GSYH (Gayri Safi Yıllık Hasıla) da 1 trilyon 119 milyar dolara çıkmış oldu. 2001 krizinden şimdiye kadar kişi başına düşen gelir 8 kat artmış durumda. Bu rakamlar bize birilerinin çok büyük oranda zenginleştiğini açık şekilde göstermektedir. Bu süreçte halkımızın payına düşen, zenginliğin artması için daha fazla sömürü olmuştur. Krizle birlikte artan işsizlik oranını hesaba kattığımızda, Türkiye'de "birilerin" yoksulluk arttıkça zenginleştiğini rahatlıkla söyleyebiliriz.

Sene sonu yaklaştıkça bilançolar netleşiyor, rakamlar açıklanıyor. En son açıklanan verilerden biri Bankacılık Denetleme ve Düzenleme Kurulu'na (BDDK) ait. BDDK verilerine göre Türkiye bankacılık sisteminde Eylül itibarıyla 573 milyar 19 milyon TL'ye ulaşan mevduatın yüzde 45'i milyoner hesaplarında tutuluyor. 32 bin 526 milyoner hesabında 256 milyar lira bulunuyor. Son bir yılda milyonerlerin hesabında tutulan para 48 milyar 683 milyon lira artarken milyoner sayısı 3 bin 102 kişi artmış. (18.11.2010, Birgün) Bu zenginleşmeye iki açıdan bakmak gerekmektedir. **Birincisi** kriz ortamında zenginler ve yoksullar arasındaki uçurum her zaman için katlanarak büyür ve Türkiye'de yaşananların bir yanı da budur. Ama buradaki sorun basının, hükümetin bu zenginleşmeyi -tıpkı borsa yükseldiğinde hepimizin sevinmesini istemelerinde olduğu gibi tüm halka aitmiş gibi göstermeleri, "**ekonomi tıkırında**" mesajı vermeleri. "**Ülkeler bile iflas ederken, biz zenginleşiyoruz**" deniliyor seçimlere 7 ay kala.

Bu zenginleşmeyle ilgili olarak değerlendirilmesi gereken **diğer yan**, "kaynak" meselesidir. AKP hükümeti ekonomide belirgin bir sorun yaşamadan seçimlere kadar gitmeyi düşünüyor. Bunun için de ülkenin kapılarını sonuna kadar sıcak paraya açmış durumda. Bu yılın ilk 10 ayında büyük bir rekorla Türkiye'ye 26.7 milyar dolar para girişi olmuş. Bu miktarın geçen yıl 6.2 milyar dolar olduğunu hatırlatalım. Yapılan hesaplamalara göre son 8 yılda başka ülkelerde 50-100 yılda elde edilemeyecek kârı elde etti sıcak para sahipleri. Sıcak para geldikçe borsa yükseliyor, bankalar daha fazla kredi veriyor. Oluşan balonlar sayesinde milyoner sayısı artıyor. Bu sürecin aynısı sonra büyük krizlere giren Arjantin'de, Asya Kaplanlarında, İzlanda, İrlanda ve daha birçok ülkede yaşanmıştır/yaşanmaktadır. 'Krizin en çok etkilediği ülkelerden biri olan Türkiye; daha büyük bir krizin öngününü yaşamaktadır' belirlemesi bu süreçte tam anlamıyla uymaktadır.

Bu süreçte yaşanan ve yine her zamanki gibi halka daha farklı yansıtılan gelişmelerden biri de "**Kamu Alacaklarının Yeniden Yapılandırılmasına İlişkin Yasa Tasarısı**"nın daha yaygın ismiyle "borçların yapılandırılmasına ilişkin yasa tasarısı"nın açıklanması oldu. Vergiler ve cezaları, gümrük vergileri, idari para cezaları, SGK primleri, belediyelerin su, TEDAŞ'ın elektrik alacakları, Yurt-Kur alacakları gibi birçok alanda devlet borçlarının yeniden yapılandırılmasına olanak sağlıyor. Bu yeniden yapılandırmanın seçim öncesi ataklardan olduğu değerlendirildi. Fakat gözden kaçırılmaya çalışılan bu yeniden yapılandırmanın esasta büyük sermaye gruplarına yönelik olduğudur.

Burada Doğan Grubu öne çıkmaktadır. Pakette, ihtilafı dosyaların vergi, ceza ve faizlerinin tamamen silinmesi ve ana paranın da yarısının affedilmesi öngörülmüş; Doğan Grubu'nun 2.5 milyar dolarlık cezası 650 milyona düşüldü. Doğan Grubu'nun vergi cezası çok gündemde tutulduğu için yararlandığını biliyoruz. Ama iş dünyasının "bu bir devrim", "yüzyılın fırsatı" şeklindeki değerlendirmelerinden yola çıkarak bu paketin halkımızın cüzi borçları için değil de, büyük gruplar için yapıldığını görürüz. Egemenler her zamanki gibi bir taşla iki kuş vurmaya çalışmakta, gerçek amaçlarını halktan gizlemektedirler. Çıkarılacak bu yasayla birlikte sermayedarlara büyük bir kıyak geçilmiş olmaktadır. Yeniden yapılandırma paketininin 120 milyar liraya rahatlıkla ulaşacağı hesaplanmaktadır. Özel sektöre, büyük sermayeye bu kıyak çekilirken AKP aynı günlerde bir haber daha patlattı. 200 bin kişiye yeni iş sağlanacağı açıklandı. Bu çalışmada da aynı yöntem uygulandı. "Yeni iş" başlığı öne çıkarılarak burjuvaziye sağlanan ayrıcalık, iş koşullarının kötüleştirilmesi, hak gaspları

gözden uzak tutuldu, sahibinin sesi medya ile elele verilerek. Pakette patronlara 5 puanlık sigorta primi indirimi öngörülmüşken, kadın ve genç istihdamında 3 yıl boyunca sigorta primlerinin tamamı devlet tarafından karşılanacak. Kısa çalışma ödeneğinin kullanılması kolaylaştırılacak. Böylece devlet özel sektörün sorumluluğunu üstleniyor, yani halkımızın vergileriyle patronlara kolaylıklar sağlanıyor, esnek çalışmanın önu açılıyor.

Ama bu bahsettiklerimiz henüz başlangıç. Seçimlerden sonra yasalaştırılması düşünülen "Ulusal İstihdam Stratejisinde Öngörülen Kanun Değişiklikleri" başlıklı çalışmanın ayrıntılarını 23.11.2010 tarihli Birgün gazetesinde Aziz Çelik'in yazısından öğreniyoruz. Aziz Çelik bu çalışmanın kapsadığı değişiklikleri 5 maddede topluyor:

1) Bölgesel asgari ücretin yasalaşması. Yasanın çıkması durumunda bölgesel düzeyde yüzde 40'a varan ücret farkı olacak. Şu anda 599 TL olan net asgari ücret 359 liraya düşecek. Asgari ücretle yaş sınırı 18'e çekilecek. Böylece 18 yaş altı için sömürü katmerlenecek ve IMF'nin yıllardır

istediği bu şart, "IMF yokken(!)" gerçekleşecek.

- 2) Asıl işte taşeron çalıştırılabilenecek. Taşeronlaşmanın artmasıyla güvencesiz çalışma boyutlanacak, iş kazaları artacak, örgütlülükler dağıtılacak.
- 3) Geçici çalışma yaygınlaştırılacak. Geçici çalışma süresi 36 aya kadar uzatılmakta ve 3 kez sözleşmenin yenilenmesine olanak tanınmaktadır. Geçici çalışmalarda iş güvencesinden yararlanılmamakta, ihbar tazminatına hak kazanılmamaktadır.
- 4) Kiralık işçilik için ayrı bir yasa çıkarılacağı belirtiliyor. Burada kastedilen Özel İstihdam Bürolarının kiralama bürolarına dönüştürülmesinden başka bir şey değildir.
- 5) "Çağrı Üzerine Çalışma" başlığı "esnek çalışma türleri" başlığı ile değiştirilerek 14/A evde çalışma, 14/B tele çalışma, 14/C iş paylaşımı gibi yeni esnek çalışma türleri yasal hale getirilecek.

HÜKÜMET, SINIF GÖREVLERİNİ YERİNE GETİRİYOR!

Sermayeye yapılan borç yapılandırması, primlerde sağlanan kolaylık, halkın borçlandırılarak sömürülmesi ile sağlanan zenginlik ve diğer taraftan işsizlik, taşeron çalışmanın yaygınlaştırılması, güvencesiz bir yaşam, düşük ücretle çalışma... Hükümet, sınıf görevlerini layıkıyla yerine getiriyor. Önemli olan bizlerin sınıf görevlerimizi ne kadar yerine getirdiğimiz!

Bu saldırı dalgasının püskürtülmesi şimdiki örgütlenmelerle mümkün değildir. Krizin başından itibaren sendikaların pasif, işçinin haklarını savunmaktan uzak durdukları ortadadır. Biz devrimci ve komünistler ise krizin başından itibaren gereken toparlanmayı sağlayabilmiş değiliz. Bu yanlışla özellikle seçimlerden sonra artarak geleceği belli olan saldırılara karşı emekçi kesimler içindeki çalışmaları yoğunlaştırmak zorundayız.

Krizin bittiği, toparlanmanın başladığı şeklindeki ifadeler 2010 yılının başlarında çok sık kullanıldıysa da, gelinen aşamada krizin derinleşerek sürdüğü görülmektedir.

Kapitalizm fırsatları yaratır, değerlendirebilmek önemlidir. Tıpkı 90'lı yılların başındaki Arjantin, 95'li yıllardaki Asya Kaplanları gibi... Sonrasında bu parlayan yıldızların sönmesinde ise değerlendirmeler gene aynı; suçlular hükümetler, bireyler, alınan birkaç yanlış karar vs. Asya Kaplanları, Kelt Kaplanı başaramadı ama yeni kaplan adayları denemekten vazgeçmesin!!!

Küresel kriz alınan tüm önlemlere, piyasalara oluk oluk para akıtılmasına rağmen devam ediyor. Krizin bittiği, toparlanmanın başladığı şeklindeki ifadeler 2010 yılının başlarında çok sık kullanıldıysa da, gelinen aşamada krizin derinleşerek sürdüğü görülmektedir. Kriz derinleştikçe emperyalistler arası çekişmeler şiddetlenmekte, her biri krizden en sağlam, en güçlü şekilde çıkmanın çabasını göstermektedir. Kapitalizmin tarihine baktığımızda sürekli krizleri, savaşları gördüğümüz halde, 21. yy'da "süper güç"lerin olgun ve hesaplı davranarak birbirleriyle artık dalaşmayacakları, küreselleşmenin yoksulluğu azaltacağı, krizlerin bittiği gibi fantazilere inanmaların şu anki durumu objektif şekilde sorguladığını pek sanmıyoruz.

Ama kim neye inanırsa insanın, tüm bunlardan bağımsız kapitalizmin kriz yasası yürürlükte ve etkisini sürdürüyor. Sınıf savaşımı da krizle birlikte şiddetleniyor. AB'de devletler peşpeşe kemer sıkma paketleri açıklarken, emekçi kesimler çeşitli eylemler düzenliyor ve hak gasplarının önüne geçmeye çalışıyorlar. Burjuva ekonomistlerince yeni yeni yapılan

değerlendirmelerde krizin en az 3-4 yıl daha süreceği ifadelendirilmektedir. Son günlerde ekonomik kriz AB'de yaşananlarla birlikte küresel krizde gelinen aşamayı değerlendirmeye çalışacağız.

Almanya, AB'deki etkisini artırıyor

2007'den itibaren derinleşen krizin altyapısı 1970'lerden sonra oluşmaya başladı. Yaşanan finansallaşma dalgası sonucunda 2009 yılında dünyanın toplam GSYİH'si 69.7 trilyon dolar iken, 2008 öncesi küresel türev piyasalarının hacmi 615 trilyon dolardı. Bu karşılıksız, değeri olmayan 550 trilyon dolara yakın paranın ortalıkta dolaşması demektir. Elbette ki bu zincir bir yerde kopacaktı. 1970'ten sonra bölgesel krizler bugüne dair ipuçları verdiyse de sistemin yapısı gereği buna önlem alınabilmesi düşünülemezdi. Çünkü daha fazla kâr sağlandığı süreçte kapitalizmde gerisi sorgulanmaz, ta ki altından kalkılamayacak duruma gelinceye kadar...

2007'de ABD'de patlak veren **mortgage krizi** işte böyle bir patlamaydı. Ama oluşan balon o kadar

büyük ki, krizin birkaç yılda bitmesi imkansızdır. Ve mevcut yapıdan dolayı farklı farklı ülkelerde devletlerin iflasını, büyük şirketlerin kapanmasını görmeye devam edeceğiz. AB'de yaşananlar da bu kapsamdadır. Finansallaşma süreci Avrupa'da da çok hızlı yaşandı. Finansal varlıkların oranı 1995'te yüzde 180 iken 2005'te yüzde 303'e ulaştı. Bu "zenginleşme" sürecinde öne çıkan ülkelerden biri de İrlanda oldu. İrlanda'da kişi başına gelir 1984'te 8.226 dolar iken 2008'de 41.493 dolara yükseldi. 2000'li yıllarda İrlanda'ya yılda 100 milyar Euro doğrudan yabancı sermaye geldi. Bu sermaye başta konut sektörü olmak üzere İrlanda'da birçok balonun oluşmasına yol açtı. İrlanda'nın yeni adı "Kelt Kaplanı" oldu. Türkiye dahil birçok ülkeye İrlanda'nın hızlı büyümesi, sıcak parayı çekme gücü örnek gösterildi. İrlanda; kapitalist-emperyalist sistemin herkese olanak sunduğunun, kapitalizmin nimetlerinden geri kalmış-gelişmiş fark olmadan tüm ülkelerin faydalanabileceğinin somut örneğiydi. Akılcı kullanan, girişken ülkeler kapitalist sistemde büyüyebilir, para çekebilir, en büyük ülkeler arasına girebilirdi. Kapitalizm fırsatları yaratır, değerlendirebilmek önemlidir. Tıpkı 90'lı yılların başındaki Arjantin, 95'li yıllardaki Asya Kaplanları gibi... Sonrasında bu parlayan yıldızların sönmesinde ise değerlendirmeler gene aynı; suçlular hükümetler, bireyler, alınan birkaç yanlış karar vs. Asya Kaplanları, Kelt Kaplanı başaramadı ama yeni kaplan adayları denemekten vazgeçmesin!!! Verilen mesaj sürekli olarak budur. Oysa ki **yaşanan, kapitalizmin yapısal krizlerinden biridir ve ülkeler arası ticaretin, mali ilişkilerin varlığı boyut nedeniyle tek bir ülke değil, dünyanın tamamı etkilenmektedir.** Fakat bu etkilenmeler de

emektir. Krizin faturası nasıl ki emekçilere çıkartılmak isteniyorsa, yine emperyalist ülkeler, krizi kullanarak daha geri kalmış, ekonomilerinde daha zayıf ülkelerdeki hakimiyetlerini artırma, sömürüyü derinleştirerek daha fazla kâr elde etme, krizde oluşan zararlarını diğer ülkelere çıkartma peşindedirler. Son aylarda gündemde olan kur savaşları da bunun sonucudur. ABD'nin uyguladığı mali, siyasi, askeri tüm politikalar krizin faturasını kendi dışındakilere çıkartma yönündedir. Yine AB içinde özellikle Almanya ve Fransa'nın benzer politikaları olduğunu görüyoruz. Yaşananlarla birlikte bir kez daha ortaya çıkmıştır ki övülen, yıldızlaştırılan ülkeler sermayenin hedefine girmiştir. (Ki şu anda da Türkiye'nin yaşadığı budur.) Sermayenin hedefine girmek; faiz, döviz kuru kullanılarak şişirilmiş meta fiyatları gibi yollarla o ülke görülmedik ölçüde sömürülecek, borçlu hale getirilecek, balonlar oluşturularak havada uçması sağlanacak; bu sırada ümüğü iyice sıkılıp, emilecek, iliği kalmayınca balonu patlatılacak anlamına gelmektedir. İşte İrlanda da tıpkı Arjantin, Asya Kaplanları, İzlanda, Yunanistan gibi aslında küçük bir kedi iken kendini kaplan sanmış ama çok geçmeden gerçeklerle karşılaşmıştır. Oluk oluk akan sıcak para birden çekilince, İrlanda büyük borçları ödenmeyen kredileri kucagında buldu.

İrlanda, AB ülkesidir ve krize ilk girdiği süreçten itibaren AB ülkeleri - özellikle Almanya ve Fransa- geçtiğimiz Mayıs ayında Yunanistan bahane edilerek oluşturulan ESFS'ye (Avrupa Finansal İstikrar Kolaylığı) başvurmasını istedi. Yüzyıllardır verdiği ulusal bağımsızlık mücadelesi nedeniyle bağımsızlık kavramını içselleştiren İrlanda halkının tepkisinden korkan hükü-

met, başta buna yanaşmadıysa da geçtiğimiz hafta, GSMH'nin yüzde 60'ına denk gelen 90 milyar Euro'yu kabul edeceğini açıkladı. Almanya yüzde 27,9, Fransa yüzde 21 ile fonunun yaklaşık olarak yarısını finanse ediyorlar. ESFS'den para almanın ön koşulu, yardım alan ülkenin ekonomik karar alma yetkisini diğer ülkelere paylaşma zorunda olmasıdır. Fona, yakın zamanda İspanya, Portekiz ve krize gireceği gittikçe netleşen Belçika'nın başvurusu bekleniyor. Yani AB'de Fransa'nın ama özellikle Almanya'nın hegemonik konumu tartışılmaz bir hale gelmektedir.

Almanya 200.2 milyar dolar cari fazla verdiği halde, krizi fırsat olarak değerlendirerek 2014'e kadar 82 milyar Euro tasarrufa gideceğini açıkladı. Yani hem ülke içinde emekçilere hem de AB içinde hegemonyasını sağlamlaştırmaya çalışıyor. Ki geçtiğimiz haftalarda AB liderlerinin yaptığı toplantıda da Almanya ve Fransa'nın gücünü artıran kararlar alındı. Burada özellikle Almanya savunma Bakanının dik-katlerden kaçan, ekonomik gücünü koruması için askeri gücünün hazır olduğu yönü açıklamasını vurgulamakta fayda var. AB ülkelerinin çoğu cari açıkla, yüksek borçlarla uğraşmaktayken, peşpeşe devletler iflas ederken, Almanya "yardım" bahanesiyle ganimete saldıran ve gücünü artıran ülke durumundadır.

Sonuç olarak kriz tüm şiddetiyle sürüyor. Bu süreçte ekonomik, politik, askeri birçok gelişmeye gebe dir. Halklara yönelik hak gaspları 100-150 yıl öncesini aratacak duruma gelmiştir. Elbette ezilenler de kendi cevaplarını vermekteler/vereceklerdir. Ama komünist partilerin yokluğu emekçilerin bu başkaldırılarından şimdilik zaferle çıkmalarının önündeki önemli engellerden biridir.

Önce işinden sonra canından oldu!

Amasya Üniversitesi Eğitim Fakültesi mezunu olan **Metin Kurtçu**'ya Yozgat'ta çalışırken Akut Meyiloid Lösemi teşhisi kondu. Teşhisin ardından tedaviye başlayan Kurtçu, raporlu gün sayısı 30 gününü geçtiği için 14 Eylül'de sözleşmesi feshedilerek işten çıkarıldı. Kurtçu'nun, işten çıkarıldıktan sonra 3 ay daha devam eden sağlık güvencesi aralık ayında iptal olacak. Yaşadıkları ile ilgili çeşitli yerlere şikayette bulunan ancak bir cevap alamayan Kurtçu, Ankara'de tedavi gördüğü hastanede yaşamını yitirdi.

Özel Vatan'da direnenler kapı önüne konuldu!

Bursa'da 2 aydır maaş alamayan Özel Vatan Hastanesi işçileri **12 Kasım**'da iş bırakma eylemi yapmış, eylem sonrası yönetim işçilerin 1 aylık maaşlarını yatırmıştı. Ardından ise eyleme katılan 10 işçi hastane yönetimi tarafından işten çıkarıldı.

İşten çıkarılan işçilerin 23 Kasım'da hastane önünde başlattıkları eylem 3 gündür sürüyor. Eylemlerini düzenli olarak sürdüren işçiler tazminatları ödenene kadar taleplerini dile getirmeye kararlı.

Hastane sahibi Hazmi Ofluoğlu'nun 60 kadar hastane ve özel polikliniği olduğuna dikkat çeken işçiler işe iade davası da açmış, ancak dava sonuçlanana kadar hastane önünde sürekli tazminatlarını isteyecekler. Eylemdeki işçiler, hastanedeki işçilerden direnişlerine yönelik destek beklediklerini de vurguluyor. (Bursa)

Eğitim emekçilerinden 24 Kasım eylemi

12 Eylül AFC zihniyetinin bir ürünü olan "24 Kasım Öğretmenler Günü"nde eğitim emekçileri yıllardır yaşadıkları ekonomik, sosyal ve özlük hakları ve gerici ırkçı faşist eğitim sisteme karşı taleplerinden vazgeçmeyeceklerini söylediler.

24 Kasım günü Eğitim-Sen Bursa Şubesi, Fomara Meydanı'nda yapacağı basın açıklaması ve oturma eylemini kötü hava nedeniyle şube binasında yaptı. Basın açıklamasını eğitim emekçileri adına Şube Başkanı Cemal Akkurt okudu. Akkurt, "Eğitim sisteminin öncelikli sorunları arasında yer alan ve eğitim hizmetlerinin nitelikli ve sağlıklı yürütülmesini güçleştiren öğretmen açıkları yıllardır alarm vermektedir. 2010 bini aşkın işsiz öğretmen bulunmaktadır. Öğrencilerin öğretmensiz, öğretmenlerimizin işsiz olduğu bir ülkede 'öğretmenler günü' gibi bir gün nasıl kutlanabilir" dedi. (Bursa)

Mas-Daf'ta sendika var!

Düzce Organize Sanayi Bölgesi'nde faaliyet gösteren MAS-DAF Makine Fabrikasında işçiler sendikalaşma mücadelesini kazandı.

DİSK/ Birleşik Metal-İş sendikasının yürüttüğü örgütlenme çalışması sonucunda işçilerin büyük bir kısmı sendikaya üye oldu. Bunun üzerine Birleşik Metal-İş sendikası 30 Temmuz'da Çalışma Bakanlığı'na yetki tespiti için başvuru yaptı. Başvurunun hemen ardından patron önce 5, ardından da 11 işçi işten çıkardı. İşten çıkarılan 16 işçi ise 2 Ağustos'tan itibaren işlerine dönmek amacıyla fabrika önünde direnişe geçti. 16 işçiyi "ekonomik kriz" ve "küçülme" gerekçeleriyle çıkardıktan sonra fabrikaya yeni işçiler almaya başlayan Mas Daf patronu, direnişin ardından 6 işçiyi daha işten çıkardı.

Mas-Daf şirket yöneticisi Sezgin Civelek, **5 Kasım** günü fabrika önünde direnişlerini sürdüren işçilerin üzerine arabasını sürdü. Tüm bu saldırılara karşın işçilerin mücadelesi sonuç verdi ve fabrikaya sendika girdi! (İstanbul)

Bir özelleştirme efsanesi

"**KARDEMİR'in tarihi 1942'li yıllara dayanıyor. Kalınma ve ekonominin tekrardan diriltilmesi için kurulan fabrikalardan bir tanesidir. Bünyesiyle birçok istihdamın kaynağı olmuş ve bulunduğu bölge olan Karabük'te halkın değerlerinden biri haline gelmiş. Bu fabrika halkındır. Ama ne yazık ki değersiz, işlev görmez damgasının vurduğu her kuruluşumuz gibi KARDEMİR Demir Çelik Fabrikası da 1994'te özelleştirme kapsamına alındı.**"

Yukarıda sarf edilen sözler haksız yere işten atılan KARDEMİR işçisine ait. Üzgün ve öfkeli... "**KARDEMİR'in cellâdi ben olacağım, ben hakkımı bu zamana kadar kimeye yedirmedim, bu saaten sonra da yedirmem**" diyor. Yıllar süren emeğinin bir çırpıda ayaklar altına alınması onda bir volkan etkisi yaratmış. "**Benim fabrikamdan beni attılar, ben de bunun hesabını soracağım**" diyor durmadan. Yıllar süren sessiz sömürünün bir farkındalığı ve patlama noktası bu. 1994 yılında "**herhangi bir gelişimi yok**" denilerek kapatılan KARDEMİR A.Ş. Karabük halkı tarafından sahiplenilmiş ve Karabük oldukça coşkulu eylemlere ev sahipliği yapmıştı. Aileler çocuklarını okula göndermemiş, esnaf kepnek açmamış, sokaklarda "**KARDEMİR halkındır, satılamaz**" sloganı atılmıştı. Halkın kitlesel muhalefeti karşısında bir manevra ile şirketin hissesinin % 51'lik oranı "**işçilere veriyoruz**" denilerek Çelik-İş Sendikası'na devredilmiş.

Dönemin Çelik-İş Karabük Şube Başkanı ve şu an Türk-Metal Sendikası Genel Başkan Danışmanı **Recai Başkan** süreci bize şu şekilde anlatıyor.

"**94'te 1 Lira gibi bir meblağ ile şirketin % 51 hissesi işçilere devredildi. Geri kalan hisseler ise Yolbulan ve Güleç ailelerine devredildi. Bu şahıslar kendi sermayelerini artırmak için bize işbirliği teklifinde bulundular. Biz ise alınacak kararı onaylamadık. Tekliflerini reddederek % 51 gücümüzle onlara engel olduk daha sonra. Beni sendikadan saf dışı ettiler ve şube başkanlığına başkan yardımcısı Fadil Demirel'i getirdiler. Daha sonra Demirel ile Yolbulan ve Güleç aileleri işbirliği yaptılar.**"

Recai Başkan böyle konuşsa da biz biliyoruz ki KARDEMİR'in özelleştirilmesi sürecinin zamanla yayılması ve Karabük halkında oluşan tepkinin yatıştırılmasında Çelik-İş Sendikası büyük bir rol oynadı. Yönetim "**işçilere devredilecek**" demagojisi ile KARDEMİR'i bugüne getiren yolun ilk adımları artık fabrikanın bir hissedarı olan Çelik-İş'le birlikte atıldı. Bu dönemde sendikandan Karabük Şube Başkanı olarak Recai Başkan'ın da bu özelleştirme projesinin altında imzası bulunuyor. Bu değişim sırasında binlerce işçinin işten çıkarıldığı ve yenilerinin alındığı da biliniyor.

Al birini vur ötekine!

KARDEMİR A.Ş. örgütü Çelik-İş Sendikasına karşı yeniden % 51'lik hisseyi ele geçirmek isteyen Türk-Metal'de **9 Haziran 2010**'da fabrikada örgütlenme faaliyeti başlattı. "**KARDEMİR'de çağa ayak uyduruyoruz, yeni, hırslı, hızlı kişilere yer veriyoruz**" denilerek çıkarılan Türk Metal üyesi **226 işçi, 25 Kasım**'da direnişe geçti. Burada dikkat edilmesi gereken nokta; iki gerici

İhanetler zinciri

sendikandan birbirlerine karşı mücadele yürütmesidir. Ki bu iki sendikandan bu süreçte kadar pratiklerini ortadadır. 28 Kasım'da bir grup işçi açlık grevine girenken bir grup da Ankara'da TBMM ile görüşme gerçekleştirdi.

Görüşmelerin ardından Türk Metal Sendika yöneticileri 1 Aralık'ta Karabük'e dönerek şirket yetkilileri ve meclis temsilcileriyle görüşmeler gerçekleştirdiklerini, işçi atımlarının durdurulacağını ve sonuç olarak direnişi hukuki sürece bırakarak sonlandıracaklarını belirttiler. Türk Metal'de eleştirildiği Çelik-İş gibi işçilerin direnişini güçlendiren bir çizgi yerine işi zaman ve hukuki sürece bırakmayı öngören bir hat izleyeceğini açıklamış oldu böylece.

Biz de **İşçi-köylü** gazetesini olarak işçiler ile görüşmek üzere Karabük'ün yolunu tuttuk. KARDEMİR'de yaşananları dinlemek için Türk Metal Sendikasında işçilerle bir görüşme gerçekleştirdik.

- **Özelleştirme ve işten atılma sürecini kısaca anlatabilir misiniz?**

- **Ömer Ögüt (15 senedir KARDEMİR'de kazan dairesinde elektrikçi olarak çalışıyor):** Burası Tansu Çiller döneminde özelleştirildi. Ancak Karabük halkının tepkisi sonucu işçinin örgütü olduğu Çelik-İş Sendikasına devredildi. Daha sonradan çeşitli oyunlarla Çelik-İş Sendikası'nın yönetimi değiştirildi. Bunda Kamil Güleç ve Mutullah Yolbulan'ın payı çok fazla. Bunlar kim diyebileceksezi. Bunlar KARDEMİR'in şu anki patronları. Arkalarında da Fadil Demirel gibi ihanetçi birini de alarak bizi işten çıkarırlar.

Bu ihanetçi zihniyete karşı biz de Çelik-İş'ten istifa ederek Türk Metal'e üye olarak Recai Başkan

Akdeniz Demir Çivi işçilerinden mektup!

Merhaba arkadaşlar...

Ben Mersin'de **Akdeniz Çivi fabrikasının** bir işçiyim. Daha doğrusu işçiydim. Bizler sendikacı olduğumuz için işten çıkarıldık.

27 Ekim tarihi itibarıyla fabrika önünde işimiz, ekmeğimizin ve sendikal haklarımız için direniyoruz. Patronumuz CHP Yenisehir Belediye Meclis üyesidir. Fabrikamızın mali müşaviri ise yine CHP il başkanı Yılmaz Şanlı'dır. Yani bizim haklı ve onurlu direnişimizden tüm CHP yönetimi haberdardı. Ama ne bir CHP yöneticisi ne de bir üyesi ziyaretimize geldi. Medya önünde sendikal hak ve özgürlüklerden yana olduğunu söyleyen bir partiyi işgal edip kamburunu görmeyen deveye kamburunu gösterdik. Yani öyle Cumhuriyet resepsiyonu yerine Türkan Albayrak'ı ziyaret etmekle ya da TEKEL işçilerin yanında bayrak sallayıp siyasi malzeme yapmakla işçi sınıfının yanında olunmuyor. Elbette Türkan ablamızı ziyaret etsin, sesine ses katsın ama kendi içindeki bir işverenin sendikal mücadeleye veren işçilere uyguladığı sendikal engelleri görmezden gelme-

kan ile hareket ettik. Toplam 2600 işçiden 2100'ünü örgütledik. Bunun üzerine yönetim kurulu bir karar alarak işçilere Çelik-İş'e dönüş çağırısı yaptı. Ve gözdağı vermek için 1250 işçi atacağını belirtti. Ve 25 Kasım'da 226 işçiyi işten attı. Biz de Türk Metal öncülüğünde direnişe geçtik.

"Burayı onlara vermeyiz!"

- **Uzun bir süreden sonra yaşanan bir direniş'e bölge halkının tepkileri nasıldı?**

- **Ahmet Aydemir (15 yıldır KARDEMİR'de çelik rot bölümünde kaynakçı olarak çalışıyor):** '94'lerde bölge halkı da direnişin bir parçasıydı. Onlar da bizim gibi direniyordu. Ancak bu direnişte sadece destekleyici oldular. Siyasi partiler ve sivil toplum kuruluşlarının hiçbir desteğini görmedik. Bu konuda medyanın rolü çok fazla, buraya gelip bizimle röportaj yapıp daha sonra yalan yanlış yazdılar. Tabii halk da bu gazeteleri okuyunca bize farklı yaklaştı. Bize çıkarıcı gözüyle bakıyorlar. Cami imamları camilerde vaaz verirken "insan verilene şükreder" gibi sözler söyledi ve örnek olarak da bizi gösterdi. Şirket yetkilileri burada tüm mahalle muhtarları ile toplantı yaptı. Karabük Valisi Kamil Güleç'in akrabası olduğundan bize ağzına geleni saydı, bizi emek hırsızı yaptı.

Neymiş efendim! Onlar binbir emekle şirket yetkilisi olmuşlar da, biz de onların emeğine göz dikiyormuşuz. Onlar bizim olanı bizden almak için bin bir "emek" sarf ettiler. Bu doğrudur. Ancak onlar üçkağıtçılığın emeğini verdiler.

- **Direnişte size yönelik saldırı oldu mu?**

- **Şevket Yılmaz (12 senedir kaynakçı olarak çalışıyor):** Direnişe başladığımız ilk gün direkt polis saldırdı. Bizi copladı, birçok arkadaşımız çeşitli yerlerinden yaralandı. Patronun dışarıdan getirdiği korumaların da saldırısına uğradık. Eylemlerimizde abluka hiç eksilmedi. Bir ara polis saldırıyordu, esnaf karşı çıktı, müdahale etti. Yolda üç kişi yürüyemiyoruz. Hemen etrafımızı çevirip "**dağılın**" uyarısı yapıyorlar. Bizim yerimize işe alınan işçilere "**sizin ekmeğinizle oynuyorlar**" diyorlardı.

Kardeşim kimse kusura bakmasın bu fabrika bizim. Biz burayı onlara vermeyiz. Ellerinden geleni esirgemesinler. Hem de biz kimsenin ekmeği ile oynamıyoruz. O arkadaşları yeni çağa ayak uyduruyoruz diye aldılar. Bizi ise performans yetersizliğinden kaynaklı işten attılar. Yeni giren arkadaşlar elektriğin, kontrol kalemi ile kontrol edileceğini biliyorlar. Aldıkları işçilerden 3'ü kazan dairesinde yandı. İki tanesini çıkardılar. O ara ba-

sın gelmişti. **Basına çıkmasını diye kazan kapamızı içeride yanan arkadaşımızın üstüne kapattılar.** Biz buna izin vermedik. Biz olmasaydı arkadaşımız orada eriyecikti. Yeni gelen "ye niçag" tornavida ile elektrikli kontrol ediyor. 320 v elektrikli çarptı. O arkadaş da bizim başımıza ustabaşı olarak verdiler.

- **Siz de mi "performans düşüklüğü" nedeniyle işten atıldınız?**

- **Çıkarılan işçilerin % 90'ı performans düşüklüğü nedeniyle çıkarıldı.** Biz de merak ediyoruz neye göre performans düşüklüğünü belirliyorlar. Performansı iyi olduğundan 15-20 gün önce teşekkür mektubu gönderdikleri işçileri işten attılar. Bu fabrika bu işçilerle bu hale geldi. Bizimle rekorlar kırdı. Bir de pişkin pişkin "çağa ayak uyduran arkadaşları işe aldık ayak uyduramayanları işten çıkardık" diyorlar. Biz bu fabrikaya geri döneceğiz. Başka yolu yok bunun. Biz geldiğimizde de onlar gidecek zaten. En başta da genel müdür olan Fadil Demirel gidecek.

- **Çalışma koşulları nasıldı?**

- **Herbat.** Burada hastalanmak yok. Burada iş kazası geçirmeyeceksin, burada yedi süralenden bir kişi ölmeyecek. Bir arkadaşımız eşine böbreğini verip istirahat aldığı için işten atıldı. Böyle bir şey olabilir mi? Robot muzuz biz? Onlar robot istedi biz olmadık. O yüzden atıldık. 19 gün izin aldığım için işten atıldım ben. Bunun beş günü iş kazası, dört günü polis dayığından kaynaklı aldığım rapor. 365 gün içinde ben kalan 10 günü kullanamayacak mıyım? Hiç mi hasta olmayacağım? Hak-İş Genel Başkanı geliyor diye mesai vermesini biliyorsun fazla çalıştırmayı seviyorsun. Ama hasta olmaya yasak koyuyorsun.

Sırf içeride fazla işçi gördüsün diye parayla adam tutuyordu. Biz parmak izi verip içeri girerken adamlar içeriye direkt girdiler. Benim kıyafetlerim içeride kaldı, eşyalarımı almak için içeri giremedim. Bunların amacı; ellerinde bulundurdukları yetkileri kaybetmemek. Önce yönetimi düşürdüler şimdi de gerçek sahipleri saf dışı etmek. Zaten işsizlik var. '94 döneminden kalan işçileri atarak işsizler ordusundan aktarım yapacaklar. Biz buna izin vermeyiz. Sendika direnişi bitirdi. Hukuki süreç devam ediyor.

Ya kazanacağız ya da kaybedeceğiz. Her ikisi de olsa biz bu fabrikaya gireceğiz. Bu saatten sonra ne Karabük Valiliği'ne polis ne de sendikalar karşımızda durabilir. Zaman bize gösterecek biz de ona göre davranacağız. (İstanbul)

mayacaksınız. Bizim kaybedecek işimiz vardı seninse canından, ideolojiden çok sevdiğin servetin..."

SON SÖZ:

İşçi sınıfının nasırlı yumruğu patronların o yağlı ensesine bir balıoz gibi inecektir.

(Emrah Kara, Akdeniz çivi işçisi)

EMEĞİNİN GÜNDEMİ

Ulusal İstihdam Stratejisi gelirken

Çalışma Bakanlığı'nın geçen yıl hazırlıklarına başladığı Ulusal İstihdam Stratejisi'nin ayrıntıları yavaş yavaş ortaya çıkmaya başladı. Ulusalılığı tartışma konusu olan ve neo-liberal politikalara endekslenme amacı taşıyan bu süreçte emek üzerinde oynanan politikalar gün yüzüne çıkmaya başladı. **İçinden geçtiğimiz ekonomik krizin etkilediği birincil kesimi işçi sınıfı oluşturuyor.** Egemen sınıfların politik, ekonomik yönden yaşadığı açmazların, düşen kârın, yeni pazar arayışlarının ve rekabetin had safhada olduğu bir evrede ortaya çıkan politika odağı emek ekseninde şekillenmeye başladı.

Küresel ekonomik krizlerin bir sonucu olarak küresel sermayenin hareketliliğine bakıldığında emeğin en ucuz olduğu bölgelerde üretimde yoğunlaşma olduğu (Güney

Asya bölgesi) görülmektedir. Ülkemizde hükümetin hazırlıklarına devam ettiği çalışmalarından biri olan İstihdam Stratejisinin ana hatlarına bakıldığında ülkemizi ucuz emek cenneti yapma sevdasına tutuldukları görülmektedir. Ülkemizdeki patronların sanayi yatırımı yapmak için, işçilere günlük yaklaşık bir dolar veren Mısır, Çin vb. benzeri ülkelere gittiği düşünüldüğünde bu politika ülkemizdeki patronları bir hayli memnun edecektir. Artık onlar da Çin'le rekabet yapabileceklerdir. Tabii önce bunu yapabilmeleri için bir dizi değişikliğe ihtiyaç vardır. Önce işçileri rahatlıkla işten atabilmelerinin ve kıdem ve ihbar gibi kendilerine "yük" olan tazminatların kurtulmalarının, asgari ücretin düşürülmesinin, kurallı bir çalışma düzeninin yerine kuralsız, olabildiğince esnek, taşeron sistemi ile kölece bir çalışma yaşamının oluşturulması gerekmektedir. Geçmişten bugüne işçinin en önemli haklarından biri olan ve içinde tazminatına dil uzatmaya cesaret edemeyen patronlar, bugün çok daha fazlasını iste-

mektedirler. **İstihdam Stratejisinin başlıklarından biri; asil işin taşerona verilemeyeceği hükümünün kaldırılmasıdır.** Asil iş ve yardımcı iş gibi kavram ayrımları ortadan kaldırılarak işin tamamının taşerona devredilmesi gibi bir seçenek sunulmasıdır. Taşeronlaşma alabilmesine genişletilecektir.

İstihdam başlıklarından bir diğeri ise, bundan birkaç yıl önce de gündeme taşınan **bölgesel asgari ücret uygulamasının** hayata geçirilmek istenmesidir. Bu uygulama ile birlikte büyük şehirlerden uzaklaştıkça yüzde 40 oranında azalan bir ücret politikasının devreye sokulmak istenmesidir. Bugün hali hazırda yasalara aykırı bir biçimde asgari ücret olarak yatırdığı maaşın bir kısmını işçiden imza karşılığı olarak geri alan firmalar bulunmakta ve bunların sayısı hiç de azımsanmayacak durumdadır. Böylece bu uygulamaya devam eden ve asgari ücrette dahi tahammülsüz davranan patronların bu mağduriyeti(!) hükümet tarafından güvence altına alınarak giderilmiş

gibi görünmektedir.

Asgari ücrette 16 yaşından küçük işçilere daha düşük ücret veriliyorken bu sınır 18 yaş sınırına çıkarılarak ücretler bölgesel asgari ücret uygulamasındaki düşüşün yanında ayrıca düşürülmektedir. Hükümetin emek ve emekçi düşmanı zihniyetini göstermesi açısından bu durum her şeyi ortaya koymaktadır.

Geçici süreli çalışan ve belirli iş sözleşmesi dahilinde çalışmakta olan işçiler, iş yasası tarafından hiç korunmayacak derecede çalışmaktadır. İstihdam Stratejisiyle belirsiz süreli çalışan ve iş yasası tarafından daha iyi korunan işçilerin sayısının giderek azalacağı ve kuralsızlığın hakim olduğu, iş güvencesinin yok derecesine getirildiği bir çalışma rejimiyle karşı karşıyayız.

4857 No'lu İş Yasası'nın çıkarılmasına en çok arzu eden patronlar, ön ayak oldukları bu yasasının hükümlerine dahi uymayarak (yukarıda değindiğimiz asgari ücret uygulaması) aykırı davranmış ve suç işlemişken onuru ve namusuyla geçinen mil-

yonlarca işçi ve emekçinin hakları yenilmesine rağmen patronlara "artık özgürsünüz" denilerek yasal güvence verilerek arka çıkmaktadır. AKP hükümetinden ülkemizde en çok memnun olan kesim patronlar sınıfıdır. Sınıf çıkarları patronların çıkarlarıyla uyumlanan emekçilerin sistem ve onun düzen partilerine duyacağı güvenin sarsılmasının yolları açıktır.

İşçiler için cehennem dönüşecek olan bu süreç patronlar için cennet anlamına gelmektedir. Sınıf mücadelesinin daha da keskinleşeceği bir süreç önümüzde durmaktadır. **Güvencesizler ve işsizler üzerinde yürütülecek çalışma gide-rek daha fazla yaşamsallık arz etmektedir.** Güvencesizlerin ve işsizlerin örgütlenmesi işçi sınıfının da örgütlenmesi, anlamına gelmektedir. Hak kayıplarını önlemek ve saldırılara karşı durabilmek için bu ağırlığı gözetmek yaşamsal bir roldedir. Sınıf içindeki çalışmanın bu yanı önümüzdeki dönemlerde giderek daha fazla ön plana çıkacaktır.

Talanın Yeni Adı; Tabiatı ve Biyolojik Çeşitliliği Koruma Kanunu

Tabiatı ve Biyolojik Çeşitliliği Koruma Kanun Tasarısı'na hayır diyen; suların, doğanın satılığa çıkarılmasına karşı birlikte mücadeleyi öne çıkaran **"Su-yun Ticarileştirilmesine Hayır Platformu"** bileşenleri **26 Kasım Cuma** günü TBMM önündeydi.

Platform sözcüleri Meclis önünde yaptıkları kısa sunumda; hükümetin uzun süredir, **"Tabiatı ve Biyolojik Çeşitliliği Koruma Kanun Tasarısı"** üzerinde çalışma yaptığını, Meclise sunulan bu yasa ile tüm tabiat sit koruları, milli parklar, doğal alanların korunmasına ilişkin kararları iptal ettirmeyi, koruma kararı yetkisini Çevre ve Orman Bakanlığı'na devretmeyi, bakanlığın ise doğal alanları sermaye saldırganlığına açarak doğayı metalaşdırmak suretiyle yok edeceğini vurguladılar.

Daha sonra sözü alan TTB Merkez Konseyi Başkanı Dr. **Eriş Bilaloğlu** Bakanlığın bu konudaki uygulamalarına dikkat çekerek, "Su kullanım hakkı sözleşmeleri ile 49 yıllığına su hav-

zalarını sahiplenilen şirket; suyu maden çıkarmada, sanayide, tarımda, içme suyu temininde, enerji elde edilmesi ve diğer amaçlar için ya da havzalar arası taşımada kullanabilir. Tasarlanan yasa ile su havzaları 'bütünleşik' olarak yönetilecektir. Kısaca su ve su havzalarının AB direktifleri ve buna uyumlu kamu-özel işbirliğinde metalaşdırılmasının önu yasayla açılmaktadır" dedi ve Tabiatı ve Biyolojik Çeşitliliği Koruma Kanun Tasarısı'nın çıkması halinde yaşanacakla-

rı şöyle sıraladı;

- Böylece Milli Park olan Munzur vadisinde, Anlı, Çağlayan, İkizdere ve Gürleyik gibi 1. derece SİT alanı ilan edilen vadilerde şirketlerin faaliyetleri yasallaşacaktır.
- Su kullanım hakkı sözleşmeleri ile Hidroelektrik Santral (HES) yapımı için 49 yıllığına şirketlere devredilen 2000 civarında dere parçası ve havzasının ticarileştirilmesinin önündeki tüm engeller kaldırılmış olacaktır.
- Ormanların ve meraların şirketlerin kullanımına sokulmasının, maden arama ve çıkarma faaliyetlerinin şirketlere engel tanınmaksızın yapılmasının yolu yasal olarak açılacaktır.
- Yasa ile sadece doğal alanlar değil, Anadolu'da yetişen tüm biyolojik tür ve çeşitler de ticarileştirilecektir.
- İstanbul'da Beykoz, Sarıyer, Ömerli ve Şile'yi koruyan "İstanbul Kuzey Kesimi Karadeniz Kuşağı Doğal SİT alanı" kararı iptal edilerek 3. Boğaz Köprüsü projesinin önündeki bir yasal

engel daha kalkacaktır.

- Doğal alanların kaderini, koruma statülerini belirleyecek kurul Çevre ve Orman Bakanlığının kontrolüne girmektedir. Doğal alanları sermaye saldırganlığına açmak, doğayı metalaşdırmak ve yok etmek için elinden geleni yapan Çevre ve Orman Bakanlığı yasa ile tam yetkilendirilmiş olacaktır.

- Yasayla; koruma statülerini ortadan kaldıracak olan vadiler de dahil tüm doğal alanlar koruma durumları belirleninceye kadar şirketlerin talanına açılacaktır. Taslaktan anlaşıldığı üzere bu süre en az 3-8 yıl arasında değişmektedir.

- Yasayla korunması gereken alan olarak bakanlıkça uygun görülen yerlerde de "ülke düzeyinde, üstün kamu yararı ve stratejik kullanım" bahaneleriyle kullanım izinleri çıkarılacak ve bu izinlerle doğal alanlar üçüncü şahıslara devredilebilecektir.

- Koruma altına alınan alanlarına ilişkin planların yapılması özel kuruluşlara, koruma görevi de özel güvenlik birimlerine verilecektir. Şirketler yasadan aldığı yetkiyi kullanarak "silahlı" adamlarıyla deresi, ormanı, tarlası, merası için mücadele edenlerin karşısına dikilebilecektir."

(Ankara DDSB)

HEMA, cennetimizi cehenneme çevirme

Yaşadıkları yerlere yapılacak olan hidroelektrik santrallerle gelecekle karartılmak istenen köylüler, kendilerine yönelen bu saldırıları önlemek amacıyla her yerde seslerini yükseltmeye devam ediyorlar.

Bartın ve Amasra'da yapılması planlanan HES'lerle ilgili 29 Kasım'da Çevre ve Orman Bakanlığında bakanlık ve şirket yetkilileri ve il kültür müdürlüğü katılımlı ile yapılacak olan ÇED Kapsam ve Format Belirleme Toplantısını, Bartın ve Amasra'dan yola çıkarak Ankara'da bir araya gelen kitle Bakanlık çalışanı personelin işe geliş saatinden itibaren protesto etmeye başladılar.

121 kitle örgütünün yer aldığı **Bartın Platformu** öncülüğünde Amasra ve Bartın'dan gelen çocuklar, kadınlar, gençler, yaşlılar, muhtarlar, kitle örgütü temsilcileri sabah saat 8.00'den itibaren toplandılar. Otobüsleriyle bakanlığın önüne gelen köylüler ne pahasına olursa olsun termik santrale izin vermeyeceklerini dile getirdiler. Köylüler, "Zehir solumak istemiyoruz", "Bartın ilimiz onun için ölüyoruz", "HEMA çarşıma, sabrımıza taşırma", "HEMA cennetimizi cehenneme çevirme" sloganlarını haykırdı. Toplantının birinci bölümü saat 12.30'a kadar sürdü.

Halk adına toplantıya katılan Bartın ve Amasra belediye başkanları, Bartın Platformu adına Bartın Orman Mühendisleri Odası Başkanı **Erdoğan Atmış**'in toplantıdan çıkması beklenirken, ıslıklar ile protestoya devam edildi. Toplantının birinci bölümü bittikten sonra hazırlanan ortak basın açıklamasını Erdoğan Atmış okudu.

Daha önce bir tek termik santralin, ancak daha sonra ikisinin birden gündeme getirildiği söylenen Atmış, santrallerin ÇED başvurularının birbirinin kopyası olduğunu belirtti. Amasra'ya termik santrallerin kurulmasının istenmesini "dünyanın gözünü çıkarmak" olarak niteleyen Atmış, hazırlanan raporlardaki yanlışlara değindi. Termik santrallerin bölgeyi kalkındıracağına doğru olmadığını ve Amasra'nın sermayenin para hirsına kurban edilemeyecek kadar değerli olduğunu vurgulayan Atmış, sordukları bir dizi sorunun cevabının alınmadığına yapılacak tüm çalışmaların başarısız olacağını söyledi.

Basın açıklamasının okunmasından sonra yapılan açıklamalarda, normal koşullarda bakanlığın bu toplantıyı yapmaması gerektiği ve şirkete ÇED Kapsam ve Format Belirleme vermemesi gerektiği, halkın buna izin veremeyeceği vurgulandı.

Bakanlık böyle bir izni verse dahi Amasra'ya sahip çıkılacağı ve termik santral yapılmasına asla izin verilmeyeceği bir kez daha bildirildi.

Dışında bunlar olurken bakanlık içerisinde "yoğun güvenlik" önlemlerinin alınması ve personelin eylemlerle ilişki kurmaması için her türlü önlem alınması dikkat çekiciydi. **Eylem esnasında gözle çarpan bir diğer nokta ise eylemin yapıldığı yerin yakınlarında yer alan Orman Mühendisleri Odası'nın olaya karşı olan duyarlılığıydı.** Bartın Orman Mühendisleri Odası yöneticilerinin eyleme destek vermesi ve eylem alanında yerini almasına rağmen oda yönetiminin eylemi "her türlü doğal enerjiye karşı çıkıyorlar, nükleere bile karşılar" şeklinde değerlendirerek olaya duyarlılığına değindi. 30 Kasım günü Sultanahmet Meydanı'nda biraraya gelen işçiler suç duyurusundan önce bir basın açıklaması gerçekleştirdi. (İstanbul)

(Ankara DDSB)

CHP değiştiyse, bunları yapan kim?

İzmir Buca Belediyesi Temizlik ve Park-Bahçe Müdürlüğü'ne bağlı faaliyet gösteren taşeron şirketinde çalışan işçiler, taşeronlaşmaya karşı mücadele için ilk kez **4 Kasım 2010**'da eylem yapmışlardı. Yaptıkları eylem sonrasında patron tarafından saldırıların ve baskıların artması sonucu ilk olarak **Batıgül Tunç** isimli işçi çalıştığı Mimar Arşivi bölümünden başka bir bölüme sürüldü. Tunç bu durumu kabullenmediği için taşeron şirket tarafından işine son verildi. İşten çıkarma sebebi olarak da Tunç'un "taşeron şirketle belediyeyi karşı karşıya getirdiği" gösterildi. Tunç yaptığı basın açıklamasında "daha önce İzmir'de Büyükşehir Belediyesi Park-Bahçe işçileri, Kent AŞ işçileri, UPS Parko işçileri, Paşabahçe Devlet Hastanesi önünde 118 günlük mücadele sonucu zaferi kazanan Türkan Albayrak, Desa direnişçisi olarak tarihe geçen Emine Aslan, işçi sınıfının saldırılarına, işten çıkarmalara karşı yürümesi gereken yolu gösteriyor" dedi. **Batıgül Tunç** da bu durumu kabullenmediğini belirterek **belediye önünü direniş alanına çevirdi.**

Batıgül Tunç'a destek eylemleri yapan 6 iş arkadaşı daha işten çıkarıldı ve onlar da Tunç gibi direnişe geçti. Tunç, direnişinin ikinci gününde yani 25 Kasım Uluslararası Kadına Yönelik Şiddetle Mücadele Günü'nde direniş alanında yağmurdan korunmak için çadır kurmak istemesi üzerine saldırıya uğrayarak devlet ve patron şiddetine maruz kaldı. Buca Belediyesi, dört bir yanı **"Haklı şiddet yoktur"** afişleriyle donatırken taşeronlaşmaya karşı mücadele eden, sendikal hak için direnen işçi ve emekçilere saldırarak samimi-yetsizliğini ve faşist yüzünü bir kez daha göstermiştir.

CHP'nin genel başkanlığına Kılıçdaroğlu'nun geçtirilmesiyle "emekçi" ve "halkçı" söylemlerle kitlelerde "CHP değişiyor" algısı oluşturulmaya çalışılıyordu. Oysa CHP, TEKEL işçilerinin yanına giderek "biz emekçinin, işçinin yanındayız" derken Kent AŞ işçilerini ve onlara uyguladıkları hak gasplarını, CHP'li belediyenin onları nasıl işten attığını, işçiler direnişirken polis saldırdığında nasıl sessiz kaldıklarını, işçiler yokmuş gibi davranışlarını unutmuştu çoktan. Referandum sürecinde "Bizde taşeronlaşma ve kölece yaşam olmaz" diyorlardı. Ancak taşerona karşı mücadele eden, işçileri işten çıkaran kendi ellerindeki Buca Belediyesi'ni yine görmüyor, görmezden geliyorlar. Biz ise CHP'nin değişmediğini/değişmeyeceğini, Kemalist ideolojile doğrulukların işçinin, emekçinin yanında olmadığını/olamayacağını sendikal hakları için taşeron sistemi istemediği için mücadele eden işçilerin işten çıkarıldığını görmeye devam edeceğiz. (İzmir)

"İkiyüzlü Borusan, çevre katili!"

Enerji gereksesiyle Türkiye'nin her yerindeki akarsular, doğayı yok etme pahasına kâr peşinde koşanların saldırısı altındadır. 2000'e yakın HES projesiyle, sularımızın kullanım hakkı şirketlere devrediliyor, sular tünellere hapsediliyor, yatağında akan su bırakılmıyor. Sularımız şirketlere satılıyor, tarımın doğduğu topraklarda doğa, tarım, köylülük yok ediliyor.

Çoruh-Aksu Koruma Platformu, Borusan Holding'in doğa

düşmanı yönünü Borusan 25 Kasım akşamı İstanbul Lütfi Kırdar Uluslararası Kongre ve Sergi Sarayı'nda düzenlenen Filarmoni Orkestrası'nın konseri öncesinde gerçekleştirdiği bir eylemle teşhir etti. Eylemciler, Erzurum İspir'deki Aksu köyü yakınlarında Borusan'ın yaptığı HES projesini protesto etti. Direnişin Ritmi Müzik Grubu ile birlikte konser alanının önüne gitmek isteyen platform üyelerine patronları korumakla görevli kolluk kuvvetleri saldırdı.

Eylemciler, Borusan'ın gerçekleştirdiği kültür-sanat etkinlikleriyle doğa katliamcısı yüzünü gizleyemeyeceğini belirtti.

Olayın ardından Borusan, yaptığı açıklamayla eylemcileri diyaloga açık olmamakla suçlayıp, yaptığı sosyal sorumluluk projelerini "hatalı" Bu açıklamanın ardından

Çoruh-Aksu Koruma Platformu 27 Kasım günü yeniden bir açıklama yaparak Borusan'ın şeffaflığının da çevreciliğinin de yalan olduğunu belirtti! (H. Merkezi)

Kuralsız ve güvencesiz çalışmaya hayır!

Kuralsız ve güvencesiz çalışma koşullarına karşı bir ses de Gebze'den yükseldi. Birleşik Metal-İş'in çağrıcısı olduğu bir miting düzenlendi. 28 Kasım günü Gebze'de düzenlenen mitinge çağrı metninde "Özel istihdam bürosu adı altında işçileri bir işveren denizine atıp satılır köle yapmak istiyorlar. Geçici işçiliği yani güvencesiz olmayan, kısa sürelerle çalışan, kıdem tazminatı ve yıllık izin hakkı bulunmayan işçi çalıştırmayı genel kural haline getirmek istiyorlar. Yıllık ücretli izinleri diledikleri gibi kullandırmak istiyorlar. Sadece istemiyorlar. Hazırlıklarını tamamladılar, yasayı çıkarmak üzereler. Kısaca kanı-

mızdan kan, canımızdan can istiyorlar!" denildi.

28 Kasım günü işçiler **Gebze Trafo Meydanı**'nda toplanarak sloganlarla **Cumhuriyet Meydanı**'na kadar yürüdü. İşçiler fabrikalarının isimleriyle açtıkları pankartların altında yürüdüler. Mitinge DİSK'in diğer sendikalarından da katılımlar oldu. Nakliyat-İş ve direnişteki Balnak Lojistik, Emekli-Sen, Genel-İş'in şubeleri. DİSK'e bağlı sendikaların Kocaeli şubeleri, oluşturmuş oldukları **"Kuralsız ve Güvencesiz Çalışmaya Hayır Platformu"** pankartlarıyla destek verdi. (Kartal)

Kot kumlamaya karşı mücadele bitmedi, sürüyor

Ağartılmış kotların yapım aşamasında birçok emekçinin hayatının nasıl karartıldığı birçok kez gündeme gelmişti. Kot kumlama işçilerinin yavaş, so-luksuz ve sessiz çığıllıkları eşliğinde başlatılan mücadele ile kot kumlama faaliyetleri "durdurulmuş"tu. Elbette yapılan sadece yanıltıcı bir manevraydı.

Gerçek o ki kot kumlama işlemleri, sadece kot üretiminde değil, maden ve metal sektörünün bazı bölümlerinde kullanılıyor. Kısacası hayatların karartıl-

masına, kasaların doldurulması için tam gaz hız veriliyor. Dev kompresörler yardımıyla kot üzerine yüksek basınçla kum püskürtülerek elde edilen giysilerin, giyenlerin bilmedikleri bir kusuru daha vardı ki; o da bu giysilerin alınması ile karartılan hayatların birbirine paralel olarak artmasıydı.

27 Kasım günü **Kot Kumlama İşçileri Dayanışma Komitesi ve Clean Clothes Campaign** (uluslararası konfeksiyon işçileri örgütü), ölüm-

cül slikozis hastalığına neden olan kumlanmış kotların satışının durdurulması ve kot kumlamanın engellenmesi için başlatılacak olan kampanyayı kamuoyuna duyurdu. **"Kumlanmış kot üretimini ve satışını durdurun"** şiarlı kampanya için yapılan basın toplantısı Garaj İstanbul'da gerçekleştirildi. Basın toplantısında konuşma yapan Kot Kumlama İşçileri İle Dayanışma Komitesi Üyesi **Yeşim Yasin**, işçi örgütleri olarak kot kumlamanın tüm dünyada ya-

saklanması amacıyla biraraya geldiklerini ve ağartılmış kotların satışının yasaklanması için mücadele edebileceklerini söyledi.

Açıklamanın ardından konuşan Clean Clothes Campaign aktivisti **Christopher Riddselius** da Avrupa'da büyük firmaların kot kumlama işi- ni taşeron şirketler aracılığıyla yaptıklarını ve bu taşeron şirketlerin çoğunun Türkiye'de olduğunu söyledi.

Riddselius ayrıca İsveç'te şirketlerle sürdürdükleri diyaloglar ile altı büyük markanın kot kumlama tekniğinden vazgeçtiğini söyledi. (İstanbul)

TEKEL işçileri direnişlerinin 56. gününde mücadelelerini sürdürmekte kararlı.

28 Kasım günü saat 18.30'da Galatasaray Lisesi önünde biraraya gelen işçiler, dostları, demokratik kitle örgütleri ve devrimci

Tekel işçileri kararlı!

ve ilerici kurumlarla birlikte yürüdü. İşçiler yürüyüş boyunca 24 Kasım'da Tek Gıda-İş Genel Başkanı

Mustafa Türkel ve korumaları ile güvenlik görevlilerinin saldırısını da protesto ettiler. İstiklal Caddesi'nde düzenlenen yürüyüş boyunca sık sık **"Kahrolsun sendika ağaları"**, **"Tekel işçisi hesap**

soracak", **"Kavga bitmedi yeni başlıyor"** sloganlarını haykıran işçiler saldırılara karşı mücadelede vazgeçmeyeceklerini ilan etti. Taksim Tramvay Duragında basın açıklamasını okuyan Trabzon TEKEL işçisi Salim Yılmaz; Ankara'da yapılan TEKEL direnişi kadar kitle-sel bir mücadelenin su anda yapılamamasının AKP'nin oyalama politikalarından kaynaklı olduğunu, verilen mücadelenin zayıf kalmasında sendikaları Tek Gıda-İş'in, mücadeleyi bırakmasının da etkili

olduğunu dile getirdi. Eyleme Paşabahçe'de direnişini zaferle bitiren **Türkan Albayrak**, Yönetmen **Sırrı Süreyya Önder**, Şair **Ruhan Mavruk** ve Yazar **Bilgesu Erenus** da katıldı.

Mustafa Türkel hakkında suç duyurusu!

Tek-Gıda-İş Genel Başkanı Mustafa Türkel ve korumalarının saldırısına uğrayan TEKEL işçileri suç duyurunda bulundu. 30 Kasım günü Sultanahmet Meydanı'nda biraraya gelen işçiler suç duyurusundan önce bir basın açıklaması gerçekleştirdi. (İstanbul)

Zafer, gelecek için dövüşenlerin olacak!

"10. Yılında haphanelerde tecrit ve tecride karşı mücadele sempozyum"una konuk olarak katılan Filipinli **Axel Alejandro A. Pinpin'in** ve Arjantinli **Teresita Cast-rillejo** yoldaşlarımızın talebi üzerine Trakya köylerine bir ziyaret gerçekleştirdik.

Filipinler Köylü Sendikası (KMP) Genel Sekreteri **Axel Alejandro A. Pinpin** yoldaşın isteği üzerine Trakya bölgesinde bulunan köylülerin genel sorunlarını yerinde görmek ve uluslararası dayanışmayı güçlendirmek amacıyla yola çıktık.

Trakya bilindiği üzere üretici köylü sendikası **Tüm Köy-Sen'in** kurulduğu bölge aynı zamanda. Gelişen süreç içinde Trakya'da köylülerin sorunları ekseninde birçok çalışmanın altına imza atan sendika aynı zamanda ülkemizde köylü sendikası anlamında bir ilk olma özelliği de taşıyor.

Bir tarım ülkesi olan Filipinler'de köylülerin yaşadığı sorunlar ile dünyanın öte ucundaki ülkemizde köylülerin yaşadığı sıkıntılar arasındaki benzerliklerin ne olduğu sorusuna cevap aramaktayız.

Bize bu ziyaretimizde yardımcı olacak olan Tüm Köy-Sen yönetim kurulu üyesi arkadaşla buluşarak Lüleburgaz'a bağlı **Turgutbey** köyüne gittik.

Burada köy kahvesinde köylülerle bir araya geldik. Yoldaşların yurtdışından geldiğinin duyulması ile kahveye köylülerin ilgisi de yoğunlaştı. Köylüler misafirlerimize kendi ülkelerinde yaşanan sorunlar ve bunlara karşı neler yapıldığı üzerine birçok soru sordu. **Trakyalı köylüler; mazot, gübre ve tohum gibi girdi fiyatlarının yükselişinden buna karşın ürün fiyatlarının düşüklüğünden dertli.** Son birkaç yıl içinde sadece mazota onlarca defa zam gelirken ürün fiyatları ise yerinde saymış.

Bu durumun bir sonucu olarak köylülerin tarımsal üretimi de düşmüş durumda. Daha çok **buğday, arpa, ayçiçeği** gibi ürünlerin ekildiği bölgede tarımsal ürünlerdeki bu düşüşle köylüler hayvancılığa yönelmiş. Ancak bu durumdan çok memnun oldukları da söylenemez. Geçmişe oranla bölgede hayvan sayısında büyük bir düşüşün yaşandığı ve özellikle ithal etlerin ülkeye girişi ile yerli hayvan pazarının daraldığı anlatılanlar arasında. Köylülerin dile getirdiği bir diğer sıkıntı da bölgedeki toprakların hızla el değiştirmesi veya kaybolması. En verimli toprakların bir kısmı fabrikalar tarafından işgal edilirken bir kısmına da borçlandıkları bankalar tarafından el koyulmuş.

Köylülerin sorunları ortak mücadelesi de!

Bir dokunup bin ah işittikimiz bu sorunların bir benzeri belki de daha ağır Filipinler'de yaşanıyor.

Filipinler'de birkaç bin aile toprakların hemen hemen tümüne sahip. 90 milyonluk bir nüfusu olan Filipinler'de 60-70 milyon köylü bulunuyor. Köylülerin yüzde 90'ının toprağı bulunmuyor. Ürünlere koyulan kotalar, uluslararası tekellerin fiyatlar üzerindeki baskıları büyük benzerlikler taşıyor. Ancak Filipinler'de köylülerin güçlü bir sendikal örgütlenmesi mevcut. **Filipinler Komünist Partisi'nin önderlik ettiği militan bir köylü hareketi varlığını koruyor.** Axel yoldaş ülkesindeki mücadele deneyimlerini köylülerle paylaştı. **Örneğin bir defasında Nestle kahve fiyatını çok düşük belirlemiş. Köylü sendikası ise buna karşı çıkarak köylülerin ihtiyacı olan fiyatı ilan etmiş. Ardından ürünlerini şirkete, devlete vermeyerek bir eylem gerçekleştirmişler.** Tarım Bakanlığı'nın önüne giderek ürünlerini bakanlığın kapısına dökmüşler. Bu eylemlerin etkisi ile devlet köylülerin isteklerini kabul etmek zorunda kalmış. Emperyalizmin dünyanın dört bir yanına ulaştığı günümüzde sömürü için kullanılan yöntemler büyük benzerlikler taşıyor.

Köylüler; özellikle Filipinler'de yürütülen mücadeleye büyük ilgi gösterdi. Sordukları sorularla nasıl örgütlenildiğini ve Dünya Bankası ve tekellere karşı nasıl mücadele ettiklerini sordu. Trakya'da durum, köylülük açısından ülkemizdeki bütünün durumunu tam anlamıyla yansıtmıyor olsa da sorunların yaşanma biçimi çok farklı değil. Bölgedeki köylüler ülkemizde genel durumun aksine asgari oranda bir toprağı sahip ve toprakların verimli olduğu söylenebilir. Devletin tarım politikasından etkilenseler de diğer bölgelere oranla durumların daha iyi olduğu bir gerçek. Sendikaların yeterli bir örgütlenmesinin olmayışı ve bu ekonomik koşullarla birlikte ortaya çıkan tabloda köylülerin örgütlenme bilinci oldukça zayıf. Köylüler sorunlarını doğru bir şekilde tespit ediyor ancak bunun çözümü için örgütlenme noktasında ise tutuk ve ağır hareket ediyorlar.

Köylülerle yaptığımız bu verimli sohbetin ardından Kaynarca Beldesi-

ne doğru yola çıktık. Burada bizi **Tüm Köy-Sen Genel Başkanı Şevki Konur** karşıladı. Şevki Konur, bölgenin genel durumu hakkında misafirlerimize bilgi verdi, deneyimlerini paylaştı. Oldukça sıcak bir atmosferde geçen sohbet karşılıklı başarı dilekleri ile son buldu.

Şevki Konur'un konuşmalarından, ülkemizdeki kooperatifliğin tarihi ve bugünkü köylü sendikasının örgütlenişinden bahsetmesi, Filipinli ve Arjantinli misafirlerimizi ciddi olarak etkiledi.

"My name is Spartaküs!"

Buradan Çorlu'da direnişte olan deri işçileri ile buluşmak üzere Çorlu'ya hareket ettik.

DISK/ Birleşik Metal-İş Sendikası'nda gerçekleştirilen sohbet toplantısına deri işçilerinin yanı sıra metal işçileri de katıldı. Çorlu'da bir sendikalaşma mücadelesi veren Yeşil Kundura işçilerinin ağırlıklı olarak katıldığı sohbet canlı ve verimliydik. İşçiler sordukları sorularla sohbeti canlandırdı. **Örneğin; Filipinler ve Arjantin'de sendikalaşma oranı, güvenceli çalışan işçi sayısı, sendikalaşmada nasıl yöntemlerin izlendiği, ülkelerin gelişmişlik düzeyi, özellikle de kadın işçilerin kreş hakkı, hamilelik izinleri**

en fazla sorulan sorulardı. İşçiler, Yeşil Kundura'da yaşadıkları sorunları da misafir yoldaşlarla paylaştılar. Yeşil Kundura'da sendikalaştıktan sonra çalışma koşullarında yaşanan değişimler ve patronun baskıları en fazla dile getirdikleri sorunlardı.

Filipinler'de endüstri çok zayıf, örneğin metal sektörü hiç yok. Bir saç tokasını bile ithal ediyor. Filipinler devleti ve tekeller işçilerin sendikalaşmasına karşı vahşi yöntemlere başvuruyorlar. Uluslararası şirketler öne çıkan sendikacıları kiralık katil tutarak katlediyor. Filipinler'de emeklilik fiili olarak yok. Emekliler ölünceye kadar çalışıyor.

Arjantin'de de benzer bir durum söz konusu, sokaklarda yaşayan binlerce insan var. 2000'lerin başında yaşanan krizle birlikte **fabrikalar kapanmış** ve milyonlarca işçi sokağa atılmış, **emeklilik yaşı 60**, işçilerin aldığı ücret asgari ücretin yarısı bile değil. Bunun bir sonucu olarak da Arjantin'de **hırsızlık çok yaygın.**

Sohbet işçi sınıfı ve emekçilerin dünyanın her yerinde benzer sorunlar yaşadığı ve çıkarlarının ortak olduğu ve aynı düşmana karşı mücadelede geçtiği ve uluslararası dayanışmanın önemine dair yapılan vurgularla sona erdi. Özellikle **kadın işçiler** Arjantinli yoldaşın, Maoist bir sendi-

kacı olan eşinin kaçırılıp katledildiği 1977'den bu yana mücadelesinin içinde olmasından oldukça etkilendi.

Zamanımızın sınırlı olmasından dolayı az sayıda köye gidebildik ve sınırlı sayıda işçi ile bir araya gelebildik. Buna karşın ziyaretimizin oldukça verimli-çoşkulu geçtiğini söyleyebiliriz. Ziyaretimize damgasını vuran ve uluslararası dayanışmayı çarpıcı bir şekilde özetleyen bir örneği de paylaşmak istiyoruz; **Sendikalı işçiler sohbet öncesi fabrika çıkışı serviste kendileri aralarında diğer işçilerin duyacağı biçimde konuşuyorlarmış. İşçinin biri sormuş; Filipinli sana adını sorarsa nasıl cevap vereceksin, İngilizce mi biliyorsun ki?**

İşçi hemen cevabı yapıtırmış; İngilizce biliyorum ama adımı sorarsa diyeceğim ki; "My name is Spartaküs!" Biz köleliğe tıpkı Spartaküs gibi başkaldırmadık mı?

Zulmün olduğu gibi direnişin de dili farklı renklere bürünse de her yerde aynı...

Emperyalistler dünyanın neresinde olursa olsun iktidarlarını baskı, zulüm ve sömürü üzerine inşa etmekte.

Buna karşın aynı şekilde dünyanın dağlarında ve kırlarında emekçilere ve işçi sınıfına yol gösteren aynı kızıl yıldızdır!

Trakya bölgesi ülkemizde kooperatiflerin hala varlığını koruduğu az sayıdaki yerlerden.

Tüm Köy-Sen sendikasının çalışma yürüttüğü bir bölge olan Trakya'da geçmişte çok sayıda kooperatif ve üretime dayalı birliğin olduğu biliniyor. Trakya Birlik benzeri birçok birlik, bugün için köylünün çıkarlarından çok zengin köylülerin ihtiyaçlarına yanıt veriyor. Trakya'da bugün kooperatiflerin sayısı 20-30 aralığında seyrediyor. Bunların içinde köylülerin sahiplendiği ve epeyce iş gören birçok kooperatif olduğu gibi varlığını çok hissettiremeyenler de bulunuyor.

İşçi-Köylü gazetesi olarak Turgutbey kooperatif Başkanı **Erhan Aktaş**, Tüm Köy-Sen Lüleburgaz şube başkanı **Veli Bütün** ve sendikamızın Genel Başkanı **Şevki Konur**'la bir söyleşi gerçekleştirdik.

- Kooperatifinizin durumundan söz edebilir misiniz?

- Erhan Aktaş (Turgutbey Kooperatif Başkanı): 1970'lerde çok yönlü Tarımsal Kalkınma Kooperatifi olarak kuruldu. Sonrasında ismi değişti. Şu an Lüleburgaz'a bağlı Turgutbey Kalkınma Kooperatifi adını aldı. Kooperatif, sütü bir arada tutma amacıyla kuruldu. İlk dönemlerde kooperatif için gerekli birçok malzeme, araç gereç de satın alındı. Zaman içinde özellikle '80 darbesinden sonra epeyce zayıfladı. Şu anda 15 köylü üyemiz var. Şu günlerde ortalama 400 kilo süt topluyoruz. Herkes verdiği süt kadar parasını alıyor. Kooperatif sütleri toplayıp satıyor. Kooperatif olmasaydı şirket bir kişiyi anlaşırdı ve sütleri teker teker satın alırdı. Köylülerin ortak hareket etmesini sağlıyor. İyi bir araç. SEK'in satılmasından sonra tarımda üretim yerine tüketimin teşvik edilmesiyle kooperatifin etkisi de zayıfladı. Bu yüzden kooperatiflerde de çok ileri gidilmiş değil. Bazı yerlerde kapatıldı. Biz birçok yere göre bir adım ilerdediz.

- Bölgede köylülerin geçmişe oranla sorunlarında ciddi bir artış söz konusu...

"Köylülerin kooperatifleşmesi şart!"

- Veli Bütün (Tüm-Köy Sen Lüleburgaz Şube Başkanı): Eskiden bir kilo gübre ile eşdeğeri buğday. İnsanlar para kazanabiliyordu. Maliyet, mazot daha ucuzdu. Bugün gübre pahalı; insanlar traktörüne mazot koyup tarlaya gidemez duruma geldi. Tarımdan geçinmiyorlar. Bazı gübre çeşitleri toprağı zarar verdi. Bizde toprağı tahlil ettirebilecek bize 'gidin şunu yapın' diyebilecek bir yer yok. İnsanlar gübre alıyor 'ekirim biçerim' diyerek ama ürününün parasını alamadığı için tarım kredisi, Ziraat Bankasına diğer bankalara borçları kalıyor. Şu anda Trakya'da köylülerin çoğu topraklarını sattı. Köylüler hayvancılığa yöneldiler.

- AKP döneminde köylülerin durumunda bir iyileşme oldu mu?

- Veli Bütün: Sadece AKP değil önceki hükümetler döneminde de aynı şeyler. Değişen bir şey yok. Köylüyü yıpratmaya çalışıyorlar. Bütün gelmiş geçmiş hükümetler bunu yapıyor. Al birini vur ötekine. Gençler dışarıda iş arıyor. Fabrikaların, derelere santallerin yapılması toprağımızı çok etkiledi. Trakya'da gençler kalmadı. Topraklar azaldığından dolayı gençler fabrikalarda çalışmaya başladı, İstanbul'a göç etti. Bizim köy 500 nüfuslu, şu anda 300'e düştü. Buğday, arpa, çavdar ekiliyor. Köylüler borçlandılar

bankalara. Bankalar aldı ellerinden topraklarını. Üretim de düştü. Köylünün yüzde 50'si böyle.

- Sendika olarak ne tür çalışmalar yapıyorsunuz?

- Veli Bütün: Ben Çeşmekolu Köyündem. Devlet tarafından destekleme amacıyla bir kredi verildi. Bizim köyün bu tarafındaki bir köye doğalgaz elektrik santrali kurulmak isteniyor. Aldığımız bilgilere Avusturyalı bir şirketmiş. Türkiye'de ürettiği elektriği bize satacak. Türkiye'nin şu anda elektrik ihtiyacı yok. Biz de imza kampanyası başlattık Tüm Köy-Sen olarak. Bunları bakanlıklara vereceğiz.

- Tüm Köy-Sen nasıl kuruldu?

- Şevki Konur; (Tüm Köy Sen Genel Başkanı): Sendikayı biz 2000'de kurduk. Sendika için 1.5 yıl gezdik. Traktörlerle, yağan köyden köye. Köylere gittik, köylülere sorduk, muhtarları bulduk, onlara sorduk. 1970'lerde kooperatifler için gezmiştik. Yabancı değiliz. 'Gene geldiniz' dediler. Sendikayı tartıştık. Edirne, Tekirdağ, Kırklareli'yi gezdik. 400 delege ile Babaeski'de kurduk sendikayı. Sendikayı mahkemeye verdi devlet. Köylüler sendika kurar diye bir yasa koymuş. Kuramazsınız dediler, kapattılar. 2004'te yeniden açtık. Bu sefer Tüm Köy-Sen olarak.

Sıkıntılarımız belli. Ne yapmalıyız? Diye sorduk. Örgütlenmemiz gerekiyor. Nasıl örgütleneceğiz? İşçi sınıfı, memurlar mücadele ediyor, biz dağınk olduğumuz için haklarımızı alamıyoruz. Sendika kuralım dedik!

- Sendika olarak bölgede ne tür faaliyetleriniz oldu?

- Şevki Konur; Doğal afetlerden, kaynaklanan zararların giderilmesi için sendika olarak mahkemeye, bakanlığa başvurarak bu za-

rarları tanzim ettik birçok yerde. Doğrudan Gelir Desteklerini köylülerin borcu olarak kesiyorlardı. Bunu engelledik. DGD'nin üretilen ürünü geliştirmek için verildiğini, bu yüzden borca karşılık olamayacağını söyledik. Kazandık. Marmara bölgesinde zeytin üreticilerinin hakları gasp edilmişti, onları geri aldık. Poyranlı'da jandarma karakolu açılmıştı, yolu kapattı. İtiraz ettik, yolu açtık, karakolu kaldırdık. Burada dört tane miting oldu. Bir de Tekirdağ'da miting yaptık. Karadeniz'e Rize'ye gittik. Maraş Pazarlık'ta köylülerin toprak mücadelesinin içinde olduk. Sinan köylüleriyle birlikte olduk. Her adımında vardık.

- Trakya'da köylülerin durumunu geçmişe oranla nasıl değerlendiriyorsunuz?

- Şevki Konur: Köylülerin ekonomik şartları düne göre çok ağırlaştı. Buğdayı beş sene önce verdiği fiyata veriyor. 5 sene geçmiş, mazota yüzde bin zam gelmiş. Amaç da bu zaten. Devletin uyguladığı politika bu. 10 sene öncesi ile bugün arasında çok fark var. Kriz köylüleri çok etkiledi. Hayvancılık bitti. Nüfus 70 milyona çıktı. Kimsede hayvan kalmadı, yurtdışından ithal ediyor. Yem pahalı, girdi pahalı. Maksatlı yapıldı. Dışardan et ihracatı da çözüm değil. Ürettikleri ürünler de para etmedi. Taban fiyatı verildi. Bunu istediğimizde 'serbest piyasa ekonomisinin daha iyi olacağını' söylediler. Üretimde büyük düşüş var. Bu sadece Trakya'da değil Türkiye'nin her yerinde böyle. Trakya'da köylüler topraklarını elden çıkarıyor. Amaç da bu zaten. Tarım politikası bunu hedefliyor.

- Bölgede toprakların el değiştirdiği söyleniyor...

- Şevki Konur: Toprakları ele geçirmek gibi bir amaçları var. Son zamanlarda çok uluslu tekeller buna yoğunlaştı. Örneğin Denizbank. Bu banka köylülere kredi açma yolu

ile yapıyor bunu. Denizbank özellikle köylülere kredi vermek, onları borçlandırmak, onları ödeyemez duruma getirmek ve topraklarını ele geçirmek için yapıyor. Denizbank yoluyla toprak ipotek ediliyor ve el değiştiriyor. Bu bankanın İsraililerle bağlantısının olduğu söyleniyor.

- Sendika olarak kooperatiflerle ilgili ne düşünüyorsunuz, önümüzdeki günlerde neler yapmayı hedefliyorsunuz?

Şevki Konur: Kooperatiflerin birçoğu bizim denetimimizin dışında. 80'den sonra yönetimler değiştirildi. Çoğu köylülerin çıkarlarından çok kendi çıkarlarına çalışıyor. Birçoğu iflas etti. Şu anda varlığını sürdüren köylerde birim kooperatif var. Birlik yok. Kooperatif toplu pazarlığa giriyor. Kırklareli'ye bağlı Dokuzkük köyü var, Poyranlı'da var. Çeşmekolu var, Tozanlı var. En azından Kırklareli'de 15-20 tane var. Kooperatifte planlı bir üretim var. Örneğin; 1970'li yıllarda biz Ege'de köylülerden Narenciyeyi alıp şehirde satıyorduk. Doğrudan tüketiciye mercimek, zeytin, şeker, pirinç ulaştırıyorduk. Bu yüzden örgütlenmeliyiz. 12 Eylül'den sonra kooperatiflerin çoğunu kayyuma verdiler. Köylülerin kooperatifleşmesi şart. Sendika olsa da alabildiğine örgütlense de gene kooperatif kurmak zorunda. Kooperatif, ürettiğini doğrudan pazarlayacak toplu üretim yapacak, geliştirecek, araştırma-pazarlık yapacak. Biz sürekli şunu söyledik. Birlik olacağız, güç olacağız, sonra siyasi partimizi seçeceğiz. Örgütlenmeyi hedefliyoruz. En zor tarafı da burası, ekonomik sıkıntılar var. Onları aşmaya çalışıyoruz. Köylüler çok dağınık, onları toparlamaya çalışıyoruz. Her köye şube kurmak, her köyde bir temsilcimizin olması, bir ilçede 20-30 köy varsa 5'er kişiden 150 kişi çekirdek kadro. Bu kadroları görevlendirmek ve köylerde sıkı sıkıya çalışmak hedeflerimizdir.

(İstanbul)

Avusturya Yeni Demokratik Kadın 9. Kurultay

Avusturya Yeni Demokratik Kadın Wögrl kasabasında 9. Kurultayını gerçekleştirdi. Avusturya'nın değişik şehirlerinden seçilip gelen 21 delegenin katılımıyla gerçekleştirilen kurultayımız, ülke kadınlar komitesinden bir arkadaşımızın yaptığı selamlaşma ile başladı.

Avusturya Komite Başkanı konuşmasında, Avusturya'daki gelişmelere değinerek, özellikle Tasarruf Paketi adı altında dayatılan yıkım paketinin kadınlar nelemere mal olacağına dikkat çekti. Ardından merkezi komisyonun hazırladığı tüzük tartışıldı. Canlı geçen tüzük tartışmalarında, tüm maddeler tek tek tartışmaya açılarak, onaya sunuldu. Yine Ülke komitesinden bir başka arkadaşımız Faaliyet Raporu tartışmaya açtı.

Raporunun tartışılmasının ardından, gelen eleştiriler, öneriler ve sorulara yönelik görüşleri toparlayan arkadaşımız, öncelikle karamsarlığın mutlaka zihinlerden kovulması gerektiğine vurgu yaparak, kadın örgütlenmesinin neden sahiplenilmesi gerektiğine dikkat çekti. Avusturya'da 3 arkadaştan oluşan yönetimin seçilmesi ve dilek ve temennilerin sunulmasıyla sonlandırılan kurultayımızın ciddiye alınıp, sonuçlarının bölgelerde ciddiyle tartışılması gerektiği vurgulandı. Mücadelenin bizi beklediği ve daha fazla emek ve katkı, her üyenin üzerine düşen sorumluluk ve görevlerine dört ele sarılması temennisiyle kurultay sonlandırıldı.

(Avusturya Yeni Kadın)

5. Almanya Yeni Kadın Kurultayı yapıldı

Almanya'nın değişik şehirlerinden seçilip gelen 25 delegenin katılımıyla gerçekleştirilen Kurultayımız, ülke kadınlar komitesinden bir arkadaşımızın yaptığı selamlaşma ve Mirabel Kardeşler şahsında tüm dünyada özgürlük, bağımsızlık ve özgür bir dünya yaratma mücadelesinde şehit düşenler adına saygı duruşuna çağırmasıyla başladı.

Delege tespitinin ardından, Kurultayı yönetecek olan divanın seçimi yapıldı. Gündemin onaylanmasından sonra Almanya Komite Başkanı arkadaş Kurultayımızı selamlayarak başladığı konuşmasında, Almanya'daki gelişmelere değinerek, özellikle Tasarruf Paketi adı altında dayatılan yıkım paketinin kadınlar nelemere mal olacağına dikkat çekti. Ardından ilk gündem, Merkezi Komisyonun hazırladığı tüzüğün tartışılması oldu. Canlı geçen tüzük tartışmalarında, tüm maddeler tek tek tartışmaya açılarak, oylamaya sunuldu. Ardından Faaliyet Raporu tartışmaya açıldı.

Kurultayda önerilen ve kabul gören öner-

geler şunlardı:

1) Merkezi Kurultayda delegelerin çoğunluğunun kararıyla kullanıma kararı çıkan "fuhuş" kelimesinin kullanılması,

2) Üyelik kampanyasının başlatılması,

3) 25 Aralık'ta Türkiye'de gözaltında kaybedilenler için gerçekleştirilen cumartesi eylemlerinin 300.'sü gerçekleştirilecek. Yani sokaklarda saçlarından sürüklenen yaşlı analarımızın, babalarımızın, kayıp yakınlarımızın, devrimci çevrelerin kayıplarını aramak ve kaybedenlerden hesap sormak için sokağa çıkışlarının 300. haftası olacak. Bu vesile ile 25 Aralık'ta tüm Avrupa'da bu eylemi gerçekleştirenlerin sesi olalım önerisi geldi.

Hessen ve Güney bölgesinden 5 arkadaştan oluşan yönetimin seçilmesinin ardından Kurultayımızın en güzel bölümü de, Wiesbaden derneğimizin kurultayımıza yaptığı sürprizi. 20. maddede yılımlarda emeklerimizin hep beraber ciddiye alınıp, onure edilmesinin güzel bir örneği idi. Bu inceliklerinden dolayı,

(Almanya Yeni Kadın)

başta Wiesbaden derneğimizin başkanına olmak üzere, tüm emeği geçen arkadaşlara ve Kurultayımıza katılan Demokratik Kadın Hareketi'nden ve IMECE'li dostlarımızın mesajlarından dolayı teşekkür ediyoruz.

(Almanya Yeni Kadın)

İsviçre 3. Kadınlar Kurultayı Büyük Bir Coşkuyla Gerçekleştirildi!

27 Kasım tarihinde Zürih'te gerçekleştirilen 3. Kadın Kurultayımız delegelerimiz ve misafir dostlarımızın selamlanmasıyla başladı.

Kurultayımız Merkezi Komisyonun hazırladığı tüzük taslağı tartışılmasıyla devam etti. Oldukça ilgiyle dinlenerek, kolektif ve canlı tartışmalarla tüm maddeler onaya sunuldu. Daha önceden tartışılan tü-

zük maddelerine yönelik eleştiriler ve öneriler alınarak bazı değişiklikler ve düzenlemelerle tüzük kabul edildi. Ardından faaliyet raporu komitede yer alan bir arkadaşımız tarafından okunup delegeler ve katılan diğer dostlarımızın tartışmasına sunuldu.

Mali raporun sunumu ve onaylanmasının ardından geçmiş dönem örgütsel olarak girmiş olduğumuz geri durumu bu yıl

alt üst ederek 7 arkadaşımızdan oluşan İsviçre ülke kadın komitesi seçildi. Merkezi Kurultaya gidecek delege tespitinin ardından, katılımcıların sunduğu dilek ve temenniler alınarak Kurultayımız yeni ülke yönetimine genç ve tecrübeli kadın arkadaşlarımızın aday olması ve seçilmesinin coşkuyla sonlandırıldı.

(İsviçre Yeni Kadın)

Sermayeye açık, insana kapalı sınırlar

Kapitalizmden önce insanlara açık olan dünya, kapitalizmin doğuşu ve gelişmesiyle insanlara kapatılıp sermayeye sınırsız hale geldi. Sermayenin gelişimi için önündeki tüm engeller kaldırıldı. Hareket alanı olabildiğince genişledi. Bu gelişim beraberinde girilen ülkelerde yıkım getirdi. Gelişim arttıkça tahribatın boyutları ölçsüz bir şekilde genişledi. Bütün bunların faturası ise halklara kesildi. Yaşanan savaşlar, yoksulluklar, susuzluk ve açlık halk kitlelerini yeni yaşam alanları arayışlarına itti. Yukarıda bahsi geçen fenomenler, 20. yılın ikinci yarısında ve 21. yıl ile birlikte göç olgusunun kitlesel bir boyut almasına neden oldu.

Göçün bu denli yaygınlaşması, ilk olarak yaratıcısı ve sürdürücüsü olan emperyalist ve kapitalist ülkelere yansıdı. İlk süreçlerde kendi kontrollerinde yapılan göç hareketleri, sonraki yıllarda kontrol dışına çıktı. Denetlenemez göç sorunu, yerini sınırların denetimini çözümlene bıraktı. ABD'nin Meksika sınırına duvar çekmesi, AB'nin birlik sınırlarına özel kuvvetler yerleştirilmesi bunun göstergesidir. Elbette göç, en yoğun yaşandığı AB gündeminde ilk sıradadır. AB son yıllarda sınır güvenliği noktasında daha ortak ve koordineli hareket etmekte. FRONDEX ile vücutlanan bu koordinasyon, ihtiyacın fazlası göçmenin sınırlarda durdurulmasını ve seçilerek AB topraklarına alınmasını amaçlamaktadır. FRONTEX güvenlik sisteminin hayata geçtiği ülkelerden biri de Yunanistan. Son iki yıldır Ege denizinde konuşlanan FRONDEX sonucu bu alan üzerinden gerçekleşen göç akışı yaklaşık % 45 oranında azalma gösterdi. Burada sağlanan "başarının" ardından AB ve Yunanistan FRONDEX'in Yunanistan-Türkiye kara sınırına da yerleştirilmesine karar verildi. Bu doğrultuda, Ekim ayı içinde 175 kişilik ilk RABBIT (AB sınırları acil müdahale timleri) timleri sınıra yerleştirildi. Değişik AB ülkelerinden oluşan bu timler, helikopter, termal kamera, cip ve diğer teknik donanımlarla desteklenmektedir. Öncelikli göçrev alanı ise, Yunanistan'ın Orestida şehrinin 12,5 km'lik kuzey sınır alanı. Bu sınır kesimi göçmenlerin en yoğun geçiş yaptıkları alan. FRONDEX sınırlardaki tüm uygulamalardan sorumlu olacak. Onca tehlikeyi aşip sınırlara ulaşan, burada da boşalma, mayın tehdidini aşabilenler bu defa da sınır timlerini aşmak zorunda kalacaklar. Bunu aşamayanlar ise ölümün, yoksulluğun ve açlığın alın yazısı olarak yazıldı ki kendi ülkelerine geri gönderilecekler.

AB mantalitesinde özgürlük, sömürü ile eş anlamlıdır. Demokrasi ve insan hakları ise kendi sınırları ve çıkarları ile ölçülür. AB fikri, bırakın geri bırakılmı ve bağımlı ülke halklarını kendi ülke halklarını da ikna edememekte. AB Parlamento seçimlerine katılımın yarılarda seyretmesi bunun göstergesidir. Dün "demokrasi" ve "insan haklarının" kalesi olarak gösterilen AB bugün açıkça göçmen kitlelerin hapisanesidir. (Yunanistan bir İK okuru)

YARINI OLMAYAN ÜLKE: YUNANİSTAN

2007 yılı itibarı ile başlayan finansal krizin, artçı sarsıntıları devam eden Yunanistan'da ak günlerin pek yakın olmadığı, en son AB Komisyonu'nun açıklamaları ile daha da belirginleşti. Mayıs ayında IMF-AB troykası ise yapılan anlaşmanın üzerinden daha birkaç ay geçmemişken -ki bunun tek anlaşma olacağı ifade edilmekteydi- yaz sonlarında yeni bir paket daha ortaya çıktı. Paket pakete ortaya saçılan saldırılar yetmedi, ek düzenlemelerle saldırıların kapsam alanı genişletiliyor. Kamuda başlayan, işçi ve emekçilere yayılan saldırıların hedef tahtasına orta tabakalar da girmekten kurtulamadı. Maaşlarda yapılan ilk % 30'luk kesintinin ardından, şimdi de yeni bir % 40'luk kesinti yapılması hedefleniyor. Kamu açığının kapatılması amacı ile kamu kurumlarının kapatılması, birleştirilmesi nedeniyle şu an için 100.000 sözleşmeli, mevsimlik vb. emekçi işinden olacak.

Resmi kamu açığının % 15,4 olduğu ülkede, uygulanan tasarruf politikaları sonucu açık her ne kadar % 9,6 olsa da gene de sözde krizden çıkış vaatleri havada kalmakta. AB Komisyonun yaptığı açıklamada, kamu borçlarının Gayri Safi Milli Hasılaya oranının 2012'ye kadar % 156 olacağı, kamu bütçe açığının 2011-2012 yılları için % 7,5 dolaylarında seyredeceği, bu yıl için % 4,6 olan enflasyonun 2011 için % 2,2; 2012 için ise % 0,5 olacağı tahmin edilmektedir. Komisyon,

Referandumda Göçmenlere düşmanlık onaylandı!

"Suç" işleyen göçmenlerin oturum hakları otomatik olarak iptal edilerek hemen sınır dışı etmeyi amaçlayan yasa tasarısı ırkçı parti UDC ve SVP tarafından 210 bin imza toplanarak meclise yasa tasarısı sunmuş ve hükümet de bu yasa önerisine karşı öзде hiçbir farkı olmayan öneri hazırlayarak, 28 Kasım 2010 tarihinde halk oylamasına gidilmiştir.

Sözde kriminal suçlu göçmenleri hedef alan bu yasa önerisi % 52,9 oyla referandumda evet oyu çıkararak suçlu göçmenlerin mahkemeye çıkarılmadan oluşturulacak sınır dışı etme insiyatifi tarafından sınırdışı edilebilecek. Üstelik sadece suç işleyen kişi değil, İsviçre'de doğup büyümüş çocuk ve gençler de anne-babasının işlediği bir suçtan dolayı sınır dışı edilmeye başlandı.

Yine aynı tarihte yapılan bir diğer referandum ise "zenginlerden ek vergi alınması" konusuydu. Ancak bu yasa da maalesef reddedildi. Zengine dokunmayı düşünmeyen İsviçre halkı her geçen gün ırkçılık ve gerici politikaların etkisinde kalarak her iki yada da sınıfta kalmıştır.

Avrupa öğrenci eylemleriyle sarsılıyor!

İngiltere hükümeti on binlerce öğrenciye okul kapılarını kapatacak olan bir karara imza atarak harç paralarına yüzde 300 oranında zam yaptı. Buna göre 2012'den itibaren harçlar 9 bin sterline çıkacak. Zammın derhal geri alınmasını isteyen öğrenciler ise sokaklara döküldü.

50 bini aşkın öğrencinin katıldığı eylemlerde başkent Londra sokakları ilk adrestir. Londra dışından da katılımın yüksek olduğu eylemlerde hedef hükümetti. Fransa'daki direnişleri ders aldıklarını dile getiren öğrenciler, 10 Kasım'da başladıkları eylemlerine devam ediyorlar. Muhafazakar Parti binasına girmek isteyen öğrencilere saldıran polis, barışlı olmadı ve öğrenciler binaya girmeyi

ördenme süresinin 3 yıldan 6 veya 11 yıla çıkarılma fikri de borç ödemenin uzayacağı, kemer sıkma politikalarının süresinin de uzayacağı anlamına geliyor.

Bütün bu saldırılara rağmen, genel direniş sendikalarında hakim olan işbirlikçi liderlik nedeniyle şu ana kadar örelememiş ve direnişin lokal düzeyde kalması, emekçileri de iki cephede birden mücadele etmek zorunda bırakmaktadır. 14 Aralık olarak ilan edilen genel grev ise yılbaşı öncesi sendikal liderliklerin sisteme yılbaşı hediyesi olarak okumak gerekir.

Ateş her ne kadar hala ülkeyi sarmamış olsa da kıvılcımlar kendini güçlü bir şekilde göstermeye devam etmekte. Geçen günlerde başlayan ve bir haftaya yakın süren belediye temizlik işçilerinin grevi, 9 gündür (30 Kasım itibarıyla) devam eden ve 2 Aralık'a kadar devam edilemesi kararlaştırılan Liman işçilerinin grevi, hükümeti fazlasıyla ürkütme yetti. Ürktüğündendir ki, grevin devam etmesi halinde sivil olağanüstü hal ilan edileceği ifade edildi. Bunların dışında düşük kapsamda ancak radikalleşen direnişlere de tanık olduk. Kültür Bakanlığında çalışan sözleşmeli işçilerin Akropol antik şehri ve müzesi işgalleri bunun örnekleridir. Sendikal önderliklerin işbirlikçi-hain tutumu bu tarz lokal ve radikal eylemlerle artacağını göstermektedir.

(Yunanistan'dan bir İK okuru)

başardı. 24 Kasım'da sokaklara dökülen öğrenciler, İngiltere'de tüm emekçilere dönük gerçekleşen "kesinti" saldırısına karşı verilecek olan mücadelenin de işaret fişğini yakmış oldu. İtalya'da da üniversitelerde gerçekleştirilmek istenen "reform" tasarısına karşı öğrenciler 27 Kasım günü parlamentoyu kuşattı, tarihi Kolezyum ve Piza Kulesi'ni işgal etti, yolları kesti.

Portekiz'de genel grev hayatı durdurdu

Portekiz'de sendikalar hükümetin maaş ve ücretlerde kesintiye gitme planını protesto etmek için genel grev gerçekleştirdi. Genel grev nedeniyle ülkede ulaşım, eğitim ve sanayi faaliyetleri işlemez duruma geldi.

Grev nedeniyle ülkenin iki ana sendikası, ortak hareket etme kararı aldı. Sendika yetkilileri, greve hem kamu hem de özel sektörden geniş katılımın gerçekleştiğini açıkladı. Yüzlerce uçak seferi iptal edildi, limanlarda hizmetler aksadı.

EVRENSEL BAKIŞ

Emperyalizmin hedefindeki Asya Pasifik...

NATO'nun 21. yy'daki rolünün tanımlandığı Yeni Stratejik Konsepti, 19-20 Kasım'da Lizbon'da onaylandı. Konsept, ittifakın (NATO) gelecek 10-15 yılını şekillendirmeye hedefiyle ele alındı. Zirvede üzerinde uzlaşma sağlanan en önemli projenin Füze Kalkanı Sistemi olması bu şekillenmenin hangi yönde seyrizleyeceğine dair de önemli ipuçları sundu.

Kestirmeden söylemek gerekirse, emperyalist askeri (ve ekonomik-siyasal) saldırganlık politikaları önümüzdeki dönem dünyanın daha geniş bir alanına yayılmak isteniyor. Uzlaşma da esas olarak bu noktada gerçekleşti. Saldırganlığın daha yoğunlaştırılarak yayılmak istendiği alanlardan biri de Asya Pasifik bölgesi...

ABD emperyalizminin, Asya Pasifik bölgesindeki askeri ittifakını ve konuşlanmalarını ileri taşıma-geliştirme çabasını uzunca zamandır sürdürdüğü, öncelikli gündemleri arasında tuttuğu biliniyor. Jeo-stratejik önemi oldukça büyük olan bölgede emperyalist politikalarının güdümünde olan, emperyalistlerin biçtiği rolü yerine getirebilmek için olanca güçleri ile çaba sarf eden ülke rejimleri (Filipinler, Güney Kore vd.) olsa da, bu rolü kabul etmeyen ve/veya çeşitli nedenlerle ayak diri görünen ülke rejimleri olduğu da görülmüyor.

Asya Pasifik bölgesine dönük politikalar kapsamında ele alınan Rusya, Çin ve İran gibi ülkelerin bildik nedenlerle ve en azından bugün için ABD emperyalizmi öncülüğündeki emperyalistlerin (ama öncelikle de yine ABD'nin) bölgesel politikalarına bağımlı bir üstlenmeleri pek mümkün görülüyor.

Ancak dünya politikası içinde önemli bir yerde durdukları yadsınamaz olan bu üç gücün dışında emperyalist politikaların dahil edilmeleri ve/veya bölgedeki önemli dayanaklar arasında yer almaları tam olarak sağlanamayan ülkeler de var. Burada kastedilen, ABD emperyalizmi öncülüğündeki batı emperyalizminin politikalarına dahil olma-dayanak oluşturmak elbette. Bu ülkelerden biri, kendi küçük ama bölgede bulunduğu yerin önemi büyük olan Myanmar (Mynmar) iken bir diğeri de Kuzey Kore.

Myanmar'da istenilen rejim değişikliğini yaratma girişimleri, son birkaç yıldır "renkli devrim" provaları üzerinden gelişse de bu noktada henüz istenilen sonuç alınmış değil. Myanmar'da arzulanan rejim değişikliği, "renkli devrim" ve buna bağlı olarak da kimi kula kişiliklerin "demokrasi kahramanı" ilan edilerek, önümüzdeki süreçte iktidara getirilmesi hedefli "yumuşak" yöntemlerle ele alınırken (tabi bu, yöntemin hep böyle sürdürüleceği anlamına gelmiyor), Kuzey Kore'ye dönük politikaların, "hizaya getirme" niyetli daha saldırgan bir usula sahip olduğu görülmüyor-biliniyor. Son yıllarda İran'la birlikte hedef tahtasına oturtulduğunun da bilindiği-gözlemlendiği gibi.

ABD emperyalizminin askeri saldırganlık politikalarının, NATO şemsiyesi altına sokularak, Yeni Stratejik Konsept haline getirilmesinin hemen ertesi günlerde, Kore Yarımadasında yaşanan gelişmeler, Kuzey Kore hedefinin, tıpkı İran hedefi gibi yeni dönemin öncelikleri arasında olmayı sürdürdüğünü gösteriyor. Kasım ayının ilk yarısında bölgeye yapılan tur sırasında Hindistan, Endonezya, Vietnam, Kamboçya, Malezya, Avustralya, Yeni Zelanda, Papua Yeni Gine, Tongo ve de özellikle Güney Kore yönetimleri ile bir dizi görüşmenin gündeme gelmesi de yine önümüzdeki sürecin alt yapısını pekiştirmeye dönüktü.

Aynı tur sonrasında ABD-Japonya "güvenlik ittifakı"nın teyit edilmesi, ABD emperyalizminin Japonya'nın Çin ve Rusya ile yaşadığı sorunlarda, Japonya'nın yanında yer aldıklarını ilan etmesi ve Japonya'nın BM Güvenlik Konseyi Daimi Üyesi haline gelmesi için destekledikleri açıklaması da yine Asya Pasifik hedefine ulaşmaya dönük çıkarlar dahilinde gerçekleşti. Bu gelişmelerin NATO zirvesinin hemen öncesine denk getirilmesi, NATO'nun zirveyle birlikte genişletilen askeri misyonunda bölgenin tutacağı yerin önemine de işaret ediyor.

Bunun içindir ki Kore Yarımadasında hemen zirve sonrası "savaş çanları"nın çalmaya başlaması tesadüf değildir. Kuzey Kore'nin tabii olarak sonrasında Güney Kore topraklarını vurduğu ve sivillerin yaşamını yitirmesine neden olduğu yönlü gelişmeler eşliğinde patlak veren gerginlik, bir anda dünya gündeminin baş sıralarına oturtuldu. Tabi ki en başta da ABD emperyalizmi tarafından...

ABD emperyalizminin daha gelişmelerin ayrıntıları bile tam olarak açığa çıkmamışken Kore Yarımadasında yaşanan bu gelişmenin üzerine atılması, gelişmenin arka planına dair kuşku da artırdı. Çünkü son yıllarda başta Ortadoğu olmak üzere birçok bölgede yaşandığı gibi, ABD emperyalizminin temsilcileri ne zaman bir bölgede yoğun bir trafik gerçekleştirdiler, onların ardından söz konusu bölgede savaş rüzgarları esmeye başlamaktadır. Bunun içindir ki "düşman kardeşler" olarak anılan Kuzey Kore ile Güney Kore arasında esen savaş rüzgarlarının ABD temsilcilerinin bölgeye yaptığı ziyaretin hemen sonrasında denk gelmesi şaşırtıcı değildir. ABD'nin ortaya çıkan bu durumu "fırsat" bilerek (ki kendi yarattığı fırsat) Güney Kore ile ortak bir askeri tabiiat kararı (28 Kasım için) alınması da aynı şekilde şaşırtıcı olmadığı gibi.

ABD emperyalizminin Kore hedefindeki ısrarının tek nedeni ise, sadece buranın bölgesel stratejik önemi değildir. Bu ısrarda ABD'nin yaklaşık 60 yıl önce yaşadığı kuyruk acısı önemli bir yer tutmaktadır. Bugün artık Kuzey Kore ve Çin çoktan kapitalist yola girmiş olsalar da tüm Asya'nın halkları emperyalist planları tersine çevirecek potansiyele sahiptir.

Ali yoldaş için “yapılamaz”, “imkansız” olan yoktu!

24 Aralık 1978'de yaşamını yitiren Proleterya Partisi'nin yiğit militanlarından Ali Yılmaz'ın anısına...

Ali yoldaşın yaşamını bütün yönleriyle anlatmanın olanağı yok. Ancak belli bir kesitini bilebiliriz ve belli yönlerine değinebiliriz. Bir kamulaştırma sırasındaki kayıplarımızdan sonra askeri komiteye takviye istememiz üzerine Ali yoldaş Parti tarafından görevlendirilmişti, öyle tanışmış olduk. O güne kadar görevlendirilen yoldaşlar içinde en genç olanıydı. 15-16 yaşlarında ancak vardı. Ufak tefek oluşu onu daha da genç gösteriyordu.

Ali yoldaş yeni “mesleğine” şaşırtıcı derecede hızla adapte oldu. Bize gelmeden önce tornacılık yapıyormuş. Askeri komiteye yeni alınan her üye gibi Ali yoldaşa da hemen elimizde bulunan tabanca ve otomatik silah çeşidinin kullanımını öğrettik. Kimi kimyasal patlayıcı üretimi de dahil, yığınlarca çeşit bomba yapımını da. Amaç sadece çeşitli silahları tanınması de-

ğil, pratikte kullanılmasını, fonksiyonlarını, çıkabilecek muhtemel arıza çeşitlerini, onun nedenlerini, ne yapması gerektiğini vb. öğretmek ve böylece silahlara iyice adapte olmasını sağlamaktı. Bunun yanı sıra silah ve bomba sesine alıştırmak ve psikolojik hazırlığını yapmaktı. Hemen hemen her hafta silah atışları bir görev olarak yapılıyordu. Ali yoldaş öğretilenleri müthiş bir şekilde alıyordu. Gerçekten ona gösterilen bir şeyin bir daha tarif edilmesine gerek kalmıyordu.

İşçilik hele hele tornacılık mesleğinden gelen bir üretme ve yatkınlığının da payı olduğu açıktır. Ali yoldaşın bu yönü aldığı görevi iyi kavrama, öğrenme, kendini geliştirip yetkinleşme, en iyisini yapma, görevlerine sarılma ve ona layık olma, yaratma ve verebileceğinin azamısını verebilme bilincinden geliyordu. Her yoldaş bu yönü örnek almalıdır.

Olanaksızlıkları, hazırlıksızlıkları mazeret olarak görmezdi

Birkaç başarılı eylemden sonra birçok eylemin keşfinde görevlendirilmişti. Bu, hem yaşı ve tipinden dikkat çekmeyeceğinden dolayıydı, hem de keşif ve ona uygun planlamayı yapma görevi vererek “mesleğine” vakıf olma oranını ölçmek amacıyla. Yoldaş bu yönden de müthişti. İstihbarat gözlemlenmesini kapsamlı, en ince detayına kadar her türlü riski hesaba katarak yerine getiriyordu. Planlamayı da isabetli yapıyordu.

Ali yoldaş kısa sürede askeri yönde yetenek kazanıp gelişmesi sonucu denetimine bir birim verildi. Bir süre sonra ikinci bir birimin sorumluluğu da verildi. İki birimin komutanlığını yürütüyordu. Her hücrenin her hafta en az bir eylemi vardı.

12 Mart sıkıyönetim savcılarında Yaşar Değerli'nin ordu evi lojmanları içinde arabasına bomba konulup cezalandırılmasına, MHP'nin Anadolu sorumlularından Hüseyin Altay ve yanındaki iki üç korumasını, yine Hayati Doğan Aslan'ın cezalandırılması (o komite eylemlerinden Faik İcmeli adlı faşist, bir iki girişime rağmen tek sağ kalanıdır), İstanbul birinci şube ekipler amiri Uğur Gür'ün cezalandırma eylemi, Toptaşı hapishane baskını (dörtü bizim, 5'i MLSPB'li arkadaşların kaçırılması) vb. öne çıkan eylemlerinden bazılarıdır.

Ali yoldaş için “yapılamaz”, “imkansız” olan yoktu. Görev alanına giren olsun, yapılması gerekenler olsun veya özellikle üstten gelen bir eylem kararı talimatı olsun onu en kısa sürede uygulamada mazeret tanııyordu. Ne yapıp edip yapılması gereken, gerekli olan şey-

leri mutlaka yaratır, hazırlıklarını yapar, yerine getirirdi. Olanaksızlıkları, hazırlıksızlıkları mazeret olarak görmezdi ve bunları bulmanın, biraraya getirmenin, yaratmanın ve ileri taşınmanın devrimci olmanın, komünist olmanın gerekliliği olduğunun bilincindeydi.

Günlük görevlerinden eve dönünce uyku dışında bir dakika bile boş durmazdı. Siyasi eğitim çalışmasında bile bir taraftan can kulağıyla dinleyip, özümseyip, tartışmaya katılırken bazen bir taraftan da teknik işlerle uğraşır.

İlkokuldan sonra okumasına ve elektronik konularında teknik bilgi eğitimi alınmasına rağmen geciktirici, kumandalı bombalar üzerinde çalışır, çeşitli elektrikli ve mekanik bomba çeşitleriyle uğraşır. Öğretilen bomba çeşitlerini daha da geliştirme üzerine bir şeyler çizer veya pratikte yapardı. Ali yoldaş gözünün iliştiği her şeye “nasıl işe yarar, nasıl yararlı hale getiririm” gözüyle bakardı.

Genellikle yanında pazar çantası bulundurur, bir şey bulunca içine atardı ve yolu çöplüklerden geçmişe çöp alanlarında işe yarayabilecek ne bulursa onu alır, getirir onlardan bir şey “icat” ederdi. Düşmana karşı kullanmak için!

Kafasında her an düşmana darbe vurmak vardı

Bu düşünceyle yatıp bu düşünceyle kalkıyordu. Çoğu zaman yattığı odada, uyumadan yatağından fırlayıp gelerek “Yoldaş... şöyle bir yöntem buldum”, “böyle bir plan var” derdi ve dediği onaylanınca düşman onun olmuş gibi yatağına giderdi.

Bu gelişiminden dolayı çok genç olmasına rağmen henüz 17 yaşına girmeden PÜ yapıldı ve I. Konferans'a yer aldığı organda katıldı. I. Konferans öncesi partiden kopan “Kurtuluş Yolu” (MZ'ciler) isimli grup-

bu kurmaya çalışanlara karşı tavır alması olsun, Konferansın hemen sonrası çıkan YHF'ye tavır alması olsun parti yıkıcısı grup ve hiziplere karşı uyanık ve tavizsizdi. Ali yoldaş parti ve davaya bağlılığı ve dava adamı olmasını sadece belirttiğimiz yönleriyle değil, aynı zamanda partiyi ideolojik olarak örgütsel olarak koruma, partinin değerlerini, silah araç ve gereçlerini koruma bakımından da titizdi. Bu yönler de onun belirgin yanıydı.

Devrimci kültür, devrimci yaşam, fedakarlık, çalışkanlık, yaratıcılık, öğrenme ve gelişmeye doymama, kendine, partiye, davaya ve yoldaşlarına açık olma, disiplin ve illegalite, eleştiri ve özleştiride samimi ve içten olma, yoldaşlık bağları, sınıf kınıyla mücadeleye bütün benliğiyle girme vb. gibi yönler yoldaşın belirgin yönleriydi. Bunlar bize örnek olan yönleriydi.

Ali Yılmaz yoldaş diğer yoldaşlarıyla birlikte birkaç yıl kullandıkları ev civarında kuşku lanmaları sonucu evindeki en önemli şeyleri boşaltıp, baskına uğraması halinde düşmana kayıp verdimce amacıyla bubi tuzaklı bomba döşer. Ayırdıktan sonra bölge parti organına haber verilir, bölge parti organı evin müstakil değil de bir binanın zemin katı olduğunu öğrenmesi sonucu binada oturan halka zarar verir diye tuzaklamayı yanlış görüp gidip kaldırmaması ister. Ali Yılmaz yoldaşın bu yönü güven sonucu dikkatsizce davranmasından dolayı kaza ile bubi tuzaklı bomba patladı. Ve bir bacağı, kolu olay yerinde kopan yoldaş, ağır yaralı hastaneye kaldırılıp, hastanede faşist polislin tedavisi engelleyip işkenceyle bilgi almaya başlamasıyla aynı gün 24 Aralık 1978'de şehit düştü.

Mücadele bayrağını bize bırakarak aramızdan ayrıldı. Onu mücadeleimizde yaşatacağız.

(Bir yoldaş)

KAVGADA ÖLÜMSÜZLEŞENLER

Ali Kepez: Elbistan doğumlu olan Ali Kepez, Partizanlar İstanbul'da tanıştı. Ümraniye'de gecekonduda yapımında çalıştı. İstanbul'da muhasebecilik yapıyordu. Daha sonra yurtdışına çıktı. 23 Aralık 1979 tarihinde kaldığı evde çıkan yangında yaralandı. Kaldırıldığı hastanede yaşamını yitirdi.

Pozveng şehitleri

13 Aralık 1993 tarihinde faşist TC'nin katliam listesine bir yenisi daha eklendi. Ovacık Pozveng köyünde meydana gelen çatışmada hanvanın kötü olmasından dolayı köye girmek zorunda kalan gerillalardan Bekir Kürşat Önay, Fevzi Koç, Hacı Mustafa Aslan ve Deniz Som şehit düştü. Ayrıca 12 yaşındaki Nuray Laço ve 11 yaşındaki Halil Laço kardeşler de TC'nin gerilla sivil ayrımı

yapmadan sürdürdüğü hava bombardımanında katledildi. Bu çatışmada TC de kayıp almış, çok sayıda asker yaralanmıştır.

Bekir Kürşat Önay: 1969 Gaziantep doğumlu, çalışkanlığı ve devrime olan inancı ile örnek olan Bekir Kürşat Önay (İsmail-tetikçi) gerilla olmadan önce TMLGB üyesiydi. 2 yıllık gerilla faaliyeti boyunca birçok eyleme katıldı.

Fevzi Koç: Dersim'in Hozat ilçesine bağlı Zime köyünde doğdu. Gerilla yaşamından önce aktif bir militi. Şehit düştüğünde halk ordusunda birim komutanlarından biri idi.

Hacı Mustafa Aslan: Sivas doğumlu olan Mustafa Aslan (Mehmet Ali) yüreği devrime sevdalı bir partizandı.

Deniz Som: Dersim'in Ovacık ilçesine bağlı Gözeler köyünde doğdu. Deniz Som (Serhat) da diğer yoldaşları gibi son nefesine kadar çatışarak toprağa düştü.

Mustafa Şişman: Aslan Sivas'lı olan Mustafa Şişman Proleterya Partisi'nin yürüttüğü “MHP, ÜGD kapatılsın, MİT Kontrgerilla dağıtılsın” adlı kampanyanın afişlerini astığı sırada Topkapı Mithtapaşa'da 24 Aralık 1978'de fabrika bekçisinin

açtığı ateş sonucu şehit düştü.

Sedat Özkarađ: 27 Aralık 1980 günü tutsaklar yine günlük yaşamın akışı içinde havalandırmaya çıkmışlardı Adana zindanında. Yapılan bir çağrıyla tutsaklar normal aramaya yapılacağını düşünerek koşuşlarına girdiler. TKP/ML tutsaklarının kaldığı 2. Koğuştan yükselen kavga ve direniş haykırışları sessizliği bozdu. “Arkadaşlar Sedat'ı yaraladılar, Sedat ölüyor” seslerini duyan diğer devrimci tutsaklar hep bir ağızdan “Kahrolsun faşist cunta”, “Sedatlar ölmez” sloganlarıyla direnişe ortak oldular.

Sedat Özkarađ, 27 Aralık 1980'de işkencede katledildi. Adana Kiremithane'deki eski hapishanede merdivenlerin her iki tarafında dizilmiş askerlerin dipçik kembeleri altında kararlılığını, devrime olan inancını, partisine olan bağlılığını asla yitirmedi.

Sedat Özkarađ, Urfa Siverek doğumluydu. Ailesi yoksulluğun ve ağa baskısının zulmü altında kaçıp Mersin'e göç etmişti. Sedat çok genç yaşta olmasına rağmen sosyal gerçeklikleri kavrayarak sınıf mücadelesine atılmış ve Partizan saflarında mücadele yürütürken tutsak düştü.

PUSULA

ENERJİMİZİ BİRLEŞTİREREK ADIMLARIMIZI HIZLANDIRMALIYIZ

Proleterya Partisi'nin her örgütlü bireyinin görevi partinin bütün çalışma alanlarındaki sorunlarına dair kafa yormaktır. Burada sunulacak katkının niteliğinin yanında, böyle bir yönelime, böyle bir bakış açısına sahip olma görevini bilince çıkarmak önemlidir. Bu görev bilinci niteliksel bir gelişmenin yolunu açabilir, her türlü siğ ve dar bölgeci bakış açısının zeminini zayıflatır.

Öncelikli diğer bir görev ise; bu genel bakış açısına uygun olarak kendi faaliyet alanımızda yoğunlaşmak ve bulunduğumuz alandaki çalışmalarını daha yaratıcı bir tarzda yürütmektir. Bütüne bakış açısı perspektifiyle parçada yerine getirilecek görev genel gelişmeye olumlu temelde katkı sunacaktır. Çünkü parçada yerine getirilen her görev bütüne hizmet eder. Dolayısıyla parçada görevler aksatılırsa hiçbir merkezi görev tam olarak yerine getirilemez. Yani, merkezi göreve göre şekillenmenin yolu, bulunduğu alandaki görevleri yerine getirmekle mümkündür. Çalışma alanındaki görevlere sırt dönülerek hiçbir merkezi görev yerine getirilemez. Dolayısıyla tempolu yürüyüşü ilk olarak bulunduğumuz alanda başlatmalıyız.

Tüm çalışma alanlarının kendine has özellikleri ve kendine has zorlukları vardır. Ve tüm faaliyetler büyük bir emek ister. Sınıf mücadelesi açısından koşulların daha da ağırlaştığı dönemlerde emek yoğunluğu ve zorunluluğu daha bir önem kazanır. Yani koşulların ağırlaşması, zorlukların artması sınıf mücadelesinin tatilini veya geri bir noktaya savrulmayı gerektirmez. **Bilakis daha çok fedakarlık, daha çok kararlılık gerektirir.** Böylesi dönemlerde engelleri aşmak için enerjimizi hem birleştireceğiz ve hem de katbekat artıracacağız.

Bu duruş için proleter ideolojiyle şekillenen bir kişiliğe, halka, devrim davasına adanmış bir yapıya, bir niteliğe sahip olmak gerekir. Bu nedenle dönemseller olarak daha sıkça vurgulanan sınıf kimliği, sınıf duruşu, ortak bir şekillenme yaratmaya duyulan ihtiyacın ürünüdür. Emegi köleleştirme düzeni üzerinde kurulmuş olan faşist diktatörlüğü alt etmek için proleterya önderliğinde kararlı bir savaşıma kilitlenmiş, yığınların gücünü arkasına almış, çelik bir disipline sahip partinin varlığı olmazsa olmazdır. Bu demektir ki; böyle bir parti yaratma hedefini bir an dahi aklımızdan çıkarmamamız gerekir. Böyle bir parti mücadele içinde inşa edilir. Kadro ve militanlar kolektif bir çalışma ve militan bir pratik içinde tek bir insan gibi şekillenebilir. Ortak çalışmadan, eğitimden, militan mücadelelerden soyut ortak bir şekillenme söylemi sınıf mücadelesi açısın-

dan pratik bir değer taşımaz. Çünkü böyle bir pratikten yoksunluk kendiliğindenci bir çizgiyi açığa çıkarır. Kendiliğindenci bir pratikle ortaya ne yeni kadro ve militanlar çıkar ne de ortak bir şekilleniş yaratılır.

Sınıf mücadelesinin görece gerilediği dönemlerde devrimci saflara hızlı bir akış olmadığı gibi ideolojik olarak en zayıf olan zorlu süreçlere kendini hazırlamayan birçok insanın safları terk etmesi, gerilemesi söz konusu olabilir. Bu çok da şaşırtıcı bir durum değildir. Devrimler geçici olarak yenilgiye uğradığı gibi bireyler de bu mücadelede yenilgiye uğrayabilir. Geçici yenilgilerin, nasıl tarihin akışını, devrimlerin kaçınılmazlığını önlemesi mümkün değilse, bireylerin şahsında yaşanan yenilgiler, geriye düşüşler, yeni yürüyüşçülerin ortaya çıkmasını, halka ve devrime hizmet etmeye soyunmasını engelleyemez. **Tüm mesele devrimci saflara ağır akışın olduğu dönemlerde, saflara katılan devrimcileri sürecin zorlu görevlerine hazırlayacak tarzda eğitmeyi başarmaktır.** Zorlukları aşacak, kararlılıklarını aydınlatarak yol gösterecek olan bir ateş gücü böylesi dönemlerde olmazsa olmazdır. Faaliyetlerin başarı ve başarısızlığını belirleyecek olan da bu güçlerin sayısal ve nitel düzeyidir.

Şu gerçeği herkesin kavraması gerekir; içinde zikzaklar taşıya da, gerillikler gerekse de bu süreç mutlaka aşılabacaktır. Sürecin daha hızlı bir tarzda aşılması için tam da yu-

karda işaret ettiğimiz niteliğe sahip devrim savaşçıların varlığı bir zorunluluktur. Bu nedenle her alandaki faaliyetçilerimizin gelişme ve değiştirme görevlerinde odaklanması şarttır.

Tüm çalışmalar örgütle, örgütlülükle olur. Eğer bir yerde örgüt yoksa orada her türlü plan ve proje sakatlanmış demektir. Kendiliğindencilik, plansızlık mevcut olan güçleri hareketsiz kılar. Hareketsizliğin olduğu yerde de gelişmeden, militanlaşmadan söz edilemez. Yine hareketin ve militanlaşmanın olmadığı yerde örgütlü güçler gereken fedakarlıkta bulunmazlar. Fedakarlık seçilen yolun doğru olduğu bilincinin içselleştirilmesiyle yapılır. Bu bilinç her türlü zorlukları göğüsler, özveride sınır tanımaz. Aynı zamanda bu militan duruş, yoldaşlarına, kavga dostlarına, uğranılan her emekçiyeye güven verir. Söylemlerini daha bir anlamlı kılar.

Eğer bugün birçok alanda yapılan özveri ve fedakarlıkların yetersiz olduğundan söz ediyorsak, bunun nedenleri üzerinde daha bir ciddiyetle durmamız gerekir. Bu geri duruş ideolojik planda yaşanan zaafiyetin bir sonucudur. Yürünen yolun doğru bir yol olduğu konusunda taşınan tereddütün sonucudur. Bu tereddüt giderilmediği müddetçe omuzlanan hiçbir görev yaratıcı bir tarzda yerine getirilemez. **Devrimci mücadelede devrimci yaşamda kişisel kaygılar-tereddütler her zaman feda-**

karlığı sakatlar. Fedakarlığın sakatlandığı yerde militan bir coşkudan, militan bir heyecandan söz edilemez. Pratik tecrübeler bize militan kişiliğin pratik içinde kazanıldığını göstermektedir. Bu demektir ki devrimci pratiğin zayıflamasıyla birlikte militan kişilik de zayıflar. Bu da doğal olarak geriduruşlara, savruluşlara yol açar. Sınıf mücadelesinde yaratılan militan kişilik aynı zamanda çürümenin, çözülmenin de panzehiri niteliğindedir. Sınıf savaşımı açısından gelişmenin-sıçramaların olduğu dönemlerde savaşın öznesi olan güçlerde bu heyecan ve berrak duruşu görmek mümkündür. Bu gerçeği kendi tarihi sürecimizde de dönem dönem yaşadık. Dolayısıyla bazı dönemseller başarısızlıklardan hareketle karamsar bir ruh haline kapılmak, sınıf savaşımının yasalarını yeteri kadar bilince çıkarmamaktır, tarihte ezilenlerin yaratmış olduğu muhteşem değişimleri görememektir. Eğer bu tarihi bilince ve kitlelerin gücüne inanılırsa, dönemseller zorlukların, başarısızlıkların yaratacağı olumsuz etkiler de oldukça sınırlanır. Kazanma bilincini her daim canlı ve diri tutar. Bugün örgütlü gücümüze ve ileri kitlelere yaymamız gereken, işte bu kazanma bilinci olmalıdır. Bu konuda ileriye doğru atılacak her adım, beraberinde sorunların çözümünü de kolaylaştıracaktır. İşte tüm görevlerimizde bu tarihsel sorumluluk çerçevesinde yaklaşmalıyız.

Emperyalistler korkmakta haklısınız!**Stalin dünya halklarının öfkeyle bilenen yüreğinde!**

Enternasyonal proletaryanın ve dünya halklarının yüreğinden asla silinmeyecek olan ölümsüz önders Stalin, **21 Aralık 1879**'da Gürcistan'ın Gori kasabasında doğdu. Asıl adı Josev Vissaryonoviç Cugaşvili olan Stalin, boğaz tokluğuna çalışan kundura işçisi bir baba ve tutucu bir Hıristiyan annenin dördüncü çocuğuydu.

Annesinin tek dileği oğlunun bir rahip olmasıydı. Daha din okulundayken Darwin'in "Türlerin Kökeni" ve "İnsanın Türeyişi" adlı eserlerini okudu. On dört yaşında okulu bitirdi ve Tiflis İlahiyat Okuluna girdi. Burada Sosyal-Demokrat çevrelerle tanıştı ve onlara katıldı. 27 Mayıs 1899'da okul içi ve dışındaki faaliyetleri nedeniyle okuldan atıldı. Atıldığına Rusya Sosyal-Demokrat İşçi Partisi'nin Tiflis örgütünün kurucu üyesiydi. 1900'te Tiflis'te düzenlenen 1 Mayıs mitinginde işçi yığınları önünde ilk konuşmasını yaptı. 22 Nisan 1901'de illegal olarak örgütlenen iki bin kişilik bir gösteriye önderlik etti. Gösteri Rus polisinin saldırısına uğradı. 1901 Eylül'ünde Stalin'in önderliğinde ilk Gürcü Sosyal-Demokrat gazetesi **Brdzola (Mücadele)** kuruldu. Kasım ayında Kafkaslar yöresindeki Sosyal Demokratların ilk yönetici komitesine seçildi. Örgütlenmedeki başarılarından dolayı işçi merkezi olan Batum'da da görevlendirildi.

Batum'da kısa bir süre içinde grev komiteleri kuruldu ve grevler başladı. Rus polisi gösterilere saldırdı ve 7 Mart 1902'den itibaren yığımsal tutuklamalara girişti. Stalin, 5 Nisan 1902'de tutuklandı. Parti içinde Bolşeviklerle Menşevikler arasında yürüten ideolojik mücadelede, Kafkasya'daki bütün parti üyelerini Bolşevikler tarafına kazanmayı başardı. Bu nedenle Lenin onu "mucize yaratan Gürcü" olarak tanımladı. Daha sonra, petrol işçilerini

örgütlemek için Bakü'ye gitti ve orada devrimin taktikleri ve stratejisi üzerine birçok makale yazdı.

Yoldaşları onu, Gürcüce çivi anlamına gelen **KOBA** adıyla çağırırmaya karar verdiler. 1905'de Stalin, ilk kez Lenin'le Finlandiya'daki parti konferansında tanıştı. Lenin ona "Çelik adam" anlamına gelen **Stalin** adıyla ilk defa

burada hitap etti. 3 yıl boyunca devam ettirdiği devrimci çalışması 1908'de tutuklanmasıyla kesintiye uğradı. Bir yıl sonra sürgünden tekrar kaçtı. 1912 yılında yeniden tutuklandı. Pravda'nın örgütlenmesine katıldı. Menşeviklere karşı Lenin'in görüşlerini savundu. Rus devrimci hareketinin yükseldiği yıllarda tekrar tutuklandı ve 1917 Şubat devrimine kadar sürgünde kaldı. Bu sırada 1912 yılında toplanan Bolşevik Konferansında Merkez Komitesine seçildi.

Sürgünde ulusal sorun üzerine yazdığı makaleler ulusal sorunun Marksist çözümlenmesine büyük katkı sundu. 1917 Şubat Devrimine Stalin Petrograd'a döndü, Pravda'nın editörlüğünü yaptı. Şubat devriminden sonra partide Lenin ve Sverdlov'la birlikte oluşturulan fiili yürütme organında yer aldı.

Sosyalizmin inşasının mimarı...

Devrim zafere ulaştığında Milliyetler Komiserliğine getirildi. Böylece Sovyetler Birliği'nin oluşturulmasının gerçek mimarı oldu. 1918'de emperyalistler Sovyetler Birliği'ne saldırdılar, ülkenin beşte dördünü işgal ettiler. Ve iç savaş başladı. Stalin, Kızıl Ordunun bir komutanı olarak birçok savaşı yönetti. 1922 Mart'ında Lenin'in de hazır bulunduğu Bolşevik Partisi Genel Sekreterliği'ne seçildi. İç savaş sonrasında, dört yıllık 1. Paylaşım Savaşıyla birlikte toplam yedi yıl boyunca savaşan, fabrikaları, yolları, köprü ve binaları yıkılmış, kırları, tarlaları yok edilmiş ve savaşın dolayısıyla ekilememiş Rusya ile karşı karşıyaydı. Ekonomi büyük yaralar almıştı. Aileler parçalanmış, milyonlarca insan savaşta can vermişti. Savaş büyük kıtlık ve bulaşıcı hastalıkları beraberinde getirmişti.

Ülkenin ekonomide, siyasal ve sosyal ha-

yatta yeniden bir inşaya ihtiyacı vardı. Bunun için ne dış krediler ne de büyük bir iç birikim vardı. Ülke belli başlı sanayi kuruluşları toplumsallaştırılmıştı; ancak bu halkın ihtiyacını karşılayacak düzeyden çok uzaktı.

Yeni sanayi tesisleri, ekilebilir tarımsal alanlar gerekiyordu. Yoksa Sovyet iktidarı kaçınılmaz bir çöküşle karşılaşacaktı. **NEP (Yeni Ekonomik Politika)** dönemi ile ülke toparlanma sürecine girdi. Sosyalist bir toplumun kurulması, sanayide olduğu gibi tarımda da sosyalizmin inşa edilmesi ve proletarya diktatörlüğü önderliğinde planlı ekonominin hayata geçirilebilmesi için tarımsal komünler, kolektif çiftlikler zorunlu oldu. 1928 yılında ilk beş yıllık plan önerisi kabul edildi. 1928 yılında başlayan kolektifleştirme hareketi 1930 yılına geldiğinde doruk noktasına vardı. 1936 yılına gelindiğinde köylülüğün tamamına yakını devlet çiftlikleri (**solhoz**) ve kolektif çiftliklerde (**kolhoz**) bir araya gelmiş bulunuyordu.

Kara kışta umudun sesi; "Bizim sokağımıza da bahar gelecek"

Paylaşım savaşının üzerinden 20 yıl geçmeden emperyalistler kaybettikleri sömür alanlarını yeniden ele geçirmek için bir kez daha savaşa girdi. Almanya, İtalya, İspanya, Japonya'da faşist iktidarlar ortaya çıkmış ve dünyayı ele geçirmek için savaşa tutuşmuştu.

Alman burjuvazisi diğer emperyalistlerin gizli ve açık desteği ile Sovyetler Birliği'ne büyük bir saldırı başlattı. Hitler girdiği her yerde Sovyet emekçilerini kurşuna diziyor, katlediyor, köyleri yakıyordu. Alman Orduları, Moskova önlere kadar gelmeyi başardı. Alman savaş makinesi böylelikle sosyalizme ağır bir darbe indirdiğini düşünmüştü. Ancak Sovyet halkı topyekûn bir direnişle dışı-tırnağı ile büyük bedeller, yıkımlar pahasına; sokak sokak, barikat barikat çatışarak Hitler ordularını ve onların nezdinde emperyalistleri geri püskürtmeyi başardı. Stalin, bu savaşın başkomutanı ve önderiydi.

"**Bizim sokağımıza da bahar gelecek**" sözleri ile Sovyet ve dünya halklarının yüreğindeki umudu ve direnişi daima canlı tuttu. Kızıl ordu faşizmi Berlin'e kadar kovalayarak Avrupa'yı Alman emperyalizminin işgalinden kurtardı. Birçok ülkede halk cumhuriyetlerinin kurulmasının önünü açtı. Kızıl Ordunun Stalin önderliğindeki bu zaferi tüm dünya da sosyalizmin yıkılmaya çalışan prestijini bir kez daha sağlamlaştırdı. Dünyanın değişik ül-

kelerinde bu zaferin etkisi ile rüzgar işçi ve emekçilerden yana esmeye başladı.

Stalin, yerle bir olan ve 60 milyondan fazla insanını kaybeden Sovyetler Birliği'nin yeniden inşasına önderlik etti.

Yaşamını enternasyonal proletarya ve dünya halklarının kurtuluşuna adanay bu büyük yürek 5 Mart 1953'te durdu. Stalin, Sovyet ve dünya halklarının yüreğinde kimsenin söküp atamayacağı derinlerde kendine yer edindi.

Stalin sosyalizmin adıdır!

Stalin tarih boyunca hakkında en fazla spekülasyon yapılan, dönemi en fazla tahrif edilmeye çalışılan önderlerden biridir. Diktatör, zorba, katil, hoşgörüsüz ve daha sayısız hakaret ve iftira Stalin için kullanılır. Pekî, bunların hangisi doğru? Hangisine inanmalı?

Stalin ne bir diktatör ne de gözü kara bir caniydi! Alman faşizmi tarafından işgal edilen ülkesinin bağımsızlığı için savaşan bir komünist önderdi. Tarihin gördüğü ilk işçi devletinin lideriydi. Daha çıkmamış bir dağa yapılan yolculuğa önderlik ediyordu. Ülkesi iki defa yakılıp-yıkılan ve yaşamı savaşlarla geçen bir çağrafyada sosyalizmi inşa etmeye çalışıyordu.

Emperyalistler tarihleri boyunca en büyük yenilgiyi Stalin karşısında almışlardır.

Bütün dünyada Lenin nasıl devrimin adı olduysa Stalin de sosyalizmin adı olmuştur. Bundaydır ki emperyalistler Stalin şahsında gerçekte sosyalizme, dünya işçi sınıfı ve halklarının kuruluş umuduna saldırmaktadır. **Stalin, faşizme indirilen ağır bir darbe demektir.** Sovyet halklarına barış, özgürlük ve refah dünya halklarına umut demektir.

Sosyalizmin bir rüya değil gerçek olduğunun habercisidir. İşte bu yüzden emperyalistler Stalin'in birtakım hataları üzerinden sosyalizme, devrime ve dünya halklarının kurtuluş için mücadele azmine saldırmaktadır. Stalin'in hataları kuşkusuz vardır ve eleştirilmelidir. Ne var ki bu hatalar üzerinden bir bütün olarak Stalin'i mahkûm etmek ve sosyalizme saldırmak ancak emperyalistlerin ve onların ideologların işi olabilir.

Emperyalistler ve onların işbirlikçi ve usakları korkmakta haklısınız! Stalin yanı başınızda, dünya halklarının öfkeyle bilenen yüreğinde!

Onun nefesini daima ensenizde ve korkusunu yüreğinizde hissedeceksiniz!

Tarihten kısa kısa...

- * **17 Aralık 1919**'da Türkiye İşçi ve Çiftçi Sosyalist Fırkası kuruldu.
- * **23 Aralık 1928**'de Nazım Hikmet 3 yıl 3 ay hapse mahkûm oldu.
- * **8 Aralık 1964**'te İstanbul Berec Pil Fabrikası'nda 1000 işçi greve başladı.
- * **17 Aralık 1965**'te Türkiye Fikir Kulüpleri Federasyonu (FKF) kuruldu.
- * **6 Aralık 1969**'da 1600 öğretmen Cumhuriyet tarihinde ilk kez Erzurum'da boykota başladı
- * **18 Aralık 1969**'da Türkiye Öğretmenler Sendikası (TÖS) ile İlkokul Öğretmenleri Sendikası İlk-Sen ortak boykotu 3 gün sonra sona erdi. 120 bin öğretmenin katıldığı boykot sonrası TÖS Başkanı Fakir Baykurt görevden alındı ve 2 bin öğretmen hakkında kovuşturma başlatıldı.
- * **19 Aralık 1969**'da Amerikan 6. Filosu, İzmir'e geldi. Filonun gelişti protesto edildi ve Amerikalı denizciler tartaklandı.
- * **15 Aralık 1970**'te Polonya'da işçiler ayaklandı.
- * **20 Aralık 1970**'te Polonya'da işçilerin üzerine ateş açıldı. İşçiler yiyecek fiyatlarının artmasını protesto ediyorlardı. Komünist Parti lideri Wladislaw Gomulka istifa etti, yerine Edward Gierek geçti.
- * **16 Aralık 1972**'de Sol Yayınları sahibi Muzaffer Erdost'un 7,5 yıllık mahkûmiyeti Yargıtay'da onaylandı. Muzaffer Erdost Vladimir İlyiç Lenin'in "Ne Yapmalı" adlı kitabını yayımlamaktan yargılanmıştı.
- * **21 Aralık 1978**'de Maraş'ta faşistler iki demokrat öğretmeni öldürdü.
- * **16 Aralık 1979**'da faşistler, İstanbul Beşiktaş'ta bir kahveye bomba koydular; 5 kişi öldü.
- * **23 Aralık 1980**'de Ankara'daki Mısır Büyükelçiliği'ni basan 4 Filistinli gerilla idama mahkûm edildi.
- * **21 Aralık 1986**'da Şanghay'da toplanan 50 bin öğrenci demokrasi istedi.
- * **9 Aralık 1987**'de Gazze Şeridindeki Ciba-lye mülteciler kampına İsrail askerinin saldırısı ile "intifada"nın ilk şehitleri verildi.
- * **21 Aralık 1990**'da Lice Kaymaklığı'na baskıları şikayet etmek için giden köylülere ateş açıldı, 1 kadın ve 1 çocuk öldü. Ateş açma emrinin Yüzbaşı Salih Eryiğit tarafından verildiği iddia edildi.
- * **7 Aralık 1996**'da Türkiye Büyük Millet Meclisi'nde harçları protesto etmek için pankart açan öğrencilerin yargılanması sona erdi; gençler toplam 96 yıla mahkûm oldular.
- * **14 Aralık 1996**'da KESK'in Ankara'da düzenlenen "Demokratik devlet, halk için bütçe" mitingine 100 bin kişi katıldı.
- * **23 Aralık 1996**'da Bergama halkı siyanür-lü altın aramasını protesto amacıyla çıplak yürüyüş yaptı.

KÜLTÜR-SANAT**TECRİTTE SANAT ÜRETİMİ****1. Bölüm**

Hapishaneler geçmişten günümüze sınıf mücadelesinin toplumsal ve özel bir olana olmuştur. Ezen sınıfların tüm ezilen ve sömürülenleri kendi sınıf egemenlikleri karşısında boyun eğdirmeye zorlamada bu mekanların önemi ortadadır. Kapatarak cezalandırma bu sürecin bir parçasıdır.

TECRİT VE SANAT

Türkiye'de uygulanan ceza infaz sisteminin genel niteliğini "F tipi infaz rejimi" olarak tanımlıyoruz. Diğer E, M, H, L, T vs. kodlamasıyla anılan ve özel tiplerinde içinde olduğu hapishane modellerinde de aynı infaz rejimi geçerlidir.

F tipi hapishanedeki sistemli uygulamalar bu hapishanelerde biraz daha farklıdır. Fiziki mimari yapının farklı olması örgütleniş ve uygulamalarda da belli farklılıklar doğurmaktadır. Bu subjektif bir gerçekliktir. Objektif kapsamda bunların uygulanışına, pratik takibine aynı anlayış F tipi infaz rejimi anlayışı hakimdir. Ki askeri modelde olan bu hapishaneler de sonradan F tipi tarzı getirilmeye çalışılmıştır.

F tipi hapishaneler "Yüksek Güvenlik Ceza İnfaz Kurumları" olarak kabul edilmektedir. Bu isimlendirmeye

yüklenen "F tipi" vurgusu infaz rejimiyle de bağdaşır. Anlamı ABD ve AB tarzı hapseden Türkiye'ye uyarlanmış ve ağırlaştırılmış bir biçimi olması gerçekliğinden çıkar. Amaç her türlü baskı ve zorbalığın öncesi "sessiz ölüm" gerçekleşmesi için gerekli olan "yüksek güvenliğin" sağlanmasıdır. Emperyalist-kapitalist egemenler özelde de Türk egemen sınıfları bu gerçekliği örtbas etmenin bahanesini "Yüksek Güvenliğin Sağlanması" olarak belirlemişlerdir. F tipi hapishanelerde tutsakların birbiri ile selamlaşmasının dahi bu gerekçe ile engellenmek istenmesinin başka bir açıklaması yoktur.

F tipi infaz rejimi tecrit ve tredman esasına dayalıdır.

Genel hatlarıyla ortaya koymaya çalıştığımız F tipi infaz rejim yapısının temel olarak devrimci tutsakların siyasal politik kimliklerini yeniden gerçekleştirmelerinin, yeniden üretmelerinin önünü almak olduğunu görebiliriz. Kuşkusuz bu, infaz süreciyle başlayan bir durum değildir. Egemen sınıfların kapatarak cezalandırma siyasatinin öz olarak insan bilincinin ve ruhunun teslim alınması; ilerici, devrimci, isyan edip başkaldıran ve bunun için karşıt bir çözümlenmeye, örgütlenmeye yönelen dinamiklerinin parçalarını işaret

ettiği nokta burasıdır. Temel ceza konularıyla ceza infaz yasası tecrit-tredman uygulamaları arasında paralellik burada karşılığı bulur.

Amaç sınıf egemenliklerine karşıt olan çözümlenmenin kendisini var etmesi, üretmesi, örgütlenmesi ve yönetmesi; bu temeldeki kültürünü, sanatsal üretimini, sosyal örgütsel dokularını, halk içerisindeki ilişkilerini çözmektedir. Diğer ifadeyle monajinalize etmektedir. Öncesi ise tüm ezilen ve sömürülenlerin sömürü ve zulümden kurtulma umutlarını kurşuna dizmektedir.

Temel çelişmenin ezen egemen sınıfların kendi sınıf egemenliklerini toplumun üretici kesimlerine dayatmasına dayandığını ifade ettik. Toplumun üretici güçleri yekpare bir bütünlük göstermez, farklı sınıfları dinamikleri içinde barındırır. Toplumsal muhalefetin ve devrimci mücadelenin kendisini yeniden ürettiği en dinamik sınıf işçi sınıfıdır, emekçilerdir. Yoksul halk gençliği aydın sanatçı kesimi devrime olumlu bakan akademik çevre de bu öncü sınıf gibi egemen sömürsü sınıfların onların yönetim aygıtı devletin şiddetini üzerlerine çekmektedirler.

İnfaz rejimiyle tecrit ve sanat üretimiyle bu anlatmaya çalıştığımız arasındaki bağ doğrudandır. Egemen sınıfların

ın toplumsal çelişmeleri çözmede kullandığı yöntemlerden en etkili olan bir tanesi hapsedemir demiştik. Dolayısıyla infaz rejimi salt hapishanelerle değil, değerlendirilebilecek bir konu değildir. Diğer ilişkisini, bağlantısını kuramadığımızda toplumsal demokratik mücadeleyle tecrit karşıtı mücadeleyi doğru bir biçimde anlayamaz, uygulayamayız. Ve başarılar elde edemeyiz.

Bunun altını kalın çizgilerle çiziyoruz. Bir ressam çizdiği bir tablo nedeniyle yargılanıyor, cezalandırılıyorsa, bir karikatürist çizdiği karikatürün mizahı eleştirisi nedeniyle yargılanıyor cezalandırılıyorsa, bir şair yazdığı şiirlerden dolayı zindan kapıları üzerine kapatılıyorsa, yazarlar aydınlar eleştirileri ve kitapları nedeniyle cezalandırılıyorsa, söylenen türküler yasaklanıyor, Kürt-

çe konuştuğu ve şarkı söylediği, dinlediği için insanlar zindanlara dolduruyorsa çok açık ifade ediyoruz meselelerin özü içeride değil dışarıdadır.

"İçerisi dışarının bir yansımasıdır" tespitinin doğruluk payının tam olduğuna inanıyoruz. Hapishanedeki dışarı gönderdiğimiz bir şiiri karalayan, soruşturma cezalandırma konusu yapan zihniyet dışarıdaki zihniyet aydırır.

Türkiye'de uygulanan ceza infaz sisteminin niteliği bu biçimdedir. F tipi hapishanelerdeki uygulamaların yoğunluk derecesi daha da yükseltilmiştir. Tut-saklar için iyileştirmeye programları tasarlanmış, özel izleme-gözleme kurulları oluşturulmuştur. Bunlarla amaçlanan tutsakların temel değerlerinin nasıl daha iyi parçalanacağıdır. Ne yaptığından, üzülme sevinme biçimlerine kadar fiziksel duygusal tepkiler izlenmektedir. Öncesi tutsaklarla ilgili her şey bilinmekte ve kayıt altına alınmaktadır. Tutsakların ayrıştırılması, sınıflandırılması; yaş gruplarına ayrılması, birbirinden ayrılması kadar olan tüm ayarlamalar belirlenen birimlerce yapılmakta ve grup grup ayrılan tutsaklar gözlenmektedir. Bunun tut-sakta yaptığı etki tecrit ve tredman politikasının bir yanısırdır; izleniyor ve takip ediliyor duygusunu tutsakta hakim kılmaktadır.

**(Bir Tutsak Partizan)
(Devam edecek)**

Memleketimden Özelleştirme Manzaraları

“Yangın Yerine Dönen Haydarpaşa”

“Haydarpaşa garında 1941 baharında saat on beş. Merdivenlerin üstünde güneş (...) Denizde balık kokusuyla Döşemelerde tahtakurularıyla gelir Haydarpaşa garında bahar Sepetler ve heybeler merdivenlerden inip merdivenlerden çıkıp merdivenlerde duruyorlar”

Nazım Hikmet bu satırları **“Memleketimden İnsan Manzaraları”** diye yazarken, biliyordu İstanbul’un yoksul köylülerin umdu olduğunu, her gün sırtında küfelerle, elinde valizlerle yüzlerce insanın “taşı toprağı altın” olan bu memleketi koştüğünü... Nazım, bu şiiri yazdığında ‘40’lı yılların başıydı henüz. Ama aradan 70 yıl geçmesine rağmen hala bu göç sürüyor. O zamandan bugüne İstanbul’a ilk adım genellikle Haydarpaşa Garı’nda atılır, İstanbul’un denizinin güzelliğine (her ne kadar, Kurbağa Deresi’nden yayılan pis kokularla bumumuzun direği kırılma da bu sırada) Haydarpaşa Garı’ndan bakarken hayran kalınır! O bütün görkemiyle arkamızdadır, “seni yeneceğim İstanbul” inadımızı duyar ve pencereleri, bir babanın evladının acemiliklerinin olgunlukla karşıladığı şefkat dolu bakışlarına benzer.

“Taşı toprağı altın” diye İstanbul’a koşan yüz binlerin, trenden iner inmez ilk gördüğü yerdir Haydarpaşa. Sultanahmet’in koca minarelerini, boylu boyunca Kadıköy’ü açık deniz dalgalarından koruyan mendireği, kendisini şehrin karmaşasına götürecektir vapuru, ilk deniz fenerini, hatta çoğunlukla ilk defa denizi gördüğü yerdir. İstanbul’a gelip de hayatında yeni sayfa açabilenler için, geçmişlerinin son durağı; açamayanlar içinse hayal kırıklıklarının ilk durağıdır Haydarpaşa.

Yoksulluğun canından bezdirdiği her insanın, üniversiteye girebilme hayaliyle gençliğini dersane, özel ders yüzünden harcayan her öğrencinin mesken ettiği İstanbul’u İstanbul yapan en temel güzelliklerden biridir Haydarpaşa... “İstanbul’u yenme”nin (ki bu kavram, insanı yoksulluğa mahkum ederek, insanlığından çıkararak düzene gol atmakla eş anlamlı kullanılıyor!) ilk adımı burada atılır çoğu zaman! Yeşilçam’ın nostaljisi, Nazım’ın dizelerinin döküldüğü yerdir Haydarpaşa’nın merdivenleri...

Haydarpaşa Garı pencerelerinden yansıyan alevler...

İstanbul’da yaşıyorsanız, Haydarpaşa’nın haline şahit olmuş olursunuz genellikle... Gecesi ayrı bir güzel, gündüzü ayrı... Kışın büründüğü hüznü atmosfer, baharda neşeli kuş cıvıltılarına dönüşür! Haydarpaşa’da en güzel an güneşin batışını izlemektir kuşkusuz! Deniz alev alır adeta... Marmara’nın o alev almış mavi görünümlü, Haydarpaşa’nın gözlerini kamaştırırken, yani pencereleri denizin alevli halini yansıtırken bir başka olur.

28 Kasım Pazar günü, Haydarpaşa’nın pencerelerinde yine alev vardı ama bu kez yansıma değil gerçektir.

Saat 15.00 sularında garın çatısından yükselen dumanlar, bir tarih-halkın bir nostaljisi olan Haydarpaşa’ya saran alevlerin habercisi oldu! Garın çatısında süren yalıtım çalışmaları nedeniyle çıktığı iddia edilen yangın, garın çatısı ve en üst katını kullanılamaz hale getirdi. Bir Radikal gazetesi muhabirinin aktardığı bilgilere göre, binanın üçüncü katında tutulan kuruma ait ihale dosyaları ve kira sözleşmeleri, zarar gören belgeler arasında yer alıyor. Dosyaların önemli bir kısmının imza altına alındıkları, dolayısıyla elektronik ortamda bulunmadığı belirtiliyor! Bakmaya utanılacak hale getirilen Haydarpaşa Garı’nın önünden geçerken birçok insanın artık içi sızlayacak!

İstanbul’da yaşıyorsanız, Haydarpaşa’nın her haline şahit olmuş olursunuz genellikle... Gecesi ayrı bir güzel, gündüzü ayrı... Kışın büründüğü hüznü atmosfer, baharda neşeli kuş cıvıltılarına dönüşür!

“Günümüzde insanlar her şeyin fiyatını biliyor, fakat hiçbir şeyin değerini bilmiyorlar.”

Oscar Wilde

Haydarpaşa Garı yandı, diyebilmek için Haydarpaşa üzerindeki planları hiç duymamış ya da Marmaray Projesi’nin ismini bile bilmiyor olmak gerekir! Ancak daha önce gerek proje açıklandığında ortaya çıkan veriler gerekse de Birleşik Taşımacılık Sendikası ile yaptığımız söyleşiler bize gösteriyor ki Haydarpaşa öyle kolay kolay yatacak bir yer değil! Daha doğrusu iş için Oscar Wilde’nin “Günümüzde insanlar her şeyin fiyatını biliyor, fakat hiçbir şeyin değerini bilmiyorlar” sözleri ile ifade ettiği egemenlerin planları girmedikleri sürece yatacak, yok edilmeye kıyılacak bir yer değil! Ama söz konusu İstanbul’u Manhattan yapacak Haydarpaşa projesi, yani Marmaray ise garın tarihi ve bu tarihin halk için değeri yok sayılabilir! Zaten Haydarpaşa, halk “seni yeneceğim İstanbul”un simgesi ol-

proje, olubittiyeye getirilmek isteniyor. Çıkan yangının gerçek nedeni ancak bu olabilir!

Çatıda izolasyon işini üstlenen taşeron şirketin sahibinin AKP Kadıköy İlçe Teşkilatında yöneticilik yapan biri olması da bu iddiamızı güçlendiren bir durum! (Her ne kadar biz bu “iddiamız”dan eminsek de, gazeteciliğin gereği olarak iddia kelimesini kullanıyoruz!) Günün her saati oldukça kalabalık olan Haydarpaşa’daki yangının, fotoğraf çekenleri bile sorgulayacak kadar dikkatli güvenlik görevlileri bile olmasına rağmen bu kadar geç fark edilmesi doğal mı? Ya da yangın helikopterlerinin buradan İsrail’e yardım için gidebilmesine rağmen Haydarpaşa için kullanılmaması “Haydarpaşa’ya zarar verirdi” söylemiyle açıklanabilir mi? Madem “Haydarpaşa’ya zarar vermeme” endişesi güdülüydü, neden garın duvarlarını aşındıracağı, zarar vereceği bilinen tuzlu deniz suyu kullanıldı?

(NOT: Deniz suyu içerdiği klor nedeniyle tarihi

buldukları arazileri) yüksek yoğunluklu yapılaşmaya açmak için her yolu deneyenlerin, yapabileceklerinin sınırlarının genişlediğinden kuşku duyulması haksız mıdır?

“Ahh! Bu işçiler!”

Her zaman olduğu gibi yaşanan bu felaketin sorumluluğu—daha doğrusu sorumsuzluğu— yine orada çalışan işçiye yüklendi! Haydarpaşa’da yağmura karşı önlem amacıyla yapıldığı söylenen ve yangına sebep olan bu çalışmayı İfort Grup Dijital İnşaat ve Temizlik Hizmetleri Şirketi birkaç hafta önce üstlenmişti. Sahibinin Kadıköy’de AKP İlçe Örgütü’nde yöneticilik yaptığı taşerona bağlı çalışan, sigortalı olup olmadıklarını bilinmeyen, pazar günü çalışmalarına karşın fazla mesai ücreti alıp almadıklarını bilmediğimiz, iş güvenliği tedbirlerinin yeterli olup olmadığı belirsiz iki işçi “suçlu” olarak halkın önüne atıldı.

Bizlerden de onların “ihmalini” lanetlemekle yetinmemiz ve yangının asıl nedenini sorgulamamız istendi. İşçiler gözaltına alındı. (Daha sonra serbest bırakıldılar.)

(İstanbul’dan bir İK okuru)

İfort şirketi kime ait?

Tarihi garda yangına neden olan bakım ve onarım işini, AKP Kadıköy eski teşkilat başkanı İhsan Kaboğlu’na ait İFORT Grup Dijital İnşaat ve Temizlik Hizmetleri Şirketi’nin yaptığı öğrenildi.

Haydarpaşa Garı’nın bakım ve onarımı için Kadıköy Belediyesi bünyesindeki Koruma Uygulama ve Denetim Bürosu’na (KUDEP) başvurulmuştu. Proje, 5 No’lu Koruma Kurulu’nda onaylanmış, Ocak-Şubat 2011’de ihaleye çıkılmasına karar verilmişti. İddiaya göre hazırlıklar sürerken, ekim ayındaki şiddetli yağmur nedeniyle binanın çatısı aktı, alt katları su bastı.

Bir Radikal gazetesi muhabirinin aktardığı bilgilere göre, binanın üçüncü katında tutulan kuruma ait ihale dosyaları ve kira sözleşmeleri, zarar gören belgeler arasında yer alıyor.

muş bir yerd, yani çibandı. Eee halk için bu kadar cesur bir alanın var olması çok da gerekli değil egemenler açısından!

Söz konusu Marmaray Projesi’ne göre Haydarpaşa Garı’nın da içinde bulunduğu 1 milyon 300 bin metrekarelik alanı dönüştürecek 5 milyar dolarlık proje 2010 yılında ihaleye çıkacaktı. Bu projeye dört bir yandan karşı çıldı. Çünkü Haydarpaşa Garı’nın yıkılıp yerine çok katlı bir otel ile alışveriş merkezi yapılması öngörülmüştü. Hatta otel haline getirilmesi bile söz konusuyduların...

Başta BTS olmak üzere tüm Haydarpaşaseverler gerek yapılan eylemler gerekse de internet üzerinden düzenlenen kampanyalarla bunu engellemeye çalışıyor. İşte tam da bu kadar kârlı bir proje yüzünden, çıkan yangın, bize “kader”miş gibi geliyor. Bu yüzden gar yapısı yakılarak bu

yapılar için bir tehdittir. Özellikle basınla uygulanan deniz suyu, taş malzemenin gözelenlerine yerleşir; kuruma sürecinde ise cepheye taşınarak pamuğumsu tuz birikintileri oluşturur. Bu tuz mineralleri, yapı her ıslanıp kurduğunda cepheden taşın bünyesine ve tersi yönde hareket eder. Bu esnada bir don olmasa da, taşın gözelenleri içindeki tuz kristalleri genişleyerek taşın bünyesinde çatlaklar oluşturabilir, bu da ileri aşamalarda taşın yüzeyinden kopmalarına neden olur.)

İstanbul’da ufakç yeşil alanları, biraz daha büyük çocuk parklarını, hallice kamu arazilerini, artık sinema/teyatro olamayacak kadar değerlendiği düşünülen binaları (üzerinde

Sanki tarihin başlangıcından beri orada olduğunu sandığımız Haydarpaşa Garı’nın tarihi sadece 100 yıl öncesine dayanır. Avrupa garlarının arasında çok genç sayılabilecek olan bu gar; dönemin Osmanlı Padişahı II. Abdülhamit tarafından 1906 yılında yaptırılmaya başlanır ve iki yıl gibi kısa bir zamanda hizmete açılır. Haydarpaşa, adını da III. Selim’in paşalarından olan ve tahmin edeceğimiz gibi Haydar Paşa’dan alır. Haydar Paşa’nın yaşadığı bir aşk hikayesi rivayetine de ev sahipliği yapar Haydarpaşa! Temeline Alman ve İtalyan mimarların Lefke’den gelen ilk taşı koymasından itibaren geçen tam 10 yıl boyunca, İstanbul’un I. Emperyalist Paylaşım Savaşı da dâhil olmak üzere başına gelenlerden bu anıtsal gar binası da

Haydarpaşa’nın başına gelenler

payını alır. Savaş yıllarında gar deposunda bulunan cephaneliğe yapılan sabotaj sonucu binanın büyük bir bölümü zarar görür ve onarım sonucunda da bugün-

kü haline gelir. İstanbul’un fiili işgalıyla gar binası, İngiliz kuvvetlerinin eline geçmiştir ve 1925 yılında TC’ye teslim edilmiştir. 1100 adet ahşap kazı-

ğın üzerine inşa edilen Gar’ın atlatıldığı tehlikelerden neredeyse en büyüğü ise 1997 yılında pencerelerinin PVC yapılmaya çalışılmasıdır. Neyse ki o güne kadar tarihi eser statüsüne alınmamış olan Haydarpaşa “son anda fark edilip” kültür varlıkları arasına girmiştir.

Haydarpaşa’nın yaşadığı diğer bir “talihsizlik” de 1979 yılında yüreğini hoplatan Independente adlı tankerin patlamasıdır. Dönemin vitray ustalarından Linne- man’ın yaptığı kurşun vitrayların neredeyse tamamı bu patlamada hasar görmüş, güneşli günlerin öğleden sonralarında gara o muhteşem ışığı sağlayan vitraylar

daha sonra yeniden onarılmıştır. Bugün sinema, dizi ve reklam filmi çekenlerin platosu da olan gar binası, son dönemde *Yılan Hikâyesi*, *Aynalı Tahir* gibi dizilerin de seti olmuştur. Haydarpaşa Garı’nın kameralarla tanışması ise bugünün televizyon dizilerinden çok daha önce Metin Akpınar, Zeki Alasya ve Kemal Sunal’ın başrolü paylaştığı 1974 yapımı *Köyden İndim Şehre* filmi ile bir sinema ikonu olmuştur.

1970’lerin sinemasında önemli bir yer tutan göç filmlerinde de plato olarak kullanılmıştır. Uzun yıllar ülkemizin doğusu ile tek köprü olan Haydarpaşa TCDD’nin yurtdışı seferlere zamanla ağırlık vermesiyle Tahran’dan Şam’a kadar olan hatta, gelen ve giden misafirlerine ev sahipliği yapıyor.

Acil müdahale için TCDD Bölge Müdürlüğü doğrudan temin yöntemiyle 3 firmadan teklif aldı. Çatının 6 bin TL’lik izolasyon işi, İFORT Grup Dijital İnşaat ve Temizlik Hizmetleri Sanayi ve Ticaret Limited Şirketi’ne verildi. 2008 yılında 50 bin lira sermayeyle kurulduğu öğrenilen şirket, AKP Kadıköy İlçe Teşkilatı üyesi İhsan ile kardeşi Hüseyin Kaboğlu’na ait. Ticaret Odası kayıtlarına göre firma Bostancı Ali Nihat Tarlan Caddesi Ali Nihat Tarlan Apartmanı 9 numarada faaliyet gösteriyor. Soruşturma kapsamında tadilatı yapan 2 işçinin ifadesini alan polis, İhsan Kaboğlu’na ulaşamadı. İFORT şirketi’nin Bostancı’daki ofisi de yangından bu yana açılmamış ve bu kişiler hakkında ayrıca bir karar çıkarılmadı. Haydarpaşa Garı yangına ilişkin “sabotaj” iddialarını araştıran TCDD Birlikli Heyeti ve Emniyet ekipleri güvenlik kamerası kayıtlarını izlemek istedi. Ancak, günde 100 bin kişinin kullandığı garda güvenlik kamerası bulunmadığı anlaşıldı.

Dolmabahçe'deki Başbakanlık Çalışma Ofisi'nde bazı üniversite rektörleri ile biraraya gelen Başbakan R. T. Erdoğan sık sık özgürlüklerden ve demokrasiden söz etti. Ancak bu sırada dışarıda Başbakan'ı protesto etmek isteyen öğrenciler yerlerde sürüklenerek gözaltına alınıyordu.

4 Aralık günü Dolmabahçe'de rektörlerle üniversitelerin durumu ve geleceği üzerine konuşmak amacıyla biraraya gelen Başbakan'ın bu toplantısı üniversitelerin nasıl yönetildiğini ve ülkemizdeki özgürlüğün nasıl bir şey olduğunu yeniden gösterdi.

Erdoğan: "Hükümet olarak üniversitelerin önünü açmak için imkanlarımızı zorladık ve bunu yapmaya devam edeceğiz, özellikle üniversitelerimizin topluma vizyon çizmesini istiyorum" gibi süslü sözlerle üniversiteler için bir özgürlük dünyası kurgulasa da konuşma sırasında dışarıda yaşananlar gerçeğin hiç de öyle olmadığını gösterdi. Üniversiteleri öğrencilerin iradesini yok sayarak yönetmeyi amaçlayan AKP, bundan olacak ki üniversiteleri

İçerde "özgürlük" dışarıda cop!

tartışırken hiçbir öğrenciyi çağırma ihtiyacı duymadı. Üniversitelerin her gün biraz daha özelleştirildiği ve özellikle Bolonya Projesi ile giderek bir rant alanı haline geldiğini haykıran öğrencilere "özgürlükçü" hükümetten yanıt gecikmedi; **yasak, cop, gözaltı...**

Erdoğan'ın rektörlerle yaptığı toplantıyı protesto etmek isteyen ve "geleceğimizi biz olmadan belirleyemeyiz" diye haykıran öğrenciler aynı saatlerde **Kabataş İskelesi'**nde biraraya geldi.

Genç-Sen üyesi öğrenciler, buradan sloganlarla Dolmabahçe'ye yürümek isteyince Erdoğan'ın "özgürlük" eğitiminden geçmiş polislerinin azgın saldırısına uğradı. Özgürlük ve demokrasi öyle bir şey olmalı; susacaksınız ve geleceğinize razı olacaksınız, yoksa karışmayız..!

Polis "Gözettiler, tutuklamalar, baskılar bizi yıldırılmaz", "Eşit, bilimsel, anadilde eğitim" sloganlarını

haykıran öğrencilere biber gazı ve coplarla saldırırken 13 öğrenci gözaltına alındı. Saldırı sırasında yaralanan 5 öğrenci Taksim İlyardım Hastanesi'ne kaldırıldı.

Öte yandan polis, İTÜ Maçka Kampüsü önünde bir araya gelerek Dolmabahçe'ye yürüyen Gençlik Muhalefeti üyelerinin önünü Süleyman Seba Caddesi'nde kesti. Öğrencilerin yürümek istemesine karşılık polis, gaz bombaları ile kitleye saldırdı. Birçok öğrenci yaralandı ve gözaltına alındı. Beşiktaş Meydanı'nda

biraraya gelen Öğrenci Kolektifleri ise yaptıkları oturma eylemi ile saldırdıkları ve gözaltıları protesto etti. Erdoğan'ın toplantısına davetsiz misafir olarak katılmak için çeşitli illerden otobüslerle İstanbul'a doğru yola çıkan öğrencilerin önü de Çamlica gişelerinde kesildi. Polis, öğrencilerin Başbakan'ı protesto etmesini engellemek için araçları durdurdu. Yola çıkmakta ısrarlı olan öğrencilere de gaz bombaları ile saldırdı, 30 öğrenci yaralandı.

Aslında yaşananlar tam da üniversitelere hakim özgürlük anlayışının bir yansıması. Bugün üniversitelerde yüzlerce öğrenci eğitim hakkına sahip çıktığı için soruşturulmaya maruz kalmakta ve okuldan atılmaktadır. Özgürlük ve demokrasi hem üniversitelerde hem de ülkemizin dört bir yanında kullanılmıyorken popüler olan ancak gerçek hayatta hiçbir zaman buluşamayan popüler kavramlar olarak kalmaya devam etmektedir!

(İstanbul)

Öğrencilere ceza...

12 Eylül 2008 tarihinde İstanbul Teknik Üniversitesi'nin (İTÜ) açılışına konuk olan Başbakan R. T. Erdoğan, törende içeriye alınmayan üniversite öğrencileri tarafından protesto edilmişti. Polisin protestoya müdahale etmesiyle eylemcilerden 18 öğrenci karga tulumba gözaltına alınmıştı. Bu olaylar yaşanırken törendeki konuşmasında "Üniversiteler siyasi müdahaleden, devlet müdahalesinden ve hükümet müdahalesinden uzak olmalı" diyen Erdoğan'ın neyi kastettiğini anlamış olduk.

Öğrenciler hakkında açılan dava 2 yıl sonra sonuçlandı. Sarıyer 3. Asliye Ceza Mahkemesi, öğrencileri izinsiz gösteri yaptıkları gerekçesiyle 1 yıl 3'er ay hapis cezasına çarptırdı. Ceza alan öğrencilerin daha önce suat işlemedikleri için cezaları ertelendi. Fakat 5 yıl içerisinde ay-

nı suçu işlemeleri halinde ceza alacaklar. Dava sonrası öğrenciler hakkında şikayette bulunmadığını söyleyen RTE, bol bol özgürlükler ve özgürlüklerin sınırı konusunda da ahkam kesti. En ufak demokratik talebi zor kullanarak bastıran sistem, aba altından sopa göstermiş oldu. Aman sakın beş yıl içerisinde hakkımız olanı talep etmeyelim! Harç-ulaşım zamları ayyuka çıksın. Üniversiteler şirketleşsin, kampuslara ve fakülterlere sivil polis doldurulsun, parası olmayana köleliği dayatan bu sistemde biz de sessiz sessiz oturalım. Hayal ettikleri bu olsa gerek. Ama öyle olmayacak! Hak ve taleplerimiz için her zamanki gibi alanlarda olmalıyız. Bütün zora ve dayatmalara rağmen eğitimin paralı hale getirilerek kâr amaçlı işletilmesine karşı duralım.

(İstanbul YDG)

Polis saldırısı protesto edildi

Öğrencilere yapılan saldırı, 5 Aralık günü Galatasaray Lisesi önüne protesto edildi. "Baskılar, gözaltılar, bizi yıldırılmaz" yazılı pankart açan Genç-Sen üyeleri Taksim Tramvay durağına kadar bir yürüyüş gerçekleştirdi. Eylemde sıklıkla "Baskılar bizi yıldırılmaz", "YÖK kalkacak polis gidecek, üniversiteler bizimle özgürleşecek" vb. sloganlar atıldı.

Yürüyüşün ardından Genç-Sen adına açıklamayı İlke Acar yaptı. Acar, üniversitelerin geleceğinin tayininde öğrencilerin söz, yetki ve karar hakkını tanımayanları protesto etmeye devam ede-

ceklerini belirtti. Gözaltına alınan 14 Genç-Sen üyesinden 11'inin serbest bırakıldığını ifade eden Acar, üç üyenin ise derhal serbest bırakılmasını istedi. Açıklamanın ardından EHP, BDSP ve DISK de bir konuşma yaparak gerçekleşen saldırıyı kınadı.

(İstanbul)

Zorunlu din dersine hayır!

20 Kasım Cumartesi günü saat 11.00'de İzmir Cumhuriyet Meydanı'nda zorunlu din dersinin kaldırılması için toplanan ve aralarında YDG'lilerin de bulunduğu birçok kitle örgütü ve Alevi dernekleri buradan 24 saatlik oturma eyleminin yapılacağı Konak Eski Sümerbank

önüne kadar yürüdü. Yürüyüşün bitmesinin ardından Alevi derneklerinin başkanları konuşma yaptılar. Konuşmalarında hükümeti, Danıştay ve AHM'in vermiş olduğu kararların uygulanmasını ve zorunlu din derslerinin kaldırılmasını istedikleri. Konuşmaların bit-

mesinin ardından biz de dergi ve gazete dağıtımına başladık. Dağıtım, genel anlamıyla olumlu geçti ve bizim birçok kişiyle tanışmamızı sağladı. Sonra sabaha kadar türküler söylendi, halaylar çekildi ve tiyatro gösterileri yapıldı. Yapılan bir tiyatro gösterisine bazı YDG'li arkadaşlarımız da katıldı. Oturma eyleminin sonlarına doğru birçok sanatçı türkü söyledi ve

sema gösterileri yapıldı. Semah gösterilerinin bitmesinin ardından bizim ricamız üzerine bir ablamız "Gulasor" şiirini okudu. Şiir bittikten sonra "Devrim şehitleri ölümsüzdür", "Faşizme karşı omuz omuza" sloganları atıldı. Sonra tekrar konuşmalar yapıldı ve 24 saatlik oturma eylemi bitti.

(İzmir Menemen'den İseli YDG)

Baş tarafı 16. sayfada

Biz Demokratik Değişim Hareketi olarak Genel Kurul sürecine başlarken sendikalarımızın genel yapısı hakkında bir tespit yapmış ve süreci de onun üzerine oturarak yürütmüştük.

İşçi sendikalarında bugün mevcut bulunan profesyonel (bürokratik) sendikaların göstereceği çaba ile sendikal hareketin işçi sınıfı çıkarları için ileri noktaya taşınması ya da değişmesi mümkün değildir.

Bu nedenle bu sendikal tablonun değişmesinin oldukça zor olacağını biliyorduk. Bunun farkında olarak yola çıktık. Yapmak istediğimiz zor gibi görünenin, işçiler içinde örgütlenildiğinde kolay olacağını göstermek, bu nedenle de belki bugün değil ama gelecekte işçilerin kazanacağı bir sendikal anlayışın iktidara gelmesinin ilk adımlarını atmaktır. Bu nedenle sendikal bürokrasi ile kapışmak gerekiyordu. Gerekiirse bu anlamda feda olmayı göze almalıydık. İşte Demokratik Değişim Hareketi'nin üzerinden yükseldiği zemin de budur. Genel Kurulda yaşananları kısaca ortaya koyalım:

* Bu Genel Kurul süresince işçilerin temel örgütleri olan sendikalarımızın nasıl kuşatıldığı, bu kuşatmanın sendikalar içindeki ayrıcalıklı profesyonel şubeler ve işçiler vasıtasıyla korunduğunu gördük.

* Sendikayı nasıl kendi özel aile şirketleri gibi kullandıklarını gördük. Hatta bunu yüksek sesle konuşurken delegelerin alkışladığına ve hak verdiğine tanık olduk.

* Seçilen şubelerin önemli bir kısmının işçilerin iradesi dışında yapılan müdahaleler vasıtasıyla mevcut yönetimlerin istedikleri ayrı-

calıklı yönetimler seçildiklerini gördük.

* Başta Mustafa Türkler olmak üzere Türk-İş içindeki bütün sınıf karşıtı sendikaların nasıl harekete geçirilerek bizim karşıtımızı oluşturduklarını gördük.

* Sendikamızın üyeleri arasında nasıl ayrımların yapıldığını, kendilerini destekleyenlere tüm sendikaların olanaklarının sınırsızca sunulduğunu, desteklemeyenlere ise bir yemeğin bile vermediğini hatta işçileri çete yaptıklarını bir kez daha gördük. Gördüklerimizi sayarak bitiremeyiz. Genel Kurulda olan herkes bu saydıklarımızı gördü. Ancak bizim kazandıklarımızı da gördük. Belki bu kullanılan "oy"da olmadı ama gelecekte bunu da yapacak bir muhalefet yapısı oluşturduk.

Ve Demokratik Değişim Hareketi olarak sendikalardeki değişimin nasıl yaratılacağını da bir kez daha öğrendik.

* Profesyonel sendikacılığın statüsünün değişmesi gerekiyor. Bu nedenle yöneticilere ödenecek ücretin düşürülmesi, sınırlandırılması, dört yılda bir alacakları yüksek tazminatın kaldırılmasını gerekiyor.

* Uzun yıllar sendikaların başında kalarak bürokratik yapının oluşmasını engellemek için bu yapının kaldırılmasının başta genel merkezler olmak üzere şubelere doğru profesyonel yöneticiliğin iki dönemden fazla yapılmasını sağlanmalıdır.

* Sendikalar bir işletme değil sınıfın örgütleri olmalı, bu nedenle tüm tesisleri bir okul gibi eğitim ve örgütlenme için kullanılmalıdır.

* Sendikaların tüm harcamaları şeffaf olmalı ve gelir giderler ile yöneticilerin aldıkları ücretleri tüm işçiler bilmelidir.

* Sendikaların bütün gelirleri grev, direniş

ve örgütlenme ile eğitime harcanmalıdır. Yani sınıftan alınan aidatlar sınıfa geri verilmelidir.

İşte bizler Genel Kurulda kısaca bu anlayış etrafında tartışma yürüttük. Uzun zamandan beri bir sendikamızın genel kurulunda ilk defa işçiler konuşabilmiştir. İşçiler düşüncelerini tüm baskılara rağmen dile getirmişlerdir. Tüm bu çaba ve inanç sendikamızdaki mevcut anlayışın eklenmesini bozmuştur. Öyle ki Genel Kurul'a sopalardan sokulduğunu gördük. Konuşmak isteyen ve işten atılan işçilerin üzerine nasıl yürüdüklerini ve saldırdıklarını gördük. Sendikaları, şirketleri gibi görenlerin saltanatları oynatılınca ne kadar acımasız bir tutumla karşılaşılabileceğimizi gördük. Nihat Yurdakul ve şirketi açığa çıkmıştı. Kısacası oyun bozulmuştu. Artık hiçbir şey eskisi gibi olmayacaktır. Çünkü bizler taşları yerinden oynattık.

Niyetler ortaya döküldü

Ortaya çıkan tablo bu açıdan genel yönetimi oldukça rahatsız etmiştir. Bu rahatsızlığı kongre boyunca ücretlerin ödenmemesi, araç yakitlerinin kesilmesi, (halen kesik) şubelerin harcamalarının karşılamaması olarak gördük. Bundan sonraki süreçte özellikle İstanbul ve muhalif şubelere müdahaleler gelecektir.

Kongremizde gözlemlenen diğer bir husus da Türk-İş'te dün birbirine karşı olan genel başkanların bugün yan yana durup birbirlerine destek olmaları, dolayısıyla kendi sendikalarının yanı sıra Türk-İş'i de yeniden dizayn etme ve bunu siyasi partilerle kol kola yürümeye kadar götürebilecek olmalarıdır.

Sınıfsal mücadele de statükocu yapıya payanda olan, mevcut durumun vahametini bilen ve göz göre göre ihanet içinde olanlar da

İŞÇİ KÖYLÜ'DEN

DEVİRİM SORUMLULUĞUMUZU YERİNE GETİRELİM

Sıkça devrimci görevlerden ve sorumluluklardan, kitlelerin kendi sorunları etrafında örgütlenmesinden bahsediyoruz. Keza yine sıkça devrimci değişimden, proleter dönüşümden bahsediyoruz. Okumaya ve politik çalışmaya ilgisiz kalmadığından dolayı ciddi bir sorumsuzluk içinde hareket edildiğinden vb. Pekî, bütün bu zorlu ve yoğun emek isteyen görevler nasıl yerine getirilecek ve hangi bilinç ve sorumluluk düzeyiyle nasıl başarılacak? "Temel mesele eğitilmiş ve bilinçli insan yaratılması, hazırlanması ve konumlandırılması meselesidir" deniyorsa öyleyse önce mevcut faaliyetlerimizin bu kriterlere uygun olup olmadığını analiz ederek, gerçekliğimizi anlayarak, tanyarak işe başlamak gerekir. Bu görevler başarılmasın, mevcut gerçeklik tanınıp bilinmeden devrimci değişim gerçekleştirilemez.

Militanların, faaliyetçilerin, hepimizin günlük yaşamına bakalım ve en can alıcı soruyu soralım; "ne kadar okuyoruz? Devrimci teoriye, politik çalışmalara, toplumsal gelişmelere ne kadar ilgi duyuyoruz?" Sınıf savaşımının sorunları üzerinde ne kadar düşünüyoruz? Çözüm konusunda ne kadar yoğunlaşıyoruz? Okuyorsak nasıl okuyoruz? Okuduklarımız üzerinde ne kadar derinleşebiliyoruz? Bırakalım temel teorik eserleri, yayınlanan devrimci gazeteleri, dergileri, günlük gazeteleri bile doğru dürüst okumuyorsak, günlük haberleri bile dinlemiyorsak burada ciddi bir sorun vardır. Devrimci yayınlar, bizim yayınlarımızı bile okunup incelenmiyorsa, yazılanlar üzerinde düşünelim olarak yoğunlaşılıp sürecin ihtiyaçlarına ve yaşanan sorunların çözümüne ilişkin ders ve sonuçlar çıkarılmıyorsa, kısaca eleştirel bir gözle okunanlar incelenmiyorsa, devrimci görevlerin yerine getirilmesinden bahsedilebilir miyiz? Devrimci eğitim vazgeçilmez bir ihtiyaç ise peki, devrimci bilginin ihtiyacı nereden, hangi kaynaktan nasıl karşılanacaktır? Geriilik nasıl aşılacak devrimin ve örgütün ihtiyaçları nasıl giderilecektir? Okumaya ya da düzenli okuyup araştırmayan, incelemeyen, yoğunlaşmayan birisi politik çalışma yürüttüğünden bahsedebilir mi? Bir faaliyetçi, devrimci hangi bilgi-birikim üzerinden, hangi gelişim düzeyiyle halka gidecek ya da hangi politik-örgütsel düzeyiyle kitleleri örgütlemeye görevini yerine getirecektir? Hangi duruşuyla çevresindekilere örnek olacaktır? Kulaktan dolma, yarım yamalak ya da yenilenmeyen eski bilgilerle mi kitlelere gidilecek? Bu eski bilgilerle mi devrimci görevler yerine getirilecektir? Burada kaçınılmaz sonuç; başarısızlık ya da tamamlanmayan işler ve görevler olmayacaktır.

Her şey hareket halinde ve sürekli bir değişim içindedir. Her hareket aynı zamanda yeni bir algı demektir. Bir konu hakkında yeni bir bilginin alt adımları demektir. Kitlelerin hareketinden değişimden bahsedildiği yerde aynı zamanda yeni bilgilerden, bahsediliyor demektir. Pekî bu durum karşısında okumak bilgilennemek, yeni gelişmeler hakkında yeni düşüncelere-fikirlerle ihtiyaç duymamak nasıl açıklanmalıdır? Sürekli ve düzenli bir şekilde kendisini yenileme, geliştirme, derinleştirme ihtiyacı duymayan bir devrimci, bir komite nasıl bir düzeyde görevini yapmaya çalışır? Hangi bilgi birikimi hangi bakış açısı ve dünya görüşüyle hangi düşünce tarzıyla görevine başlar? Okumayan araştırıp-incelemeyen entelektüel ve düşünel bir çalışmaya ihtiyaç duymayan bir devrimcilik pratikte kendisini sürekli tekrar etmekten kurtaramaz. Okumak bilgilenenin-öğrenmenin bir biçimidir. Uygulamak bilgilenenin-öğrenmenin daha ileri bir biçimidir. Kendini tekrar pratikler, uygulamalar yeni bir bilgi-fikir ve düşünce temeli üzerinde yükselmeyen, tamamen eski bilgi üzerinden yükseliyor. Ve bunun sonucunda tekrara dayalı pratik gerçekleşiyor. Herhangi bir alanda örgütsel bir sorun yaşanıyor-sa o soruna yön veren düşüncede aynılık yaşadığı oranda o sorunlardan kurtulmak mümkün değildir. Tekrar işe gelişim ve ilerleme hiç değildir. Tekrar bir ölümdür. Sıradanlaşmadır. Okumak aynı zamanda yaşamın ciddiyetle örgütlenmesi, sınıf savaşımının çelişkileri hakkında bilgilenecek demektir. Okumakla devrimcilikmeye önemli bir adım atılmış demektir. Devrimci pratiğin, görev ve sorumlulukların, kitlelerin örgütlenme ihtiyacına yanıt olacak tarzda okumak, araştırmak-inceleme esas olmalıdır. Okumak aynı zamanda bir ihtiyaçtır. İhtiyacı olmayanın okuması beklenemez. Devrim bir ihtiyaçtır ve onun görevleri bir ihtiyaçtır öyleyse bu ihtiyacı karşılayacak bir şey gereksinim vardır. O da devrimci bilgidir, çalışmadır. Pratiği değiştirecek, devrimci tarzda müdahale edecek, ona bilimsel bir temelde örgütlü ve kolektif tarzda yön verecek olan devrimci bilgidir. Bu bilgi hem teorik çalışmayla elde edilir hem de pratiğin örgütlenmesi içinde. Pratiği devrimcileştirmek istemeyenin yeni bilgiye, devrimci bilgiye ihtiyacı yoktur demektir. Okuma konusunda zaaf gösterenin devrimci durumunda problem var ciddi zaaf var demektir. Bundandır ki her pratik, her duruşa yön veren, ona itim sağlayan ve hareket kazandıran bir sınıfa ait bir ideoloji, bir dünya görüşü, bir düşünce vardır; kısaca bir iddia ve görev vardır. Okuma kültürü ve alışkanlığı olmayanların yaşamına ve pratiğine yön veren küçük burjuva ideolojisidir. Küçük burjuva düşüncesidir. Onların yaşamı dar, pratikleri sürekli tekrar eden başarısızlıktır. Proleterleşmekten devrimcilikten bahsediliyorsa öyleyse buna uygun bir duruştan, çalışmaya ve yoğunlaşmadan bahsediliyor demektir. Okumayı basit sıradan bir çalışma ve görev olarak algılayanların duruş ve ciddiyeti sorgulanmalıdır. Zamanını doğru ve devrimci tarzda değerlendirmeyen, buna uygun yoğun üretken ve sonuç alıcı bir çalışmaya girmeyenlerin duruşu küçük burjuva bir duruş ve yaşamları küçük burjuva yaşamdır. Devrimcilik sadece okuma-yazma faaliyetleriyle sınırlanmaz ya da sadece eylem yapan kısaca tek yanlılaşır, darlaşır, darlaşır ve alışırdan bahsetmediğimizi belirtelim. Devrimcilik bir bütündür. Bunun bir yanında okumayazma ya da araştırma-inceleme çalışması ise, diğer yanında devrimci pratiktir. İkisi birlikte ele alınmalıdır. İkisi birlikte temel görevler olarak kavranmalıdır. Bahsedilen, kavranması gereken iki görevin birliği, bütünlüğü ve uyumudur.

(Belediye-İş Sendikası'ndan bir DDSB'li)

Devrimci irade 10 yıldır teslim alınamadı

Tecrite Karşı Mücadele Platformu (TKMP)'nin (Partizan, Halk Cephesi, ESP, DHF, Alnteri) düzenlediği "10. Yılında Hapishanelerde Tecrit ve Tecrite Karşı Mücadele Sempozyumu" 27-28 Kasım tarihlerinde Su Gösteri Merkezi'nde gerçekleştirildi. İki gün boyunca tecrit ve tecrite karşı mücadele, içerisi ve dışarı birçok yönüyle anlatıldı. Hapishane mücadelesinde ölümsüzleşenler şahsında tüm devrim şehitleri için saygı duruşuyla başlayan sempozyumda TKMP adına açılış konuşmasını ölüm orucu gazisi Nihat Göktaş yaptı.

Göktaş 10 yıldır kesintisiz süren tecrite ve buna karşı mücadeleye değindiği konuşmasında tecriti parçalamanın yolunun birlikte hareket etmekten geçtiğini söyledi.

Ardından Cezaevleri Merkezi Platformu tarafından gönderilen mesaj okundu.

Hapishanelerde süren mücadelenin anlatıldığı sinevizyon gösteriminden sonra ilk oturum olan "Tecrit ve Hukuk" bölümüne geçildi. ÇHD Genel Başkanı Av. Selçuk Kozagaçlı ve Ezilenlerin Hukuk Bürosu'ndan Av. Raşan Aytaç'ın konuşmacı olarak katıldığı oturumda avukatlar on yıldır en ufak bir hak talebinin dahi direnişle elde edildiğini vurgulayan konuşmalarında tecriti daha da ağır-laştıran disiplin cezalarına ve İmralı'da uygulanan tecrite dikkat çektiler.

"Tecrit, sağlık ve hasta tutsaklar" konulu ikinci oturuma; SES üyesi Meryem Özsoğüt, Ölüm Orucu gazisi Tekin Yıldız ve platform adına Remzi Uçucu katıldı.

Meryem Özsoğüt F tiplerinin insan sağlığı üzerindeki olumsuz etkilerini anlatarak tutsakların üç uyararı olan; ses, koku ve ışıktan yoksun bırakıldığını söyledi. Tekin Yıldız ise yaptığı konuşmada devrimci tutsakların F tipleriyle teslim almamaya çalışıldığını ancak bunun başarılmadığını ve direnişin nedenlerine dikkat çekti. Remzi Uçucu ise tecritin insanda nasıl bir psikoloji yarattığına değine-

rek, örgütlü yaşamda ısrar etmenin tecriti yenmekte belirleyici etkisi olduğunu söyledi

"Tecrit, tutsakların ve yakınlarının yaşamı" konulu 3. oturumda ise ÇHD'den Ebru Timtik, TAYAD'tan Nagehan Kurt, TUYAB'tan Sema Gül, TUAD'tan Sultan Bozkurt, tutsak ailesi Ümran Yurdayol da tecritin dışarı boyutuna dikkat çektiler. Tutsak yakınlarının da tutsakla birlikte cezalandırıldıklarını belirterek tutsak ailelerinin örgütlenmesinin önemini vurguladılar. ESP'den Ersin Sedefoğlu, ve Partizan'dan Kenan Özyürek ise tecriti yaşamış eski tutsaklar olarak deneyimlerini aktararak 10 yıldır süren tecritin kırılmasında özellikle fiili direnişlerin önemine değindiler.

Uluslararası deneyimler aktarıldı

Sempozyumun 2. günü "Tecrit, Mimari Yapı ve Personel" oturumunda TMMOB'tan Tores Dinçöz, Artı İvme Dergisi'nden Şule Karabaş, F tiplerinin mimari yapısı ile ilgili bilgi verdiler. Dinçer Ergün de F tiplerindeki mimari yapının tamamen tecrit üzerine kurulu olduğunu söyledi. Süleyman Acar ise F tiplerinin mimari ve personel açısından bir tutsak gözüyle değerlendirmesi beklenirken konuşma-sının tamamını TAYAD'ın mücadelesi ve direnişine ayırdı.

Teresita Castrillejo; Arjantin'deki saldırılar ve buna karşı gelişen toplumsal muhalefete dikkat çekerek daha çok gözaltında kayıplar üzerinde konuştu. Eşinin 77'de gözaltında kaybedildiğini belirterek kendisinin de içinde yer aldığı Plaza De Mayo Annelerinin mücadele deneyimlerini aktardı.

Axel Alejandro A. Pimpin ise eski bir siyasi tutsak olarak Filipinler'deki deneyimlerini anlattığı konuşmasında tutsakların dışarıyla iletişiminin ailesi de dahil tamamen koparıldığını söyleyerek; "İşkencede

sizden her şeyinizi alabilirler ama orada koruyacağımız tek bir şey vardır: örgütün prestiji!" dedi. Aynı zamanda şair olan Axel Pimpin, siyasi bir tutsağın şiirini okudu.

F Tipi stratejik bir saldırıydı

"Tecrite karşı mücadelenin dünü, bugünü" konulu, moderatörlüğünü Temel Demirel'in yaptığı 5. oturumda TKMP bileşenleri söz aldı. Halk Cephesi'nden Metin Yavuz; Kapsamlı bir saldırı politikası olan tecritin neyi amaçladığını anlatarak F tipi saldırısına karşı ölüm orucu direnişine üç siyaset olarak gittiklerini, diğer siyasetlerin erken buldukları için direnişe başlamadıklarını söyledi. Bu durumun mücadeleyi dışarıya havale etmek anlamına geldiğini belirterek; "F tiplerine gittikten sonra direnişe başlamak o kadar da anlamlı değildi" dedi. Yavuz konuşmasında kendileri dışın-

saldırısının stratejik bir saldırı olduğunu altını çizdi. Dışarıdaki mücadele ile hapishanelerdeki mücadelenin birleştirilmesi gerektiğini vurgulayarak bunun "mücadeleyi dışarıya havale etmek olmadığını" söyledi. Öoyleminin bir süre sonra etki gücünü yitirmesinin ardından saldırının fiili direnişlerle karşılanması kararı alındığını ve bugüne kadar F tiplerinde her anın direniş olduğunu sözlerine ekledi. 45/1 Genelgesinin zafer olarak değerlendirilmesini de eleştirerek "45 ve 45/1 genelgeleri arasında sadece 5 saatlik bir fark vardır. Yeni genelgede de tredman devam etmektedir" dedi. Özdemir sözlerini tecrite karşı birleşik mücadelenin önemini vurgulayarak bitirdi.

Demokratik Haklar Federasyonu'ndan Cemal Doğan; Tecrite karşı devrimci tutsakların siyasal olarak teslim olmadıklarına dikkat çekti, 19 Aralık son-

Tecrite kar ı mücadelede devrimci tutsakların Cezaevleri Merkezi Platformu'yla at-tıkları kalıcı ve birle ik mücadele adımı, dı arıda TKMP olarak yansımaları bulmu tur. çeride ve dı arıda kalıcı, birle ik bir müca-dele hattının yaratılması tecrite kar ı mücadeleyle geçirdi imiz 10 yılın ardından mümkün olmu tur. Sempozyum bu nedenledir ki ayrı bir önem ve de er kazanımı tur.

daki siyaset-leri; direniş erken bitirmekle, 2002'den sonra süren direnişe duyarsız kalmakla, "direniş bırakın" çağrılarıyla düşmanın oyunlarına alet olmakla, ihanetlere sahip çıkmakla eleştirerek 45/1 Genelgesinin somut bir kazanım olduğunu ve 7 yıllık mücadelenin zaferle sonuçlandığını söyledi.

İkinci sırada söz alan Partizan temsilcisi Arzu Özdemir konuşmasına mücadelenin parıldayan siperlerini selamlayarak ve 19 Aralık ve sonrasında şehit düşenleri anarak başladı.

19 Aralık öncesi devletin çeşitli hapishanelerde katliam provaları yaptığını belirten Özdemir, F Tipi

rası tasfiyecilik yaşandığını belirterek basın açıklamaları tarzındaki eylem biçimlerini eleştirdi. Gelinek nokta 45/1 Genelgesinin bir zafer olmadığını vurgulayarak ÖO'nun taktik bir yenilgi aldığını ve 10 saatlik sohbet hakkı için başlamadığını söyledi.

Alnteri'den Taşkın Türkmen tecritin tüm topluma dayatıldığını belirterek ÖO'ya başlamadan önce dışarıdaki toplumsal muhalefetin geliştirilmesi gerektiğini söyledi. ÖO'nun, 2002 Mayıs'ında bitirilmemesinin en önemli nedenini; "bu eylem tarzının artık kendini vuran bir eylem tarzına dönüşmesidir" şeklinde açıkladı. Sonrasında ise tecrite

karşı mücadelenin farklı araç ve yöntemlerle devam ettiğini belirterek bundan sonra da mücadelenin içeri ve dışarıyla birlikte örülmesi gerektiği üzerinde durdu.

ESP'den Yunus Aydemir ise zindanlarda tecritin devam ettiğini söyleyerek saldırının stratejik bir saldırı olduğunu ve bu tartışmalara girmeyi doğru bulmadıklarını belirtti. Aydemir, 7 yıllık ÖO direnişinin devrimcilerin siyasal zaferini ortaya koyduğunu belirterek "tecrite karşı fiili meşru mücadele cezaevlerinde hep sürdü, sürüyor. O dönem için şu çok açık söyleyebilir. Siyasal kazanım elde edilmiştir. Ve devrimci tutsakların iradeleri teslim alınmamıştır" dedi.

Soru cevap bölümünde canlı tartışmaların yaşandığı bu oturum özellikle TAYAD'lı anaların sorularıyla gösterdikleri tepkiselik, ortamın kısa süreli gerilmesine neden oldu. Oturumu yöneten Temel Demirel ve soruları yanıtlayan temsilcilerin sağduyulu ve olgun açıklamalarıyla gerginlik yatıştırıldı. Kuşkusuz bunda 10 yıldır ilk defa kamuoyunda ölüm orucularının bu bileşenle tartışılıyor olmasının da etkisi vardı.

Son oturumda ise tecrite karşı mücadelenin geleceği üzerine İHD, KESK ve DİSK birer sunum yaptılar. İHD, 10 yıllık süreçte hapishanelerde yaşanan hak gasplarına değinerek buna karşı ortak bir program etrafında mücadele etmek gerektiğini belirtti. KESK ve DİSK ölüm orucunun bitirilmesinde arabuluculuk yaptıklarını ancak sonrasında üzerlerine düşeni yapmadıklarını söyleyerek gelecek eleştirilerin de önünü tıkamış oldukları.

Son olarak TKMP adına yapılan kapanış konuşmasında ise içerdeki

mücadelenin bir direniş hattı yaratılmasına, buna paralel dışarıda mücadelenin ortaklıkları öne çıkararak daha güçlü bir şekilde verilmesi gerektiğine vurgu yapıldı.

Tekirdağ, Bafra, Uşak, Kandıra, Sincan, Karataş Hapishanelerinden devrimci tutsaklar da tecrit duvarlarını aşip sempozyuma mektupları, kartları ve el ürünleriyle katılarak "üretmek direniyoruz direnerek üretiyoruz" dediler.

Tecrite karşı birleşik mücadele zorunluluktur

Tecrite karşı mücadelede devrimci tutsakların Cezaevleri Merkezi Platformu'yla attıkları kalıcı ve birleşik mücadele adımı, dışarıda TKMP olarak yansımaları bulmuştur. İçeride ve dışarıda kalıcı, birleşik bir mücadele hattının yaratılması tecrite karşı mücadeleyle geçirdiğimiz 10 yılın ardından mümkün olmuştur. Sempozyum bu nedenledir ki aynı bir önem ve değer kazanmıştır. Ancak gerek hazırlık süresinin uzunluğu, gerekse büyük bir organizasyon olması açısından hedeflenen kitleye ulaşamamıştır. Bu konuda bir tutsak yakınımın "örgütler tek başına bir etkinlik yaptığında daha fazla kitle getirirken ortak etkinliklere katılım neden daha az oluyor" sözü anlamlıdır ve her siyasetinin bu eleştiriyi alması gerekir. Stratejik bir saldırı olduğu noktasında ortaklaşırılan tecrit, hapishanelerde yeni saldırı biçimleriyle her geçen gün daha da ağırlaştırılıyor. Tecrite karşı mücadelede yakalanan bu birlikteliğin sürdürülmesi ve ayrılıkların değil ortaklıkların öne çıkarılması bir zorunluluktur.

Belediye-İş'te Genel Kurul Gerçekleştirildi

26-27 Kasım tarihleri arasında Belediye-İş Genel Kurulu gerçekleştirildi. Divan başkanlığını Tek Gıda-İş Genel Başkanı Mustafa Türkel'in yaptığı Genel Kurul'un ilk gününde siyasi partilerin temsilcileri ve milletvekilleri konuşma yaptı. Yapılan bu konuşmaların ardından sıra delegelerin konuşmalarına gelince Genel Kurul sansürcü bir zihniyetle basına kapatıldı.

İlk konuşmayı T. Kürdistan'ından gelen delegeler yaptı. Türk-İş'in Kürt sorununa ilişkin aldığı soven tutuma tepki olarak DİSK'e geçen T. Kürdistan'ından gelen delegelerin politik tutumu ne yazık ki bu tavrı büyüten bir noktada değildi. N. Yurdakul ve ekibinin yaptıklarını görmezden gelen delegeler Demokratik Değişim Hareketi ile ilgili konuşmalarında saldırı bir tutum içinde oldular.

Genel Kurul'un en dikkat çeken "delege" toplamı İzmir'di. Yurdakul'un en büyük alkışçıları olan bu grup, salona astıkları pankartla, sloganlarla İstanbul'dan gelen işçileri ve delegeleri "çete" olmakla itham ettiler. Böylesi bir destek sunmalarının nedeni ise Yurdakul'dan aldıkları destek ve rüşvetti.

Koltukları sallanan sendikacılar "İşçiler burada çeteler nerede" sloganı atarak işçileri bir birlerine karşı kışkırtmaya çalıştılar. Delegelerin bir kısmının konuşmalarında üzerinde durulan esas nokta Yurdakul'un sendikayı aile şirketine neden

dönüştürdüğünün savunulması oldu. İstanbul 1 ve 2 nolu şube delegeleri ise işçi sınıfının mücadelesi ve sendikaların rolü üzerinde durdu.

Mevcut yönetim yanlısı sendikal bürokrasi hastalığına tutulmuş olanlar genel başkanlarının, yönetimde olduğu süre boyunca akrabalarına sendikaların tesislerinde iş ayarlamasını savunmaya geçmeleri çok trajik bir durumu ortaya koydu. Bürokratik statükocu anlayışların temsilcileri işçi sınıfının örgütü olması gereken sendikaları kendi iktidar alanları olarak gördüklerinden kaptıkları yerleri terk etmemek uğruna her türlü yol/yönteme başvurdukları bir genel kurula daha şahit olmuş olduk.

Ne kadar işçi sınıfından hibaher olduklarını ispata girişmiş dillerine işçi-emekçi söylemlerini dolamış işçilerde bilinç bulaıklığı oluşturarak koltukları savunuyorlardı. İşte tam da bu noktada Demokratik Değişim Hareketi ortaya çıktı. Sendikal mücadelenin dibe vurduğu, sendikaların sınıfın koştugu, işçilerin sorununa çözüm üretmediği bir dönemde değişim kaçınılmaz bir ihtiyaç olarak kendini dayattı. Buna öncülük eden sendikacılar daha işin ilk başından seçimleri kazandı çünkü karşılarında hiçbir muhalefet görmeyen Belediye-İş yönetimi istediği gibi yıllardır atı koşturuyordu. Değişim hareketinin oluşturduğu sarsıntıdan sallananları elleri

ayaklarına dolaştı dilleri pervasızlaştı çamurlarını sıçratmaya uğraşıyorlardı. Bunun için daha da pervasızca saldırdılar. Değişim hareketi ile işçiler kazandı çünkü muhalefet edilemez, karşı durulamaz, zannedilen bürokrasiye karşı birlik olmayı öğrenmeye başlamışlardı.

Karşılarında hiçbir muhalefet görmeyen Türk-İş bürokratları bu değişim hareketinin önünü kesmek için oyun çevirmekten işçilerle sınıftan yana olanlar arasına barikat kurmaktan geri durmadılar. Yaptıkları konuşmada gelecek plan ve programlarında bahsetmektense yalan, karalama, "sol" işçi-emekçi söylemleri ile işçilerin bilinçlerini bulandırma ve kendi kirlerini bu sayede kapatmaya çalışmaları, seçimde yeniden yönetime gelmeleri açısından başarıya ulaşmış gibi gözükse de değişim hareketi başlamıştır. Ve bu sadece bir başlangıçtır. Bir ihtiyaçtır. Türk-İş'te değil sendikal bürokrasinin hâkim olduğu ve çürümenin başladığı her yerde değişim kaçınılmazdır.

Genel Kurul üzerine bir değerlendirme

Sendikaların işçilerin en temel örgütlenme aracı olduğunu tüm işçiler bilirler. Ancak onun önemi ve değerinin yeteri kadar farkında değillerdir. Bu nedenledir ki, sendikaların kendilerine ait yerler olduğunu bilmeler, sadece ücretlerini artıran aracı bir kurum gibi bakarlardı.

Ancak sermaye ve siyasal iktidar ve sendikaların basındaki bürokratik anlayışlar, sendikaların önemi ve etkisini iyi bildiği için sendikaların denetimlerinde ya da etki alanları içinde tutmak amacıyla tüm olanaklarını kullanmaktalar. Bunu bazen kongrelere müdahale ederek bazen fiili saldırılarla tasfiye ederek ya da etkisizleştirerek bazen de sendika içindeki sarı bürokratik ve gerici güçleri her seferinde değiştirerek yaparlar. Ama hepsinde amaç, sendikaların esas olarak işçilerin eline geçmesini önlemektir. Yıllardır bu anlayış sendikaların içinde hüküm sürmektedir. Belediye-İş Sendikasında da yukarıda saydıklarımızın hepsini yaşadık.

Belediye-İş Sendikası Türk-İş içerisinde en güçlü üyeye sahip ilk beş sendikadan biridir. Üstelik birçok bölgede örgütlü olan ve yerellerde de etki gücü bulunan bir sendikadır. Böylesi bir sendikanın yöneti-

